

รายงานการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา

โปรแกรมท่องเที่ยวสู่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่าง
ของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

ORGANIZING A TOURISM PROGRAM TO THE SOUTHERN
ECONOMIC CORRIDOR FOR TTA

โดย

นางสาว สโรชา กล้าณรงค์ 6104400016

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของวิชาสหกิจศึกษา 119-413

ภาควิชาอุตสาหกรรมบริการท่องเที่ยวและการบริการ

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2564

หัวข้อโครงการ : โปรแกรมท่องเที่ยวสู่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่าง
ของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว
ORGANIZING A TOURISM PROGRAM TO THE
SOUTHERN ECONOMIC CORRIDOR FOR TAA
รายชื่อผู้จัดทำ : นางสาวโรชา กล้าณรงค์
ภาควิชา : อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ
อาจารย์ที่ปรึกษา : ดร.กฤต จุระกะนิศย์

อนุมัติให้โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา ภาควิชาอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยวและการบริการ ภาควิชาการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2564

คณะกรรมการสอบโครงการ

.....อาจารย์ที่ปรึกษา
(ดร.กฤต จุระกะนิศย์)

.....พนักงานที่ปรึกษา
(นางสาวรุชฎิญา นภธารณาดล)

.....กรรมการกลาง
(อาจารย์ กัทรกร จิรมหาโกคา)

.....ผู้ช่วยอธิการบดีและผู้อำนวยการสำนักสหกิจศึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มารุจ ลิ้มปะวัฒน์นะ)

จดหมายนำส่งรายงาน

วันที่ 24 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2565

เรื่อง ขอส่งรายงานการปฏิบัติสหกิจศึกษา
เรียน อาจารย์ที่ปรึกษาสหกิจศึกษา ภาควิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ
ดร.กฤต จุระกะนิษฐ์

ตามที่ นางสาวสโรชา กล้าณรงค์ ผู้จัดทำ นักศึกษาภาควิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม ได้ไปปฏิบัติงานสหกิจศึกษาระหว่างวันที่ 17 มกราคม พ.ศ.2565 ถึงวันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ.2565 ในตำแหน่ง ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ ณ สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว และได้รับมอบหมายจากพนักงานที่ปรึกษาให้ศึกษาและทำรายงานเรื่อง “โปรแกรมท่องเที่ยวสู่ระเบียบเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว”

บัดนี้การปฏิบัติงานสหกิจศึกษาได้สิ้นสุดลงแล้ว ผู้จัดทำจึงขอส่งรายงานดังกล่าวมาพร้อมกันจำนวน 1 เล่ม และ CD จำนวน 1 แผ่น เพื่อขอรับคำปรึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

นางสาวสโรชา กล้าณรงค์ ผู้จัดทำ

นักศึกษาสหกิจศึกษา

ภาควิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ

คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

กิตติกรรมประกาศ
(Acknowledgement)

การที่ผู้จัดทำได้มาปฏิบัติงานในโครงการสหกิจศึกษา ณ สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว ตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม พ.ศ.2565 ถึงวันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ.2565 ส่งผลให้ผู้จัดทำได้รับความรู้และประสบการณ์ต่างๆที่มีค่ามากมาย สำหรับรายงานสหกิจศึกษานี้สำเร็จลงได้ด้วยดีจากความร่วมมือและสนับสนุนจากหลายฝ่าย ดังนี้

นางสาวชุติญา นภธารณาดล
ดร.กฤป จุระกะนิศย์

เจ้าหน้าที่ทะเบียน
อาจารย์ที่ปรึกษา

และบุคคลท่านอื่นๆที่ไม่ได้กล่าวมาทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือในการจัดทำโครงการสหกิจศึกษา ผู้จัดทำขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลและเป็นທີ່ปรึกษาในการทำโครงการฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์ตลอดจนให้การดูแลและให้ความเข้าใจกับชีวิตของการทำงานจริง ซึ่งผู้จัดทำขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้ด้วย

ผู้จัดทำ

นางสาวสโรชา กล้าณรงค์

24 มิถุนายน 2565

ชื่อโครงการ	: โปรแกรมท่องเที่ยวสู่ระเบียบเชิงเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่าง ของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว
หน่วยกิจ	: 5
ผู้จัดทำ	: นางสาวสโรชา กล้าณรงค์
อาจารย์ที่ปรึกษา	: ดร.กฤต จูระกะนิศย์
ระดับการศึกษา	: ปริญญาตรี
สาขาวิชา	: อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ
คณะ	: ศิลปศาสตร์
ภาคการศึกษา/ปีการศึกษา	: 2/2564

บทคัดย่อ

สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว เป็นตัวแทนของสมาชิกในการติดต่อ เจรจา ต่อรอง แสดงความคิดเห็นกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ แต่ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2562 มีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทำให้การท่องเที่ยวต่างประเทศถูกระงับ มีการท่องเที่ยวภายในประเทศลดลง ทางสมาคมจึงได้เข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศและให้ความสำคัญของการท่องเที่ยวชุมชน

ผู้จัดทำจึงได้ทำโครงการ “โปรแกรมท่องเที่ยวสู่ระเบียบเชิงเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดเส้นทางท่องเที่ยวชุมชนภาคใต้ตอนล่าง 4 จังหวัด ได้แก่ สงขลา ตรัง พัทลุง ปัตตานี มีการวัดผลโดยการเก็บข้อมูลจำนวน 80 ชุด ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนพบว่า ปัจจัยด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยรวม 4.93 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.60 ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยรวม 4.68 ด้านความพร้อมของชุมชนที่มีต่อการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยรวม 4.57 ด้านคุณค่าของการเป็นแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยรวม 4.74 ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยรวม 4.27 ปัจจัยในการมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนองค์กรท้องถิ่นทัศนคติต่อการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยรวม 4.69 การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยรวม 4.58 และการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ และภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยรวม 4.85 จากโครงการนี้ สมาคมไทยบริการท่องเที่ยวและบริษัทนำเที่ยวสามารถนำเส้นทางท่องเที่ยวไปปรับใช้เพื่อเปิดเส้นทางท่องเที่ยวชุมชนเพิ่มเติมและกระจายรายได้สู่ชุมชนต่อไป

คำสำคัญ: โปรแกรมท่องเที่ยว, สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

Project Title	: Organizing a Tourism Program to the Southern Economic Corridor for TTAA
Credits	: 5
By	: Miss Sarocha klanarong
Advisor	: Krip Jurakanit Ph.D.
Degree	: Bachelor of Arts
Major	: Tourism and Hospitality Industry
Faculty	: Liberal Arts
Semester/ Academic year	: 2/2021

Abstract

Thai Travel Agents Association (TTAA) is the representative of members for contacting, negotiating, proposing, and exchanging opinions with various agencies, both domestic and international. At the end 2019, there was Covid-19, which caused foreign tourism to be suspended and a decrease in domestic tourism. The association had a role in promoting domestic tourism and giving importance to community tourism.

The project, “Organizing Tourism Program to the Southern Economic Corridor for TTAA”, had the objective to open tourism routes for communities in the lower southern region of 4 provinces, namely Songkhla, Trang, Phatthalung, and Pattani, and data was collected from 80 samples. The results found that factors of safety had a total average of 4.93, factors of facilities had a total average of 4.60, factors of accessibility to tourist attractions had a total average 4.68, factors of readiness of the community towards tourism had a total average of 4.57, factor of the value of being a tourist attraction had a total average 4.74, factors of the capacity to accommodate tourists had a total average 4.27, factors in participation between local communities and organizations attitude towards tourism had a total 4.69, factors in receiving tourism information had a total average 4.58, and the support from the public and private sectors had a total averaged 4.85. From this project, Thai Travel Agents Association and tour companies can use the tourism route to open more community tourism routes and further distribute income to the community.

Keywords: travel program, Thai Travel Agents Association

Approved by

สารบัญ

หน้า

จดหมายนำส่งรายงาน.....	ก
กิตติกรรมประกาศ.....	ข
บทคัดย่อ.....	ค
Abstract.....	ง
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
1.3 ขอบเขตของโครงการ	2
1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ	2
บทที่ 2 รายละเอียดการปฏิบัติงาน	
2.1 ชื่อและสถานที่ตั้งของสถานประกอบการ.....	3
2.2 ประวัติและความเป็นมาของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว	3
2.3 ลักษณะการให้บริการ	5
2.4 แผนผังโครงสร้างองค์กร ปี ค.ศ. 2020 - 2022	5
2.5 ตำแหน่งและลักษณะงานที่นักศึกษาได้รับมอบหมาย	6
2.6 ชื่อและตำแหน่งของพนักงานที่ปรึกษา.....	7
2.7 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน	7
2.8 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล	8
บทที่ 3 การทบทวนเอกสาร และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	
3.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว.....	9
3.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน	28
3.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว	32

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

3.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโมเดลเศรษฐกิจ BCG.....	35
3.5 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยว	38
3.6 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง 4 จังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ	40
บทที่ 4 ผลการปฏิบัติงานตามโครงการ	
4.1 การเตรียมการและการวางแผน โครงการ	59
4.2 การจัดโปรแกรมท่องเที่ยว ภาคใต้ตอนล่าง 4 จังหวัด	59
4.3 สรุปค่าใช้จ่าย 18 – 22 เมษายน พ.ศ. 2565	73
4.4 สรุปการประเมินความพึงพอใจการท่องเที่ยวสู่ระเบียบเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของ สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว	74
บทที่ 5 สรุปผลและข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลโครงการ.....	84
5.2 สรุปผลการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา.....	84
5.3 ข้อเสนอแนะการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา.....	85
5.4 ข้อเสนอแนะในการจัดทำโครงการสหกิจศึกษา.....	85
บรรณานุกรม	86
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รูปภาพผู้จัดทำขณะปฏิบัติงานสหกิจศึกษา	
ภาคผนวก ข ตัวอย่างแบบสอบถาม	
ภาคผนวก ค บทสัมภาษณ์พนักงานที่ปรึกษา	
ภาคผนวก ง บทความวิชาการ	
ภาคผนวก จ โปสเตอร์	
ภาคผนวก ฉ ประวัติผู้จัดทำ	

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่ 2.1 ตารางและรายละเอียดในการดำเนินงาน.....	8
ตารางที่ 4.1 แสดงลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	77
ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพชุมชน	79
ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการมีส่วนร่วม ระหว่างชุมชน องค์กรท้องถิ่นของภาครัฐและภาคเอกชนต่อการพัฒนาผู้การเป็นแหล่ง ท่องเที่ยว.....	80

สารบัญรูปภาพ

หน้า

รูปที่ 2.1 ตราสัญลักษณ์สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว	2
รูปที่ 2.2 แผนที่สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว	4
รูปที่ 2.3 แผนผังผู้บริหารสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว.....	5
รูปที่ 2.4 แผนผังพนักงานฝ่ายปฏิบัติงาน	6
รูปที่ 2.5 ภาพพนักงานที่ปรึกษา.....	7
รูปที่ 3.1 การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว.....	19
รูปที่ 3.2 แผนภาพแนวคิดเศรษฐกิจชุมชน	28
รูปที่ 3.3 โมเดลเศรษฐกิจ BCG	36
รูปที่ 3.4 ตัวอย่างแพลตฟอร์มขับเคลื่อน BCG Model ในรูปแบบจตุภาคี	37
รูปที่ 3.5 จังหวัดสงขลา	40
รูปที่ 3.6 บ้านปลาหมายเลข 9.....	41
รูปที่ 3.7 เกาะใหญ่แกรนด์แคนยอน	42
รูปที่ 3.8 วัดพะโคะ.....	43
รูปที่ 3.9 โหนดนาเล.....	44
รูปที่ 3.10 Street Art	45
รูปที่ 3.11 จังหวัดพัทลุง	46
รูปที่ 3.12 เกาะหมาก.....	47
รูปที่ 3.13 พระพุทธรัตนกร(พระนอน).....	48
รูปที่ 3.14 จังหวัดสตูล.....	49
รูปที่ 3.15 ชุมชนท่องเที่ยวบ้านบ่อเจ็ดลูก	50
รูปที่ 3.16 ผาใช้หนี้.....	51
รูปที่ 3.17 สันหลังมังกร	51
รูปที่ 3.18 เกาะเขาใหญ่.....	52

สารบัญรูปภาพ (ต่อ)

หน้า

รูปที่ 3.19 จังหวัดปัตตานี	53
รูปที่ 3.20 รถจี๊ปโบราณเที่ยวชุมชนบ้านทรายขาว	54
รูปที่ 3.21 วิเวหารังเกียบ	55
รูปที่ 3.22 วัดช้างให้	55
รูปที่ 3.23 ศาลเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว	56
รูปที่ 3.24 ชุมชนท่องเที่ยวบาราโหม	58

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทย มีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทยและมีผลให้ธุรกิจที่เกี่ยวข้องเติบโตอย่างชัดเจน เช่น จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น แต่เมื่อในช่วงปลายปี พ.ศ. 2562 มีการระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่ผ่านมา ทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่สามารถเข้ามาภายในประเทศมีจำนวนลดลง ซึ่งในเดือนมกราคม - พฤศจิกายน พ.ศ. 2564 มีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติสะสม มีจำนวน 197,372 คน ลดน้อยลงเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา ทำให้ขาดรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ และในเดือนมกราคม - พฤศจิกายน พ.ศ. 2564 มีนักท่องเที่ยวชาวไทยเดินทางท่องเที่ยว 40.19 ล้านคน-ครั้ง มีจำนวนลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา (กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา, 2564)

Thai Travel Agents Association หรือ สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว(TTAA) ได้เข้าไปมีบทบาทในการส่งเสริม และสร้างความมั่นคงให้กับธุรกิจตัวแทนจำหน่ายตั๋วเครื่องบิน (BSP Agents) และธุรกิจจัดนำเที่ยวไปต่างประเทศ (Outbound) ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของการก่อตั้งสมาคม อีกทั้งสมาคมยังได้เข้าไปมีส่วนร่วมร่วมกับสมาคมท่องเที่ยวอื่น ๆ ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยให้เติบโต และแข็งแกร่งมากยิ่งขึ้น เป็นตัวแทนของสมาชิกในการติดต่อเจรจาต่อรอง นำเสนอความคิดเห็นกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งใน และต่างประเทศ เป็นต้น ในปี พ.ศ. 2565 ได้มีการร่วมมือกับ สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ(สสปน.) หรือ TCEB และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย จัดโครงการ BCG Model วัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจให้แก่ประเทศไทย และชุมชนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์การท่องเที่ยวที่มีนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาภายในประเทศลดลง และนักท่องเที่ยวไทยที่เดินทางท่องเที่ยวลดน้อยลง

ในปัจจุบันการท่องเที่ยวภายในประเทศมีรายได้หมุนเวียนน้อยลง เนื่องจากยังไม่มีเปิดประเทศรับนักท่องเที่ยวต่างชาติมากนัก และนักท่องเที่ยวชาวไทยมีการเดินทางไปยังภาคอื่นๆ มากกว่าภาคใต้ตอนล่าง สมาคมไทยบริการท่องเที่ยวจึงเห็นแนวทางการกระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยวชุมชน เส้นทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง ที่เป็นส่วนล่างสุดของประเทศไทย และได้เล็งเห็นว่าผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ ชุมชน จึงได้มีการร่วมมือกับ

TCEB และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ททท.) จัดโปรแกรมท่องเที่ยวสู่ระเบียบเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่าง เพื่อสำรวจเส้นทางภาคใต้ ตอนล่าง 4 จังหวัด ได้แก่ สงขลา สตูล พัทลุง ปัตตานี เป็นการท่องเที่ยวต้นแบบของการท่องเที่ยวแบบ BCG Model ของภาคใต้ตอนล่าง เพื่อให้ชุมชน ภาคใต้ ให้กลับมาฟื้นตัวได้เร็วขึ้น เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวและกระตุ้นให้เกิดอุปสงค์ เพื่อให้ นักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติได้เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

1.2.1 เพื่อเปิดเส้นทางท่องเที่ยวสู่ระเบียบเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว 4 จังหวัด ได้แก่ สงขลา สตูล พัทลุง ปัตตานี

1.3 ขอบเขตของโครงการ

1.3.1 ขอบเขตด้านสถานที่ สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

1.3.2 ขอบเขตด้านข้อมูล สอบถามข้อมูลต่างๆจากอาจารย์ที่ปรึกษาและพนักงานที่ปรึกษา ได้รับข้อมูลจากเว็บไซต์ของสำนักงาน <http://ttaa.or.th/th/> และได้รับข้อมูลอื่นๆจากเว็บไซต์ต่างๆ

1.3.3 ขอบเขตด้านเวลา เริ่มปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2565 – วันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2565 โดยมีการลงพื้นที่สำรวจเส้นทางภาคใต้ตอนล่าง 4 จังหวัด ในวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2565 – 22 เมษายน พ.ศ. 2565

1.3.4 ขอบเขตด้านประชากร สมาชิกที่ลงนามภายใต้ชื่อสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว ภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคกลาง และภาคใต้ อายุระหว่าง 25 ปี – 55 ปี

1.4 ประโยชน์ที่ได้รับ

1.4.1 สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว จัดโปรแกรมฟื้นฟูการท่องเที่ยวชุมชนภาคใต้ตอนล่าง เพื่อช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้กลับมาหมุนเวียนได้ดีขึ้น และเป็นประโยชน์แก่สมาชิกทุกภูมิภาค

1.4.2 บริษัทนำเที่ยวที่ลงนามภายใต้สมาคมสามารถนำไปปรับใช้เป็นเส้นทางท่องเที่ยวชุมชนเส้นทางภาคใต้ตอนล่างทำให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน

บทที่ 2

รายละเอียดการปฏิบัติงาน

รูปที่ 2.1 ตราสัญลักษณ์สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

ที่มา : สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

2.1 ชื่อและสถานที่ตั้งของสถานประกอบการ

ชื่อของสถานประกอบการ : สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว (Thai Travel Agents Association)

ที่ตั้งของสถานประกอบการ 128/45 ชั้น 5 ยูนิคจี อาคารพญาไท ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญา
ไท เขตราชเทวี จังหวัด กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 104000

โทรศัพท์ : 02-2146175-8

แฟกซ์ : 02-2146179-80

เว็บไซต์ : <http://ttaa.or.th/th/about-us/>

อีเมล : ttaa@ttaa.or.th

Facebook : สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว TTAA

เวลาทำการ : จันทร์ – ศุกร์ 08:30 – 17:30 น.

2.2 ประวัติและความเป็นมาของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2527 ในชื่อ “สมาคมผู้แทนจำหน่ายบัตรโดยสาร” หรือ Travel Agents Association(TAA)ซึ่งเป็นการรวมตัวของผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวไปต่างประเทศ และธุรกิจตัวแทน

จำหน่ายตั๋วเครื่องบิน โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อส่งเสริม และยกระดับมาตรฐานการประกอบธุรกิจดังกล่าวของสมาชิก

ต่อมาในปี พ.ศ. 2534 ได้เปลี่ยนชื่อสมาคมผู้แทนจำหน่ายบัตรโดยสาร(TAA) มาเป็นสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว Thai Travel Agents Association หรือ TTAA ซึ่งใช้ชื่อนี้มาถึงปัจจุบัน เพื่อให้สะท้อนความเป็นสมาคมนำเที่ยวในประเทศไทย และเพื่อให้มีความหมายครอบคลุมถึงธุรกิจนำเที่ยวมากขึ้น

นับตั้งแต่ก่อตั้ง สมาคมได้เข้าไปมีบทบาทในการส่งเสริม และสร้างความมั่นคงให้กับธุรกิจตัวแทนจำหน่ายตั๋วเครื่องบิน (BSP Agents) และธุรกิจจัดนำเที่ยวไปต่างประเทศ (Outbound) ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์หลักของการก่อตั้งสมาคม อีกทั้งสมาคมยังได้เข้าไปมีส่วนร่วมร่วมกับสมาคมท่องเที่ยวอื่น ๆ ในการส่งเสริมอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศไทยให้เติบโต และแข็งแกร่งจวบจนทุกวันนี้

สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว (TTAA) ก็ได้ประสบความสำเร็จในการบริหารจัดการทำให้มีจำนวนสมาชิกเพิ่มมากขึ้นเป็น 780 ราย จากผู้ประกอบการทั่วประเทศ

แผนที่

ที่ตั้ง : 128/45 ชั้น 5 ยูนิคิจ อาคารพญาไท ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี จังหวัด กรุงเทพมหานคร รหัสไปรษณีย์ 104000

รูปที่ 2.2 แผนที่สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

ที่มา : <http://www.google.com/maps>

2.3 ลักษณะการให้บริการ

2.3.1 เป็นตัวแทนของสมาชิกในการติดต่อ เจริญต่อรอง นำเสนอความคิดเห็นกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในประเทศ และต่างประเทศ

2.3.2 เสริมสร้างโอกาสทางธุรกิจใหม่ ๆ ให้กับสมาชิกโดยการเพิ่มช่องทางการขาย และการแสวงหาสินค้าท่องเที่ยวใหม่ ๆ

2.3.3 เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับสมาชิก โดยการจัดอบรมเพิ่มความรู้อั ทักษะ และมุมมองใหม่ ๆ ในการทำธุรกิจ

2.4 แผนผังโครงสร้างองค์กร ปี ค.ศ. 2020 - 2022

รูปที่ 2.3 แผนผังผู้บริหารสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว(2020-2022)

ที่มา : สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

รูปที่ 2.4 แผนผังพนักงานฝ่ายปฏิบัติงาน

ที่มา : สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

2.5 ตำแหน่งและลักษณะงานที่นักศึกษาได้รับมอบหมาย

ตำแหน่งงาน: ตำแหน่ง ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ ลักษณะงานคือ ติดต่อประสานงาน ภายในและภายนอกองค์กร รวมถึงการทำสื่อต่างๆใช้ในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารของสมาคม

ลักษณะงานที่ได้รับมอบหมาย

- พิมพ์เอกสาร ถ่ายเอกสาร ที่ได้รับมอบหมาย
- เข้าร่วมฟังและจกรายงานการประชุมตามคำสั่งที่ได้รับมอบหมาย
- สรุปรายละเอียดและจัดทำข่าวย่อประชาสัมพันธ์ประจำสมาคม โดยใช้โปรแกรม Canva
- ตรวจสอบเอกสารรายชื่อของสมาชิกผู้ร่วมเข้าการประชุม หรืออบรม ในโครงการต่างๆ
- ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกภายในและภายนอกในการจัดประชุม ตามคำสั่งของ

พนักงานที่ปรึกษา

- โทรติดต่อสถานที่โรงแรม และนำมาทำใบเสนอราคา เพื่อเสนอแก่คณะกรรมการของสมาคมเพื่อเลือกสถานที่ที่จัดประชุม
- ติดต่อสอบถามสถานที่ท่องเที่ยว ในด้านความพร้อมในการเปิดให้บริการ
- ติดต่อสอบถามโรงแรมเพื่อเช็คราคาห้องพัก ในการเดินทางไปพัก
- ปฏิบัติงานนอกสถานที่ “เข้าร่วมการประชุมสมาชิกสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว ที่เบงก็อก แมริออท มาร์คีส์ ควีนปาร์ค ซอยสุขุมวิท 22”

2.6 ชื่อและตำแหน่งของพนักงานที่ปรึกษา

รูปที่ 2.5 ภาพพนักงานที่ปรึกษา

ที่มา : สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

ชื่อพนักงานที่ปรึกษา : นางสาวชุตินญา นภธารธนาคล

ตำแหน่ง : เจ้าหน้าที่ทะเบียนของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

2.7 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงาน

- 2.7.1 ศึกษาข้อมูลและปัญหาของสถานประกอบการ
- 2.7.2 กำหนดหัวข้อโครงการ และเขียนโครงร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษา
- 2.7.3 วิเคราะห์ข้อมูล โดยการ นำข้อมูลมาทำโปรแกรม
- 2.7.4 จัดทำแบบสอบถาม
- 2.7.5 นำข้อมูลเรียบเรียงเป็นรูปเล่มโครงการเพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไข
- 2.7.6 ส่งรูปเล่มและนำเสนอโครงการ

ตารางที่ 2.1 ตารางและรายละเอียดในการดำเนินงาน

ขั้นตอนการดำเนินงาน		ม.ค. 65				ก.พ. 65				มี.ค. 65				เม.ย. 65				พ.ค. 65			
		1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4	1	2	3	4
1	ศึกษาข้อมูลและปัญหาของสถานประกอบการ	←→																			
2	กำหนดหัวข้อโครงการ และเขียนโครงร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษา					←→															
3	วิเคราะห์ข้อมูล โดยการ นำข้อมูลมาทำโปรแกรมท่องเที่ยว									←→											
4	จัดทำแบบสอบถาม													←→							
5	นำข้อมูลเรียบเรียงเป็นรูปเล่มโครงการเพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไข													←→							
6	ส่งรูปเล่มและนำเสนอโครงการ																	←→			

2.8 อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้รวบรวมข้อมูล

อุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลของโครงการครั้งนี้คือ

2.8.1. อุปกรณ์ฮาร์ดแวร์

1. โทรศัพท์มือถือ
2. กล้องถ่ายรูป
3. คอมพิวเตอร์

2.8.2. อุปกรณ์ด้านซอฟต์แวร์

1. แอปพลิเคชันแต่งภาพ Proknocknot
2. แอปพลิเคชันแต่งภาพ Snow
3. โปรแกรม Canva
4. โปรแกรม Microsoft Office Word
5. โปรแกรม Power Point
6. โปรแกรม Excel

บทที่ 3

การทบทวนเอกสาร และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

จากการนำเสนอโครงการ เรื่อง การจัดโปรแกรมท่องเที่ยวสู่ระเบียบเศรษฐกิจภาคใต้ ตอนล่างของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว ทางผู้จัดทำได้ศึกษาแนวคิดข้อมูลดังต่อไปนี้

- 3.1 แนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับการท่องเที่ยว
- 3.2 แนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน
- 3.3 แนวคิดและทฤษฎี เกี่ยวกับการพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว
- 3.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับ โมเดลเศรษฐกิจ BCG
- 3.5 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยว
- 3.6 ข้อมูลจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง 4 จังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

3.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

3.1.1 ความหมายของการท่องเที่ยว

เพื่อเป็นการศึกษาความหมายในหลากหลายมุมมองของนักคิดทั้งหลายรวมถึง สถาบันได้ให้ความหมายเกี่ยวกับคำว่า การท่องเที่ยวซึ่งสามารถนำเสนอความหมายได้ ดังนี้ แมคอินทอช และ โกลด์เนอร์ (McIntosh; & Goeldner : 1986) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นกระบวนการนันทนาการรูปแบบหนึ่ง โดยเป็นการเดินทางจากที่อยู่อาศัยไปยังอีกที่หนึ่งที่ถือเป็นแหล่งท่องเที่ยว เพื่อเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม

สุรเชษฐ์ เศรษฐมาต (2541 : 2) กล่าวถึงการท่องเที่ยวว่าเป็นการเดินทางจาก ที่อยู่อาศัย ภูมิลำเนาไปยังสถานที่อยู่ห่างไกล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อน หรือหา ประสบการณ์แปลกใหม่ซึ่งเป็นที่ไม่ได้พบเห็นในชีวิตประจำวันในภูมิลำเนาของตนเอง ศึกษา เรียนรู้เกี่ยวกับ สิ่งแวดล้อมและองค์ประกอบต่าง ๆ ของสถานที่ที่เดินทางผ่าน หรือสถานที่ ที่ท่องเที่ยวที่เข้าไปและ จะต้องทำการพักค้างแรมในสถานที่นั้น ๆ

ฉลองศรี พิมลสมพงษ์ (2542:4) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยว หมายถึงการเดินทาง จากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราวเป็นการเดินทางด้วยความสมัครใจและเดินทางด้วย วัตถุประสงค์ใดๆที่ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้

ปรีชา แดงโรจน์ (2544 : 29) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า เป็นกิจกรรมอย่างหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งกระทำเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจากกิจการงานประจำและเป็นการเดินทางที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง โดยไม่คำนึงว่าระยะทางนั้นจะใกล้หรือไกลและการเดินทางนั้นจะมีการค้างแรมหรือไม่ รวมทั้งยังมีการให้คำจำกัดความเพิ่มไว้อีกด้วยว่า จุดมุ่งหมายของการเดินทางเพื่อการท่องเที่ยวต้องมีใช้เพื่อการประกอบอาชีพและไม่อยู่ประจำ แต่เป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง

สมชาติ อุ่อ้น (2552) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวไว้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเคลื่อนย้ายของผู้คนจากแห่งหนึ่งไปสู่อีกแห่งหนึ่ง ซึ่งรวมไปถึงการเดินทางภายในประเทศและการเดินทางระหว่างประเทศ นอกจากนี้การเดินทางเพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาหาความรู้ เพื่อการกีฬา เพื่อการติดต่อธุรกิจ ตลอดจนการเยี่ยมญาติพี่น้องล้วนนับเป็นการท่องเที่ยวทั้งสิ้น โดยในหลักเกณฑ์ความหมายกำหนดได้โดยเงื่อนไข 3 ประการ ดังนี้

1. เดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังสถานที่อื่นเป็นการชั่วคราว
2. เดินทางด้วยความสมัครใจ
3. เดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ที่มีใช้เพื่อการประกอบอาชีพหรือหารายได้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2548 : 71) กล่าวว่า หากจะอธิบายคำว่า การท่องเที่ยวให้ครอบคลุมที่สุด ต้องพิจารณา 4 ประเด็นหลัก ต่อไปนี้คือ

1. นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือน คือ ผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวเพื่อหาประสบการณ์ ทั้งประสบการณ์ที่สามารถรับได้ด้วยกายและทางจิตใจ ซึ่งจุดประสงค์ในการเดินทางท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวดังกล่าวจะเป็นตัวกำหนดกิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางไป
2. ธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คือ ธุรกิจที่ผลิตสินค้าและบริการเพื่อตอบสนอง ความต้องการหรือวัตถุประสงค์ในการเดินทางของนักท่องเที่ยว ซึ่งได้ผลกำไรจากการขายสินค้า และบริการให้แก่นักท่องเที่ยว
3. ภาครัฐบาลที่ดูแลนักท่องเที่ยว คือ องค์กรที่รัฐบาลจัดตั้งขึ้นเพื่อควบคุมดูแลการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามนโยบายที่รัฐวางไว้ รัฐบาลในหลายประเทศส่วนใหญ่มักจะให้ความสำคัญกับการท่องเที่ยวเพราะการท่องเที่ยวเป็นแหล่งสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศ อันเกิดจากรายได้ที่ธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้รับ ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยว
4. ชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยว คือ ประชาชนซึ่งอาศัยอยู่ในท้องถิ่นที่เป็นพื้นที่สำหรับการท่องเที่ยว โดยนอกจากจะมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของที่ดินที่ต้อนรับนักท่องเที่ยวแล้วในบาง

โอกาสยังเป็นหน่วยงานที่ให้บริการแก่นักท่องเที่ยวโดยตรง เมื่อประชาชนเข้ามาทำงานเป็นพนักงานส่วนหนึ่งของธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา (2549 : ออนไลน์) ได้ให้ความหมายของการท่องเที่ยวตามความหมายขององค์การสหประชาชาติในคราวประชุมว่าด้วยการเดินทางและท่องเที่ยว ณ กรุงโรม เมื่อปีพ.ศ. 2506 ว่าด้วยการท่องเที่ยวหมายถึง กิจกรรมที่มีเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 ประการ คือ

1. ต้องมีการเดินทาง
2. ต้องมีสถานที่ปลายทางที่ประสงค์จะไปเยี่ยมเยือน
3. ต้องมีจุดมุ่งหมายของการเดินทาง โดยเพื่อวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งแต่ต้องมีค่าใช้จ่ายเพื่อการประกอบอาชีพและไปอยู่ประจำ

องค์การการท่องเที่ยวโลก (World Tourism Organization หรือ WTO) ให้ความหมายของการท่องเที่ยวว่า หมายถึงการเดินทางใด ๆ ก็ตามเป็นการเดินทางตามเงื่อนไขสากล 3 ประการ ดังนี้

ประการที่ 1 การเดินทางจากที่อยู่อาศัยปกติไปยังที่อื่นเป็นการชั่วคราวแต่ไม่ใช่ไปตั้งหลักแหล่งเป็นการถาวร

ประการที่ 2 การเดินทางนั้นเป็นไปด้วยความสมัครใจหรือความพึงพอใจของผู้เดินทางเอง ไม่ใช่เป็นการถูกบังคับ ไม่ใช่เพื่อทำสงคราม

ประการที่ 3 เป็นการเดินทางด้วยวัตถุประสงค์ใด ๆ ก็ตามที่ไม่ใช่ประกอบอาชีพหรือหารายได้แต่เดินทางมาเพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อเยี่ยมเยือนญาติมิตร เพื่อความเบิกบาน บันเทิงรื่นรมย์เพื่อเล่นกีฬาต่าง ๆ เพื่อการประชุมสัมมนา เพื่อศึกษาค้นคว้าความรู้ และเพื่อติดต่อธุรกิจ

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า การท่องเที่ยว หมายถึง การเดินทางแบบชั่วคราวจากสถานที่หนึ่ง ไปยังอีกสถานที่หนึ่งซึ่งมีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้คอยบริการและเป็นการไปโดยความสมัครใจโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ออกกำลังกาย เรียนรู้ศิลปวัฒนธรรม การศึกษา ธุรกิจประชุมสัมมนา หรืออื่นใด ฉะนั้นการท่องเที่ยวจะนำมาซึ่งการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และประชาชนของประเทศรวมไปถึงการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของสถานที่ที่น่าสนใจเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เห็นและเข้าใจถึงวัฒนธรรมประเพณีและนอกเหนือจากนั้นทำให้นักท่องเที่ยวได้พักผ่อนมีประสบการณ์ สร้างความสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อผู้ร่วมเดินทางและเพื่อนมนุษย์อีกด้วย

3.1.2 ความสำคัญของการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่มีบทบาทสูงในการนำเงินตรา ต่างประเทศเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้อันดับหนึ่งเมื่อ เทียบกับสินค้าส่งออกอื่น ๆ การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคม มีผู้กล่าวเกี่ยวกับ ความสำคัญของการท่องเที่ยวไว้ ดังนี้

ฉัตรชัย ดัวงจาก (2545 : 8) ได้กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของการท่องเที่ยว ไว้ว่า

1. ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจของประเทศ

1.1 เป็นแหล่งที่มาของรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศ

1.2 ช่วยสร้างอาชีพและการจ้างงาน

1.3 ก่อให้เกิดการกระจายรายได้

1.4 ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างเศรษฐกิจของท้องถิ่น

1.5 ก่อให้เกิดการกระตุ้นการผลิต

2. ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อสังคมของประเทศ

2.1 ช่วยยกมาตรฐานการครองชีพของคนในท้องถิ่น

2.2 ช่วยสร้างความเจริญทางสังคมให้แก่ท้องถิ่นช่วยอนุรักษ์ฟื้นฟู

วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

2.3 ก่อให้เกิดประโยชน์ด้านการศึกษา

2.4 ช่วยลดปัญหาการอพยพย้ายถิ่นของชุมชนท้องถิ่น

2.5 ช่วยกระตุ้นให้มีการคิดค้นทรัพยากรส่วนเกินที่ไร้ค่ามาประดิษฐ์เป็นสินค้าที่ระลึกจำหน่าย

2.6 ช่วยสร้างสันติภาพและความสามัคคี

ไพฑูรย์ พงสะบุตร และวิลาสวงศ์ พงสะบุตร (2536) กล่าวว่า ความสำคัญของการท่องเที่ยว คือ ปัจจุบันถือได้ว่าการท่องเที่ยวมีความสำคัญทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และ การเมือง มีความร่วมมือระหว่างประเทศในอันที่จะสนับสนุนส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น

นิคม จารุมณี (2544) ได้สรุปบทบาทและความสำคัญของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศนับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 เป็นต้นมา รายได้จากการท่องเที่ยวได้กลายเป็นรายได้ลำดับ 1 เมื่อเทียบกับรายได้จาก สินค้าออกอื่น ๆ
2. รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ได้มาในรูปเงินตราต่างประเทศนี้ มีส่วนช่วยใน การสร้างเสถียรภาพให้กับดุลยภาพชำระเงิน
3. รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นรายได้ที่กระจายไปสู่ประชาชนอย่างกว้างขวางสร้างงานสร้างอาชีพมากมายและเป็นการเสริมอาชีพด้วยอาชีพที่เกิดต่อเนื่องจากการท่องเที่ยว
4. อุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีบทบาทในการสร้างงานสร้างอาชีพอย่างมากมายและกว้างขวางเนื่องจากเป็นอุตสาหกรรมบริการที่ต้องใช้คนทำหน้าที่บริการ โดยเฉพาะในธุรกิจทางตรง
5. การท่องเที่ยวจะมีบทบาทในการกระตุ้นให้เกิดการผลิตและนำเอาทรัพยากรของประเทศมาใช้ประโยชน์สูงสุด ซึ่งส่งผลต่อการกระตุ้นการผลิตหรือที่เรียกว่าผลของตัวทวีคูณทางการท่องเที่ยว ซึ่งอยู่ในลักษณะที่สูงมากเมื่อเทียบกับการผลิตสินค้าหรืออุตสาหกรรมอื่น ๆ
6. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่มีขีดจำกัดในการจำหน่าย อาจเรียกได้ว่าเป็น Limitless Industry เมื่อเปรียบกับอุตสาหกรรมอื่น ๆ
7. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวไม่มีขีดจำกัดในเรื่องการผลิตเพราะไม่ต้องพึ่งดิน ฟ้า อากาศ เหมือนการเกษตรอื่น ๆ
8. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวช่วยสนับสนุนฟื้นฟูอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี
9. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะมีบทบาทในการสร้างสรรค์ความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ
10. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นมาตรการที่ช่วยส่งเสริมความปลอดภัยและความมั่นคงให้แก่พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนา
11. อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีส่วนช่วยเสริมสร้างสันติภาพสัมพันธไมตรี และความเข้าใจอันดีด้วยเป็นหนทางที่มนุษย์ต่างสังคมพบปะทำความรู้จักและเข้าใจกัน

3.1.3 วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยวมีการพัฒนาขึ้นมาเป็นการบริหารจัดการและการเพิ่มคุณค่าของการท่องเที่ยว โดยการท่องเที่ยวไม่ใช่เพียงเพื่อพักผ่อนหย่อนใจ แต่ได้พัฒนามาเป็น การหาความรู้ การทำท่ายศัภภาพทางร่างกายและจิตใจ รวมถึงการรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม ปัจจุบันการท่องเที่ยวได้รับความนิยมนมากขึ้นตามลำดับ โดยเฉพาะสถานที่ที่มีความสมบูรณ์ของ ทรัพยากรและ กิจกรรมที่มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ทั้งนี้การท่องเที่ยวถือเป็นการท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญต่อการพักผ่อนเป็นการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่าง ๆ ที่มีลักษณะพิเศษที่นักท่องเที่ยวเข้าไปแล้วได้รับความ เพลิดเพลิน ตื่นเต้น ทำท่ายศัภภาพ และ ได้ประสบการณ์แปลกใหม่ ซึ่งในปัจจุบันมีผู้ประกอบการหันมาให้ความสำคัญกับ กิจกรรมท่องเที่ยวมากขึ้น โดยการท่องเที่ยวเหล่านี้ถูกพัฒนาขึ้นตามความต้องการของนักท่องเที่ยว

วรรณ วลัยวานิช (2546: 17-18) กล่าวว่า การท่องเที่ยวมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การท่องเที่ยวเพื่อความสนุกสนานและความบันเทิง เป็นการท่องเที่ยวเพื่อเปลี่ยน บรรยากาศประกอบกับความอยากรู้อยากเห็น เพื่อชมวิทิวทัศน์วัฒนธรรม ประเพณีชีวิตความเป็นอยู่ของท้องถิ่นต่าง ๆ หรือท่องเที่ยวไปตามสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ เพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน บางครั้งเป็นการไปเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศและสถานที่พักอาศัย การท่องเที่ยวแบบนี้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง เช่น ทัศนียภาพทางเศรษฐกิจของ นักท่องเที่ยวและสิ่งที่ยึดความสนใจของสถานที่แต่ละแห่ง
2. การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนและสุขภาพ เป็นการใช้เวลาว่างเพื่อพักผ่อนร่างกายและสมองอาจรวมถึงการพักผ่อนหลังการเจ็บป่วย โดยใช้เวลาพักผ่อนให้นานที่สุดเท่าที่จะทำได้ สถานที่ไปพักจะเลือกที่สงบ สะอาด สบาย อากาศบริสุทธิ์เช่น ชายทะเล หรือบนภูเขาที่ห่างไกล จากความอึกทึกครึกโครม
3. การท่องเที่ยวเพื่อศึกษาวัฒนธรรม เป็นการท่องเที่ยวที่มักจะมีจุดประสงค์ที่จะศึกษา หาความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่นต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการท่องเที่ยวด้วย เป็นการศึกษาชีวิตความเป็นอยู่ทั้งในแง่มานุษยวิทยาและสังคมวิทยา เช่น ชม โบราณสถาน เป็นต้น
4. การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬา เป็นการไปชมการแข่งขันกีฬาที่ตนสนใจ หรือเป็นการ ท่องเที่ยวเพื่อไปเล่นกีฬา หรือออกกำลังกาย ซึ่งการท่องเที่ยวประเภทนี้

สถานที่ที่จะไปเป็นสิ่งดึงดูดให้เกิดการท่องเที่ยว เช่น ชายทะเล หรือการเดินป่าเพื่อยิมนคตปลา เป็นต้น

5. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ การประชุม และสัมมนา การท่องเที่ยวประเภทนี้มักจะ แบ่งเวลาส่วนหนึ่งไว้สำหรับการท่องเที่ยว การท่องเที่ยวแบบนี้สิ่งที่จะเป็นปัจจัยดึงดูด นักท่องเที่ยว คือ ต้องมีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ มีสถานที่พักอาศัย หรือโรงแรม และระบบการคมนาคมที่ดีสะดวกรวดเร็ว

6. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา คือ การที่บุคคลไปต่างประเทศเพื่อการศึกษาดูงาน หรือวิจัย หรือการแลกเปลี่ยนนักศึกษาระหว่างมหาวิทยาลัย อุษณีย์ ศรีภูมิ (2544) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเป็นความต้องการอย่างหนึ่ง ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งมีวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ดังนี้

1. ความอยากรู้อยากเห็นในด้านต่าง ๆ เป็นการท่องเที่ยวเพื่อได้พบเห็นสิ่งแปลก ใหม่ด้านวัฒนธรรมประเพณีที่แตกต่างกันออกไป
2. การพักผ่อนหย่อนใจเพื่อผ่อนคลายความเครียดจากภารกิจประจำวัน เช่น การ เล่นกีฬา การเดินทางท่องเที่ยวตามแหล่งบริการทางประวัติศาสตร์
3. ความสนใจทางด้านศาสนาและประวัติศาสตร์ ได้แก่ การนมัสการศาสนสถาน การ ท่องเที่ยวไปตามสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์
4. อาชีพและธุรกิจ ได้แก่ การเดินทางเพื่อสำรวจ ค้นคว้า การประชุม การสัมมนา การศึกษาเปรียบเสมือนการทัศนศึกษาเพื่อเพิ่มพูนความรู้
5. อื่น ๆ ได้แก่ การเยี่ยมชมญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง ซึ่งการเดินทาง เพื่อวัตถุประสงค์นี้มักจะเกิดขึ้นในช่วงวันหยุด วันเทศกาลต่าง ๆ

Douglas Foster (1985) กล่าวว่า การท่องเที่ยวจะต้องมีการเดินทางโดยสมัครใจเป็นการชั่วคราว โดยมีความมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์ใดก็ได้ที่ ไม่ใช่เพื่อประกอบอาชีพหรือหารายได้ ซึ่งวัตถุประสงค์ของการท่องเที่ยว สามารถแบ่งออกได้เป็น 9 อย่าง คือ

1. การท่องเที่ยวเพื่อพักผ่อนในวันหยุด (Holiday-Mass Popular Individual) เป็นการเดินทางในวันหยุดเพื่อพักผ่อน โดยไม่ทำอะไรอันเป็นการขจัดความเมื่อยล้าทางร่างกายและจิตใจจากการทำงานให้หมดไปและเรียกพลละกำลังกลับคืนมาสำหรับเริ่มต้นทำงานในวันใหม่ บางคนอาจจะไปพักผ่อนเพราะป่วยไข้ มักจะถือเอาภาวะอากาศเป็นเกณฑ์ตัดสินใจว่าจะไปท่องเที่ยวที่ใด เช่น สถานที่ชายทะเลที่มีลมพัดอยู่เป็นนิจ

หรือสถานที่บนเขาที่อากาศหนาวเย็น หรือการรักษาโรคผิวหนังใกล้บริเวณบ่อน้ำร้อน เป็นต้น

2. การท่องเที่ยวเพื่อวัฒนธรรมและศาสนา (Cultural Religion) เป็นการเดินทางที่ปรารถนาจะเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมหรือศาสนาของประเทศต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เช่น การศึกษาชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน ชมศิลปะนาฏกรรมในหอศิลป์ ชมการแสดงดนตรีหรือละครของประเทศ ต่าง ๆ นมัสการศูนย์ศาสนาที่สำคัญเพื่อร่วมปฏิบัติศาสนากิจ เป็นต้น

3. การท่องเที่ยวเพื่อการศึกษา (Educational) เป็นการเดินทางเพื่อทำการวิจัย หรือสอนหนังสือ หรือเข้าศึกษา หรือดูงานในประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งมักจะพักอยู่ในประเทศนั้นเป็นเวลานานนับเดือน เช่น ไปทำการวิจัยด้านสังคมวิทยาที่ประเทศอินเดีย ไปดูงานที่ยุโรป ไปบรรยาย วิชาการท่องเที่ยวที่ประเทศสิงคโปร์ ไปฝึกอบรมระยะสั้นเกี่ยวกับวิชาการโรงแรมที่ประเทศ ฝรั่งเศส เป็นต้น

4. การท่องเที่ยวเพื่อการกีฬาและความบันเทิง (Sport and Recreation) เป็นการเดินทางที่ปรารถนาจะไปชมการแข่งขันกีฬา หรือเข้าร่วมการแข่งขันกีฬา หรือเล่นกีฬาในท้องถิ่น นั้น เช่น การชมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก การเข้าร่วมแข่งขันกีฬาเขต การไปเล่นสกีในฤดูหนาว เป็นต้น หรือเป็นการเดินทางเพื่อความสนุกสนานบันเทิงใจ เช่น การเปลี่ยนบรรยากาศไปยังสถานที่ที่เงียบสงบ การชมทิวทัศน์ที่สวยงาม การไปชมการแสดงโอเปร่า การไปชมการแสดงโขน เป็นต้น

5. การท่องเที่ยวเพื่อประวัติศาสตร์และความสนใจพิเศษ (Historical and Special Interests) เป็นการเดินทางที่ปรารถนาจะไปชมโบราณสถานที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริง ทางประวัติศาสตร์ เช่น ปราสาทหินพิมาย โครงกระดูกมนุษย์โบราณ เป็นต้น

6. การท่องเที่ยวเพื่องานอดิเรก (Hobbies) เป็นการเดินทางเพื่อทำงานอดิเรก เช่น ไปวาดรูปบนภูเขา ไปจี่ไม้ที่ชายหาด ไปเล่นสกี เป็นต้น

7. การท่องเที่ยวเพื่อเยี่ยมญาติมิตร (Visiting Friend / Relation) เป็นการเดินทางเพื่อเยี่ยมญาติมิตรอันเป็นการสร้างสัมพันธภาพให้ดียิ่งขึ้น เช่น ไปเยี่ยมเพื่อนที่ประเทศ อังกฤษ ไปเยี่ยมลูกที่ประเทศฝรั่งเศส เป็นต้น

8. การท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจ (Business) ในประเทศที่พัฒนาแล้วส่วนใหญ่ โดยเฉพาะใน สหรัฐอเมริกา แคนาดา และสหราชอาณาจักร ประชากรมักจะเดินทางเพื่อ

ธุรกิจเป็น วัตถุประสงค์หลัก จึงเปรียบเสมือนว่าธุรกิจกับการเดินทางต้องอยู่คู่กันเสมอ แม้ว่าการเดินทางเกี่ยวข้องกับธุรกิจที่มี วัตถุประสงค์เกี่ยวข้องกับการทำงาน แต่ก็จัดเป็นการท่องเที่ยวอีกรูปแบบหนึ่ง เนื่องจากการเดินทาง ในลักษณะนี้จะสร้างรายได้ให้กับจุดหมายปลายทางที่นักธุรกิจไปเยือนและนักธุรกิจนั้นไม่ได้มี วัตถุประสงค์ที่จะไปอยู่ ณ สถานที่นั้นเพื่อที่จะทำงานหารายได้อย่างเดียว หากต้องบริโภคสินค้าและ บริการต่าง ๆ ซึ่งหมายถึงการเข้าพักในโรงแรม การใช้บริการห้องประชุม ชื่อของฝากของที่ระลึกต่าง ๆ การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อจุดประสงค์ทางธุรกิจ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

8.1 การเดินทางท่องเที่ยวเพื่อธุรกิจโดยทั่วไป (Regular Business Travel) หมายถึง การเดินทางไปติดต่อประสานงาน หรือเซ็นสัญญาเกี่ยวกับธุรกิจ โดยอาจมีระยะเวลาในการ หยุดพักผ่อน 2-3 วัน แทรกอยู่ในการเดินทางนั้น เช่น นักธุรกิจชาวอังกฤษเดินทางมาเซ็นสัญญา หุ่นส่วนโรงแรมในประเทศไทยหรือตัวแทนขายประกันเดินทางไปเยี่ยมลูกค้า

8.2 การท่องเที่ยวเพื่อการประชุมนานาชาติการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลและการท่องเที่ยวเพื่อจัดนิทรรศการนานาชาติ(Meeting, Incentive, Conference / Convention / Congress and Exhibition : MICE) การท่องเที่ยวในรูปแบบนี้กำลังได้รับความสนใจทั้งจากภาครัฐและเอกชนทั่วโลก โดยมีการส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวในรูปแบบนี้อย่างจริงจัง เนื่องจากเห็นความสำคัญถึง ภาพลักษณ์ด้านการท่องเที่ยวทั้งในระยะสั้นและระยะยาว กล่าวคือ ผู้ที่เดินทางมาในลักษณะดังกล่าวมักเป็นนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงและมีความสามารถในการใช้จ่ายมากกว่านักท่องเที่ยวทั่วไปนอกจากนี้แม้ว่าผู้เข้ามาเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าวจะมีวัตถุประสงค์หลักในการเดินทางที่เกี่ยวข้องในเชิงธุรกิจ แต่หากคนกลุ่มนี้มีความประทับใจและมีประสบการณ์ที่ดีต่อพื้นที่ที่ได้ไปเยือนเป็นครั้งแรกอาจเดินทางกลับไปยังพื้นที่นั้นอีกครั้งในรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อการหยุด พักผ่อนในรูปแบบอื่น ๆ อีกทั้งกลุ่มคนเหล่านี้เป็นคนที่มีการศึกษาระดับสูงและมีผู้นำด้านความคิด หากเลือกที่จะมาแหล่งท่องเที่ยวโดยอ้อมจะสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่แหล่งท่องเที่ยวอันสิ่งสำคัญที่นักธุรกิจแต่ละกลุ่มต้องการเหมือนกัน คือ ความสะดวกรวดเร็วในการ เดินทางเนื่องจากบางครั้งอาจมีเวลาจำกัดในการติดต่อธุรกิจและอาจต้องเดินทางหลายแห่งในคราวเดียวกันรวมถึง

ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในการติดต่อธุรกิจ เช่น ในโรงแรม มักจะมีห้องติดต่อธุรกิจ (Business center) ซึ่งมีบริการติดต่อสื่อสารที่สำคัญ ไม่ว่าจะเป็น โทรสาร โทรศัพท์ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ เครื่องถ่ายเอกสาร หรือแม้กระทั่งผู้ช่วยส่วนตัว ไว้รองรับกลุ่มลูกค้าดังกล่าว

9. การท่องเที่ยวเพื่อประชุมสัมมนา (Conference Congress) เป็นการเดินทาง เพื่อเข้าร่วมการประชุมสัมมนา โดยปกติการจัดรายการประชุมสัมมนาผู้จัดมักมีรายการนำเที่ยว อย่างน้อย 1 ครั้ง ทำให้ผู้เข้าร่วมประชุมสัมมนาเป็นนักท่องเที่ยวที่สมบูรณ์แบบและเมืองใดที่เป็นสถานที่ท่องเที่ยวมักจะได้รับเลือกให้เป็นที่พักประชุมสัมมนา เช่น เมืองพัทยา เชียงใหม่ กรุงเทพฯ ภูเก็ต เจนีวา ปารีส เป็นต้น สรุปได้ว่าวัตถุประสงค์ในการท่องเที่ยว คือ ความต้องการที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์เพื่อเดินทางเพื่อพักผ่อนท่องเที่ยว พบสิ่งแปลกใหม่ ศึกษาหาความรู้และเยี่ยมชมญาติพี่น้อง

3.1.4 องค์ประกอบของการท่องเที่ยว

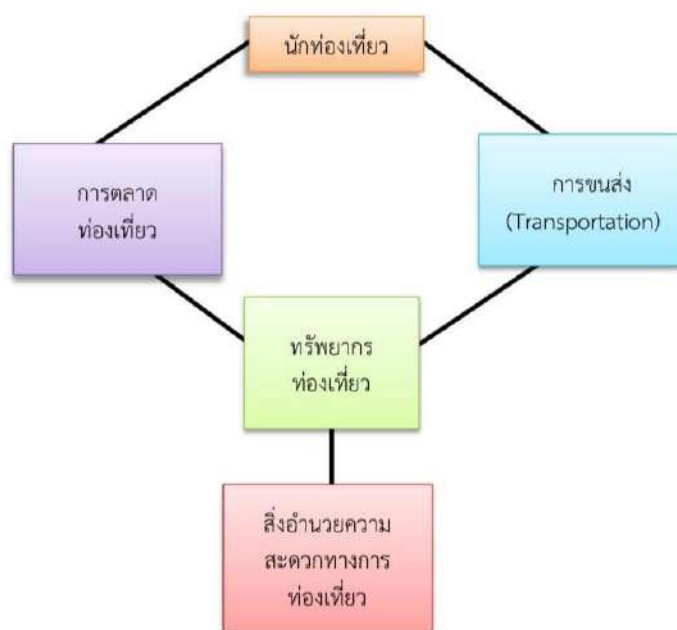
หากพิจารณาองค์ประกอบของการท่องเที่ยวจะพบว่า การท่องเที่ยวต้องอาศัย องค์ประกอบต่าง ๆ ร่วมกันหลายปัจจัย จึงจะส่งผลให้การท่องเที่ยวนั้นประสบความสำเร็จสร้าง ความประทับใจ และผลกำไร ซึ่งมีนักวิชาการหลายท่านที่ได้อธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยว ดังนี้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (2543) ได้มีการจัดองค์ประกอบการท่องเที่ยวจำแนกตามระบบการท่องเที่ยวออกเป็น 3 ระบบ ได้แก่

ระบบที่ 1 คือ ทรัพยากรท่องเที่ยว (Tourism Resource) ประกอบด้วยแหล่งท่องเที่ยวซึ่งทรัพยากรที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการท่องเที่ยวส่วนใหญ่ หมายถึง สภาพทาง กายภาพของทรัพยากร ซึ่งอาจจะเป็นทรัพยากรธรรมชาติหรือเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นตลอดจน วัฒนธรรมของชุมชนและท้องถิ่น

ระบบที่ 2 คือการบริการการท่องเที่ยว (Tourism Service) ได้แก่การให้บริการเพื่อการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในพื้นที่ หรือกิจกรรมที่มีผลเกี่ยว ข้องกับการท่องเที่ยวของพื้นที่นั้น ๆ

ระบบที่ 3 คือ การตลาดการท่องเที่ยว (Tourism Marketing) เป็นความต้องการในการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และประชาชนในพื้นที่ ซึ่งหมายถึง กิจกรรมรูปแบบ หรือกระบวนการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นในพื้นที่

ฉลองศรี พิมพ์สมพงษ์ (2542) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของการท่องเที่ยวในการวางแผน และพัฒนาตลาดการ ท่องเที่ยวประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ นักท่องเที่ยว (Tourist) การตลาดท่องเที่ยว (Tourism Marketing) การขนส่ง (Transportation) ทรัพยากรท่องเที่ยว (Tourism Resource) และสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว (Tourism Facilities) ที่มีความสัมพันธ์กัน เป็น วงจรดังแผนภาพ

รูปที่ 3.1 การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว

ที่มา: <https://citly.me/VnuGm>

จากรูปที่ 3.1 สามารถสรุปส่วนที่มีความสำคัญขององค์ประกอบการท่องเที่ยวได้ ดังนี้ นักท่องเที่ยว การตลาด ท่องเที่ยว การขนส่ง (Transportation) ทรัพยากร ท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกทางการ ท่องเที่ยว

1. นักท่องเที่ยว เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดในการท่องเที่ยวและการท่องเที่ยว แห่งประเทศไทยได้มีการแบ่งประเภทของนักท่องเที่ยวออกเป็น 6 ประเภท คือ

1.1 นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศ (International visitor) หมายถึง บุคคลที่มีได้พำนักถาวรในราชอาณาจักรไทย

1.2 นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศค้างคืน (International tourist) หมายถึง นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เข้ามาในราชอาณาจักรไทยแต่ละครั้ง อย่างน้อย 1 คืน แต่ไม่เกิน 60 วัน

1.3 นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่ไม่ได้ค้างคืน (International Excursionist) หมายถึง นักท่องเที่ยวระหว่างประเทศที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทยแต่ละครั้งโดยมิได้ค้างคืน

1.4 นักท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Visitor) หมายถึง บุคคลทุกสัญชาติที่มีที่พำนักอาศัยถาวรอยู่ในราชอาณาจักรไทย และเดินทางไปยังสถานที่หนึ่งในอีกจังหวัดหนึ่ง ซึ่งมีได้เป็นถิ่นที่อยู่ประจำ

1.5 นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ค้างคืน (Domestic Tourist) หมายถึง นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ไปค้างคืนนอกที่พำนักอาศัยอยู่ในปัจจุบันแต่ละครั้งอย่างน้อย 1 คืน

1.6 นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ไม่ได้ค้างคืน (Domestic Excursionist) หมายถึง นักท่องเที่ยวภายในประเทศที่ได้พักค้างคืนในที่พำนักนอกเหนือที่พำนักในปัจจุบัน

2. การตลาดท่องเที่ยว หมายถึง ความพยายามที่จะทำให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวแล้วใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวและ บริการการท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวนั้น ๆ ถือเป็นองค์ประกอบที่ 2 โดยการตลาดท่องเที่ยวสามารถทำได้ 2 รูปแบบ คือ

2.1 การให้บริการข้อมูลข่าวสารการท่องเที่ยว หมายถึง การให้ความรู้และรายละเอียดเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ เช่น ทรัพยากรท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว และบริการท่องเที่ยว

2.2 การโฆษณาและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว หมายถึง การสื่อสารข้อมูล ข่าวสารท่องเที่ยวไปยังนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายโดยผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ นิตยสาร หนังสือพิมพ์ จดหมาย เป็นต้น เพื่อเชิญชวน กระตุ้นแรงเร้าให้นักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมายเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวยังแหล่งท่องเที่ยว

3. การขนส่ง หมายถึง การจัดให้มีการเคลื่อนย้ายนักท่องเที่ยวด้วยยานพาหนะประเภทต่าง ๆ จากภูมิลำเนาไปยังแหล่งท่องเที่ยวที่ต้องการ และกลับสู่ภูมิลำเนา กล่าวได้ว่าเป็น

การเคลื่อนย้าย คน หรือสิ่งของ จากสถานที่แห่งหนึ่งไปยังสถานที่อีกแห่งหนึ่ง ประเภทของการขนส่งแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ การขนส่งทางรถยนต์การขนส่งทางรถไฟ การขนส่งทางเรือ และการขนส่งทางเครื่องบิน

4. ทรัพยากรท่องเที่ยว หมายถึง สิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยวให้เกิดการเดินทางไปเยือนหรือไปท่องเที่ยวและนับได้ว่าสินค้าทางการท่องเที่ยวถือเป็นองค์ประกอบที่ 4 โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้แบ่งทรัพยากรท่องเที่ยวออกเป็น 3 ประเภท คือ

ประเภทที่ 1 ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ เป็นแหล่งที่มีความงามตามธรรมชาติสามารถดึงดูดให้คนไปเยือน หรือไปท่องเที่ยวยังพื้นที่

ประเภทที่ 2 ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นตามความประสงค์หรือประโยชน์ของมนุษย์เองทั้งที่เป็นมรดกในอดีตและที่สร้างเพิ่มเติมในปัจจุบัน แต่มีผลดึงดูดให้นักท่องเที่ยวไปเยือนหรือไปท่องเที่ยว ยังพื้นที่นั้น เช่น พระราชวัง ศาสนสถาน ชุมชนโบราณ พิพิธภัณฑ์กำแพงเมือง อุทยานประวัติศาสตร์อนุสาวรีย์อนุสรณ์สถาน เป็นต้น

ประเภทที่ 3 ทรัพยากรท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและกิจกรรม เป็น แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นในรูปแบบของการดำเนินชีวิตของผู้คนในสังคม ซึ่งปฏิบัติยึดถือสืบ ทอดต่อกันมา ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีผลต่อการดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวไปเยือนหรือไปท่องเที่ยว ยังพื้นที่นั้น เช่น สภาพชีวิตในชนบท หมู่บ้านชาวเขา ตลาดน้ำ ศูนย์วัฒนธรรม สวนสนุก การแสดง สินค้าพื้นบ้าน การแข่งขันกีฬา งานเทศกาลประเพณีต่าง ๆ เป็นต้น

5. สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว ถือเป็นองค์ประกอบสุดท้าย หมายถึง อุปกรณ์ที่จำเป็นในการตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวในการท่องเที่ยวเพื่อให้การเดินทางท่องเที่ยวที่มีความสะดวกสบายและปลอดภัยโดยสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่

5.1 สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวโดยตรง เป็นสิ่งอำนวยความสะดวก ทางการเดินทางที่เกิดขึ้นเพื่อรองรับการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะ ประกอบด้วย 2 อย่าง คือ

1) การอำนวยความสะดวกในการเข้าและออกประเทศเป็นการอำนวยความสะดวก ในการผ่านเข้าและออกของนักท่องเที่ยว

2) การให้บริการท่องเที่ยวเป็นการให้บริการ ความสะดวกในระหว่างการท่องเที่ยวของนักท่องเที่ยวโดยเฉพาะ ได้แก่การให้บริการ 5 ประเภท คือ บริการที่พักแรม บริการขนส่งภายในแหล่งท่องเที่ยว บริการอาหารและบันเทิง บริการจำหน่ายสินค้าที่ระลึก บริการนำเที่ยวและมัคคุเทศก์

5.2 สิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวโดยอ้อม เป็นสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยวที่มีอยู่ในประเทศแล้ว แม้ว่าจะไม่มีการท่องเที่ยวแต่รัฐบาลต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้แก่ประชาชน ส่วนการให้บริการแก่นักท่องเที่ยวถือเป็นผลพลอยได้ ประกอบด้วยสิ่งอำนวยความสะดวก 3 ด้าน คือ

5.2.1 ด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ หมายถึง อำนาจความสะดวกที่จำเป็นต่อการยังชีพของประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้รับความความสะดวกสบายในความ เป็นอยู่และส่งผลเป็นประโยชน์แก่นักท่องเที่ยวด้วย ได้แก่การสื่อสาร การไฟฟ้าการประปา การคมนาคม การสุขภาพ การศึกษา และการสาธารณสุข

5.2.2 ด้านความปลอดภัย หมายถึง อำนาจความสะดวกที่รัฐบาลให้ ความปลอดภัยทั้งร่างกาย ทรัพย์สิน การเดินทาง แก่ประชาชนและนักท่องเที่ยวด้วยการป้องกัน และปราบปรามอาชญากรรมและความเดือดร้อนต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้น เช่น การโจรกรรม ปล้นชิง ทรัพย์สิน การก่อความไม่สงบและความปลอดภัยจากบริการท่องเที่ยว เป็นต้น

5.2.3 ด้านอื่น ๆ หมายถึง อำนาจความสะดวกที่เสริม หรือสนับสนุน เพิ่มความสะดวกสบายแก่นักท่องเที่ยว เช่น การบริการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ การบริการ เสริมความงาม และการรักษาพยาบาล การศึกษาลักษณะการท่องเที่ยวและองค์ประกอบของการ ท่องเที่ยวนั้น ทำให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการไปท่องเที่ยว

อภิชาติ อินทร์พงษ์พันธ์ (2540) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่า องค์ประกอบของ การท่องเที่ยวไว้ว่า หมายถึง ธุรกิจและบริการสิ่งอำนวยความสะดวกทุกประเภทที่เกี่ยวข้องกับ นักท่องเที่ยว มีรายละเอียด ดังนี้

1. การคมนาคมขนส่ง การท่องเที่ยวจะเกิดขึ้นโดยปราศจากการเดินทางเห็นจะไม่ได้ การคมนาคมจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญที่จะทำให้การท่องเที่ยวขยายตัวจนกลายเป็นอุตสาหกรรม

2. ที่พัก เมื่อมีการเดินทางจำเป็นจะต้องมีการพักแรม ซึ่งถือว่าอุตสาหกรรมที่พักเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้เป็นอันดับสองรองจากอุตสาหกรรมของที่ระลึก

3. ร้านอาหารภัตตาคาร กิจกรรมร่วมที่ต้องเกิดในระหว่างที่นักท่องเที่ยวเดินทาง
4. บริการนำเที่ยวเป็นธุรกิจที่ดำเนินการเกี่ยวกับการเดินทาง อำนวยความสะดวกในการเดินทางให้แก่นักท่องเที่ยว
5. สิ่งดึงดูดใจเพื่อการท่องเที่ยว ทั้งสิ่งดึงดูดใจที่เป็นธรรมชาติและที่มนุษย์สร้างขึ้น
6. ร้านขายของที่ระลึกและสินค้าพื้นเมือง เป็นธุรกิจที่ทำรายได้สูงสุดเมื่อเปรียบเทียบกับธุรกิจอื่นในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

7. ความปลอดภัย เป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญมากเช่นกัน Pike Steven (2008) กล่าวถึง คุณลักษณะของแหล่งท่องเที่ยวว่า แหล่งท่องเที่ยว เป็นการผสมผสานระหว่างผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว ประสบการณ์และการนำเสนอทรัพยากรที่จับต้องไม่ได้อื่น ๆ แก่ผู้บริโภค สิ่งสำคัญคือแหล่งท่องเที่ยวเป็นสถานที่ซึ่งนักท่องเที่ยวจะเดินทางมาเยี่ยม ชมหรือพักอาศัย ดังนั้นแหล่งท่องเที่ยวควรประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการจัดโปรแกรมการท่องเที่ยว (Available package) ความสามารถในการเข้าถึง (Accessibility) สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) กิจกรรม (Activities) การให้บริการ ของแหล่งท่องเที่ยว (Ancillary Service)

พยอม ธรรมบุตร (2549) ได้แบ่งองค์ประกอบของการท่องเที่ยวเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว (Accessibility) ได้แก่ การมีระบบโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสม เช่น ระบบคมนาคม สนามบิน ตลอดจนบริการด้านอุตสาหกรรมขนส่ง เช่น การขนส่งทางอากาศ ทางบก และทางน้ำ ซึ่งจะเอื้ออำนวยให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางไปถึงจุดหมายปลายทาง (Destination) หรือแหล่งท่องเที่ยว (Attraction)
2. การมีที่พักแรมเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว (Accommodation) ที่ต้องการค้างคืน ได้แก่ ที่พักประเภทต่าง ๆ เช่น โรงแรม รีสอร์ท เกสต์เฮาส์ โฮมสเตย์ที่พักแรมประเภทต่าง ๆ จะมีสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับต่าง ๆ กัน ซึ่งจะทำให้มีราคาและบริการในระดับต่าง ๆ กัน ได้แก่ ภัตตาคาร สระว่ายน้ำ ฟิตเนสเซ็นเตอร์ซาวน่า ศูนย์กลางธุรกิจและสิ่งอำนวยความสะดวก
3. แหล่งท่องเที่ยว (Attraction) นับเป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญสูงสุดของการเดินทาง เพราะเป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยวอาจเป็นแหล่งธรรมชาติที่มีความโดดเด่น เช่น แหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์เช่น ปราสาทพนมรุ้ง แสดงถึงความรุ่งเรืองของอาณาจักรขอม การท่องเที่ยวชนบทเพื่อสัมผัสวิถีชีวิตชาวบ้าน เรียนรู้ถึง

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจนโบราณสถานยุคเก่าแก่ก่อนประวัติศาสตร์เช่น วัฒนธรรม บ้านเชียง เป็นต้น

4. กิจกรรมการท่องเที่ยว (Activities) และกิจกรรมนันทนาการ (Tourist Activities and Recreational Activities) นับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในยุคปัจจุบันเพราะการท่องเที่ยวมีได้หมายถึง เพียงแค่การเดินทางไปชมโบราณสถาน อนุสาวรีย์ ความงดงามของ ธรรมชาติเท่านั้น แต่เป็นการที่นักท่องเที่ยวได้มีโอกาสทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การเดินป่า การล่องแก่งในแม่น้ำ การปีนหน้าผา การดำน้ำ การตกปลาหมึกในทะเลลึก ตลอดจนการร่วมกิจกรรม กับชุมชนเจ้าบ้าน เช่น การดำน้ำ การเกี่ยวข้าว การร่วมพิธีบายศรีสู่ขวัญ เป็นต้น ซึ่งกิจกรรม ทั้งหมดจะเป็นประสบการณ์ที่อยู่ในความทรงจำของนักท่องเที่ยวและกิจกรรมดังกล่าวมักก่อให้เกิด การกระจายรายได้

5. บริการเบ็ดเตล็ดทั้งหมดที่มีให้นักท่องเที่ยว (Ancillary) เช่น บริการด้านร้านอาหาร โรงพยาบาล ไปรษณีย์สถานีบริการน้ำมัน ร้านค้า ร้านขายของที่ระลึก ห้องสุขา เป็นต้น จากความรู้เรื่ององค์ประกอบของการท่องเที่ยวที่นักวิชาการ ได้อธิบายไว้ นั้น มีความสอดคล้องสัมพันธ์กันกับทฤษฎี 5A ของ Tourism Western Australia (2008) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

5.1 สิ่งดึงดูดใจ (Attraction) เช่น

5.1.1 สิ่งดึงดูดใจเชิงธรรมชาติ (Natural Attractions)

5.1.2 สิ่งดึงดูดใจที่มนุษย์สร้างขึ้น (Built Attractions) รวมถึง กิจกรรมที่มนุษย์จัดขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุให้นักท่องเที่ยวเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยว เช่น สวนสนุก และกิจกรรมการประชุม (Meeting, Incentive, Exhibition, Convention (MICE))

5.1.3 สิ่งดึงดูดใจเชิงศิลปวัฒนธรรม (Cultural Attractions)

5.1.4 สิ่งดึงดูดใจเชิงชุมชนสัมพันธ์ (Social Attractions)

5.2 กิจกรรม (Activities) สถานที่ท่องเที่ยวควรจัดให้มีกิจกรรมต่าง ๆ (Activities) ที่นักท่องเที่ยวสามารถทำในช่วงเวลาที่พำนักและท่องเที่ยว ณ สถานที่นั้น เพื่อเพิ่มความ น่าสนใจของการท่องเที่ยวและช่วงเวลาพักผ่อนของนักท่องเที่ยวกิจกรรมต่าง ๆ ควรมีความหลากหลาย และตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยวด้วย อาทิกิจกรรมที่เกี่ยวกับการจับจ่ายใช้สอย กิจกรรมทางทะเลเช่น ดำน้ำ ว่ายน้ำ เป็นต้น กิจกรรมในแหล่งท่องเที่ยวเช่น

5.2.1 กิจกรรมเดินป่า

5.2.2 กิจกรรมดูนก

5.2.3 กิจกรรมส่องสัตว์

5.2.4 กิจกรรมแสง สีเสียง ในสถานที่ท่องเที่ยวนั้น ๆ เป็นต้น

5.3 การเข้าถึง (Access) สภาพการเข้าถึง (เส้นทางคมนาคม) หมายถึง สภาพการคมนาคมไปสู่แหล่งท่องเที่ยวที่นั้น ๆ มีความสะดวกสบายเหมาะต่อการเดินทางท่องเที่ยว มากน้อยเพียงใด โดยพิจารณาจากระยะทางจากจุดศูนย์กลางการท่องเที่ยวมาสู่แหล่งท่องเที่ยว เช่น ระยะทางจากตัวเมือง ซึ่งจะเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวของพื้นที่นั้น เป็นต้น พิจารณาจาก ลักษณะการเดินทางว่าเป็นอย่างไร เช่น โดยรถยนต์ เรือ หรือการเดินเท้า สภาพของเส้นทาง ใช้อำนวยต่อการเดินทางมากน้อยเพียงใด มีสภาพเป็นถนนคอนกรีต ลาดยาง ลูกรัง หรือถนนดิน ถ้าเป็นแม่น้ำลำคลองต้องใช้เรือหรือแพ มีสิ่งกีดขวางหรือไม่ และถ้าเป็นทางเท้าสภาพทางเดินดี หรือไม่ ระยะทางเดินเหมาะกับนักท่องเที่ยวเพียงใด การจัดหาพาหนะสะดวกหรือยาก และค่าว่าจ้างแพงหรือถูก เป็นต้น ดังนั้นตัวแปรที่ใช้ในการประเมินสภาพการเข้าถึง อาจพิจารณาได้จาก ความสะดวก อุปสรรค หรือสิ่งกีดขวางการเดินทาง ลักษณะการเดินทางและสภาพถนน การคมนาคมขนส่งและความสะดวกในการเดินทางทางมายังแหล่งท่องเที่ยว (Access) เช่น ที่เที่ยวบิน การตรวจคนเข้าเมือง รถโดยสารสาธารณะ และสภาพถนนหนทาง ฯลฯ นอกจากนี้การเข้าถึงในแหล่งท่องเที่ยวยังหมายถึงสิ่งที่สามารถทำให้ นักท่องเที่ยวรู้จักและทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้ง่ายขึ้น เช่น การลง เว็บไซต์ เป็นต้น

5.4 สิ่งอำนวยความสะดวก (Amenities) สิ่งอำนวยความสะดวก หมายถึง สิ่งบริการขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการท่องเที่ยวและระบบสาธารณูปการ ซึ่งมีอยู่ในแหล่งท่องเที่ยว ที่นั้น ๆ ที่นักท่องเที่ยวสามารถใช้ได้อย่างสะดวกสบายมากน้อยเพียงใด เช่น ที่พักแรม ร้านอาหาร และเครื่องดื่ม สถานเริงรมย์สถานบริการอื่น ๆ ระบบไฟฟ้าประปา โทรศัพท์สถานรักษาพยาบาล สถานีตำรวจ หรือระบบรักษาความปลอดภัย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้จะพิจารณาทั้งปริมาณและคุณภาพ ควบคู่กันไปและถ้าหากในบริเวณแหล่งท่องเที่ยวที่ไม่มีสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างครบถ้วน พิจารณาถึงความสะดวกและความใกล้เคียงที่จะไปอาศัยใช้บริการสิ่งอำนวยความสะดวกจากแหล่ง ชุมชนข้างเคียงได้ยากง่ายเพียงใด ดังนั้น ตัวแปรที่ใช้ในการประเมินสิ่งอำนวยความสะดวกอาจ พิจารณาได้จากระบบสาธารณูปโภคหรือสาธารณูปการ การให้บริการ บ้านพัก สถานบริการต่าง ๆ ระบบสื่อความหมายและระบบการจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวก ณ แหล่งท่องเที่ยว (Destination Amenities) เช่น

5.4.1 ร้านอาหาร

5.4.2 ร้านค้าต่าง ๆ ส่วนร้านขายของบริษัทบริการการท่องเที่ยวร้านของที่ระลึก

5.4.3 การบริการอื่น ๆ เช่น ร้านตัดผม ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ร้านเช่า รถ

5.4.4 ระบบสาธารณูปโภค

5.4.5 สถานีตำรวจ โรงพยาบาล ฯลฯ

5.5 ที่พัก (Accommodation) สถานที่ท่องเที่ยวควรมีจำนวนที่พักที่เพียงพอ พร้อมทั้งมีความหลากหลายด้านราคาและบริการและมีความเหมาะสมต่อสถานที่ และที่พักควรอยู่ไม่ไกลจากแหล่งท่องเที่ยวมากนัก ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางมายังแหล่งท่องเที่ยวได้ง่าย และมีความปลอดภัยที่พักในแหล่งท่องเที่ยว (Accommodation) เช่น โรงแรม รีสอร์ท, บังกะโล และ เกสต์เฮาส์ ฯลฯ

3.1.5 อุตสาหกรรมของการท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว หมายถึง การจัดกิจกรรมของหน่วยงานภาครัฐบาล และหน่วยงานภาคธุรกิจต่าง ๆ ของภาคเอกชน ที่จัดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของ นักท่องเที่ยว หรือหน่วยธุรกิจ หรือองค์กรอื่น ๆ ที่จัดขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวกและจัดบริการ ให้แก่นักท่องเที่ยว จากความหมายดังกล่าวแล้ว อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจึงมีขอบข่ายกว้างขวาง ครอบคลุมหน่วยธุรกิจและองค์กรอื่น ๆ ในทางด้านเศรษฐกิจโดยส่วนรวมอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวจึงเกี่ยวข้องกับการซื้อการขาย การสร้างผลผลิตและบริการต่าง ๆ แก่นักท่องเที่ยว กล่าวคือ การประกอบกิจกรรมด้วยการนำปัจจัยการผลิตต่าง ๆ มาผลิตบริการอย่างใดอย่างหนึ่ง ด้านการท่องเที่ยวที่ก่อให้เกิดความสะดวกสบายหรือความพึงพอใจและขายบริการด้านการท่องเที่ยว นั้น ให้แก่ ผู้เยี่ยมชม

Collier and Harraway (1997) ได้อธิบายถึง อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวมีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ส่วน คือ

1. การขนส่ง (Transportation) โดยการขนส่งทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเดินทางจากที่พักไปยังแหล่งท่องเที่ยว ประกอบด้วย การขนส่งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ
2. ที่พัก (Accommodation) ที่พักมีหลายประเภท เช่น โรงแรม รีสอร์ท แตกต่างออกไปตามวัตถุประสงค์ของผู้ประกอบการ รสนิยมของนักท่องเที่ยว และสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว
3. สิ่งดึงดูดใจ กิจกรรม และสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริการต่าง ๆ (Attractions Activities and Ancillary Services) เพื่อความเพลิดเพลินบันเทิงใจและความ

สนุกสนานในการเดินทางท่องเที่ยว การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวและเพื่อให้เกิดความประทับใจในสิ่งอำนวยความสะดวกในการบริการ

4. การขาย (Sales) โดยการขายทำให้เกิดการกระจายการให้บริการด้านการท่องเที่ยวจากผู้ผลิตไปสู่ผู้บริโภคหรือนักท่องเที่ยว หน่วยธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการขาย เช่น ผู้ขาย ส่งบริการด้านการท่องเที่ยว (Tour Operator) ตัวแทนการจัดการเดินทาง (Travel Agents) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่มีการขยายตัวสูง มีบทบาทความสำคัญต่อระบบ เศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยเป็นอย่างมาก เป็นแหล่งรายได้ที่สำคัญนำมาซึ่งเงินตรา ต่างประเทศ การสร้างงาน และการกระจายความเจริญไปสู่ภูมิภาค นอกจากนี้การท่องเที่ยวยังมีส่วนสำคัญในการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานของการคมนาคมขนส่ง รวมไปถึงการค้าและการลงทุน เมื่อประเทศประสบภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการสร้าง รายได้ให้กับประเทศสามารถช่วยให้เศรษฐกิจฟื้นตัวได้ในเวลาที่รวดเร็วกว่าภาคผลิตและบริการอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีแนวโน้มการแข่งขันรุนแรงขึ้นตามลำดับ มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและมีความอ่อนไหวง่ายจากปัจจัยลบทั้งภายในและภายนอกประเทศ โดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

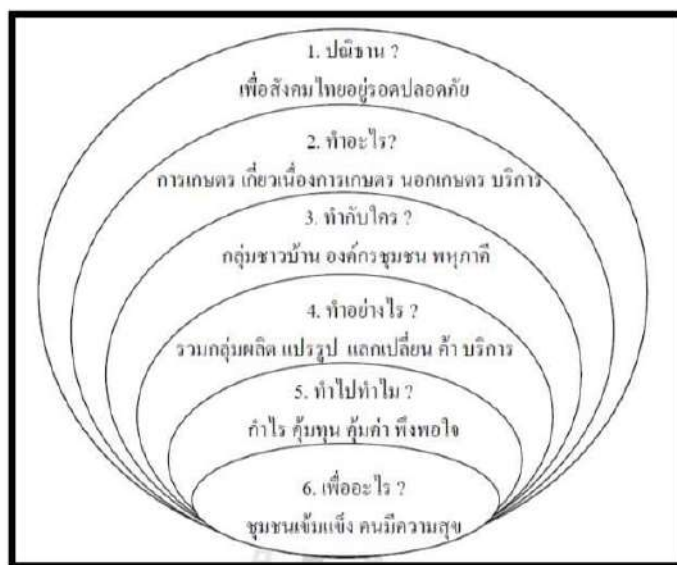
(All Tourism Should Be Sustainable Tourism) (Dowling, 1995 : ออนไลน์) กล่าวโดยสรุปรูปแบบและกิจกรรมการท่องเที่ยวสามารถดำรงอยู่ได้จะต้องมีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมอย่างสม่ำเสมอ ทรัพยากรการท่องเที่ยวยังคงรักษาความดึงดูดใจไว้ได้ไม่เสื่อมคลาย ธุรกิจบริการที่มีผลกำไร แม้ต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงการให้บริการอยู่เสมอก็ตาม ผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางธรรมชาติ สังคมและวัฒนธรรมท้องถิ่นจะต้องไม่เกิดขึ้น หรือหากมีต้องเป็นผลกระทบน้อยที่สุดดังนั้นการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเท่านั้น จึงจะสามารถคงความยั่งยืนเหล่านี้ไว้ได้ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนยาวนานต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศไทย จำเป็นต้อง มีการพัฒนาคุณภาพการท่องเที่ยวให้ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง องค์ประกอบหลักของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไทยที่สามารถมองแยกออกเป็น

- 1) อุปสงค์ต่อการท่องเที่ยว (Tourism Demand) หมายถึง ความต้องการท่องเที่ยวที่อยู่ในรูปของจำนวนหรือปริมาณ (คน/ครั้ง/ช่วงเวลา) หรือ พฤติกรรมของ นักท่องเที่ยว
- 2) อุปทานของการท่องเที่ยว (Tourism Supply) หมายถึง ทรัพยากรท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ ซึ่งจัดว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งทางด้านสินค้าและบริการในการท่องเที่ยว (Tourism Products) และ

3)การจัดการ (Management) ที่อยู่ภายใต้หลักการพัฒนาการท่องเที่ยว แบบยั่งยืน ดังนั้นการดำเนินนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพจะต้องส่งเสริมด้านอุปสงค์ (Demand) ควบคู่ไปกับการส่งเสริมด้านอุปทาน (Supply) โดยการสร้างความประทับใจและสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักท่องเที่ยวกับทรัพยากรท่องเที่ยวให้มีความสำคัญกับการรักษาคุณภาพของสิ่งแวดล้อมและการเพิ่มขีดความสามารถของธรรมชาติให้สามารถผลิตหรือฟื้นฟู เพื่อให้บริการด้านการท่องเที่ยวมีความยั่งยืนตลอดไปโดยไม่ถดถอยหรือเสื่อมโทรมลง รวมไปถึงมีดำเนินการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (Stakeholders) มีความเข้าใจประเด็นการพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนในทิศทางเดียวกัน (ชนธรรณ์ ทองหอม. 2554)

3.2 แนวคิดทฤษฎีการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

มงคล ดำรงานันท์ (2541) ไม่ได้ให้คำจำกัดความในเรื่อง เศรษฐกิจชุมชนโดยตรงเพราะ เห็นว่าจะเป็นเพียงข้อความหนึ่ง ที่ทำให้ผู้คนพยายามจำความหมายมากกว่าที่จะพยายามทำความเข้าใจ ดังนั้นในที่นี้จึงใช้วิธีตั้งเป็นประเด็นเพื่อตอบคำถามให้เกิดความเข้าใจในศัพท์เพื่อจะได้หลีกเลี่ยงการจำ โดยได้ตั้งเป็นประเด็นในลักษณะเป็นกรอบแนวคิดของเศรษฐกิจชุมชนแสดงในแผนภาพดังนี้

รูปที่ 3.2 แผนภาพแนวคิดเศรษฐกิจชุมชน

ที่มา : <https://citly.me/VnuGm>

จากแผนภาพ เป็นแนวคิดของเศรษฐกิจชุมชน ซึ่งเกี่ยวข้องกับกระบวนการ ตามลำดับดังต่อไปนี้

1. ปณิธาน หมายถึง เศรษฐกิจชุมชนเป็นส่วนหนึ่งของเศรษฐกิจชาติ ผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงต้องดำเนินการด้วยความมุ่งมั่น ต้องสัมพันธ์กับการเมือง การปกครอง การศึกษาและวัฒนธรรม ของคนทั้งประเทศ การดำเนินการเศรษฐกิจแบบใด ๆ จะไม่ช่วยให้บรรลุปณิธานได้
2. ทำอะไร หมายถึง ทำงานเพื่อดำรงชีพในแนวสัมมาชีพ เพื่ออยู่ร่วมกับเพื่อน มนุษย์อื่น ๆ ในชุมชน เช่น การเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ แปรรูปผลผลิต ตัดเย็บเสื้อผ้า ปลูกพืช สมุนไพร บริการท่องเที่ยว เป็นต้น
3. ทำกับใคร หมายถึง ชาวบ้านรวมกลุ่มกันเองอย่างไม่เป็นทางการ ไม่เป็นนิติบุคคล เช่น สหกรณ์ สมาคมหรือรวมกลุ่มกับนักพัฒนาเอกชน เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือนักวิชาการ
4. ทำอย่างไร เมื่อรวมกลุ่มแล้วก็ทำการผลิตสินค้า แปรรูปและซื้อขายแลกเปลี่ยน สินค้า
5. ทำไปทำไม เนื่องจากชาวบ้านมีระดับการทำมาหากินต่างกัน การรวมกลุ่มจะช่วย ให้เกิดความพออยู่พอกิน เกิดความพึงพอใจ เพื่อจะเกิดความคุ้มค่ากับการลงทุน และเพื่อกำไร
6. เพื่ออะไร เป็นการรวมตัวของชุมชนในระดับล่างสุดของสังคม เพื่อร่วมกันทำงาน ให้คนมีความสุขและชุมชนมีความเข้มแข็ง

3.2.1 ความหมายของเศรษฐกิจชุมชน

คำว่า “เศรษฐกิจชุมชน” หากจะทำความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจ ชุมชนคงต้องทำความเข้าใจความหมายให้ตรงกันก่อนว่า “ชุมชน” คืออะไร และ “เศรษฐกิจ” คืออะไร

“ชุมชน” นั้นจะประกอบไปด้วยครอบครัวหลาย ๆ ครอบครัวที่เข้ามารวมอยู่ในบริเวณเดียวกัน หรือก่อตั้งเป็นชุมชนในพื้นที่เดียวกัน ซึ่งอาจจะเรียกเป็นละแวกบ้าน หรือห้อมบ้าน หรือหมู่บ้านก็ได้ ความเป็นชุมชนไม่จำกัดเฉพาะขอบเขตของหมู่บ้านเท่านั้น แต่อาจจะรวมถึงลักษณะเครือข่ายของความสัมพันธ์ที่กว้างขวางทั้งระบบอุปถัมภ์และแบบเครือญาติด้วย

ส่วนคำว่า “เศรษฐกิจ” เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การบริโภคและการกระจายผลผลิต โดยผ่านกระบวนการซื้อขายแลกเปลี่ยนผลผลิตซึ่งกันและกัน และมีการใช้สื่อกลางในการแลกเปลี่ยน

ดังนั้นคำว่า “เศรษฐกิจชุมชน” จึงหมายถึง ระบบเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น หรือชุมชนที่มีลักษณะเป็นองค์รวม ซึ่งไม่ได้มีแต่เพียงมิติทางด้านเศรษฐกิจที่เป็นตัวเลขของรายได้รายจ่าย การ

ผลิต และการบริโภค เท่านั้น แต่จะเป็นระบบเศรษฐกิจที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมวัฒนธรรม มีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนในชุมชนและรวมถึงการมีระบบคุณค่าเข้าไปด้วย

นอกจากนั้น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย (กระทรวงมหาดไทย.กรมการปกครอง 2541 ก : 6-9) ได้ให้ความหมายของเศรษฐกิจชุมชนไว้ว่า หมายถึง การผลิตการแปรรูป การบริโภค การค้าและการบริการที่เป็นการตัดสินใจดำเนินการของชุมชนในชุมชนเพื่อชุมชน

3.2.2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

1. แนวคิดเกี่ยวกับวัฏจักรแห่งความยากจน (Vicious Cycle)

วัฏจักรแห่งความยากจน (Vicious Cycle) เป็นแนวคิดในการพัฒนาของการพัฒนาบุคคลนั้น ๆ โดยแนวคิดนี้ชี้ให้เห็นว่าชุมชน หรือประเทศกำลังพัฒนา ถ้าไม่พัฒนาจะต้องวนเวียนอยู่ในวัฏจักรนี้ตลอดไป อย่างไรก็ตามวิธีแก้ไข หรือการจะหลุดพ้นจากวัฏจักรนี้ได้สังคมจะต้องกระตุ้น ด้วยการเพิ่มระดับการลงทุนให้อยู่ในระดับสูง ซึ่งการกระตุ้นการลงทุนดังกล่าวนี้ ต้องมีขนาดที่ใหญ่เพียงพอจึงจะสามารถทำให้ชุมชน หรือสังคมหลุดพ้นจากวัฏจักรได้ แต่ปัญหาที่จะเกิดขึ้นคือ ชุมชนหรือสังคมที่มีปัญหาความยากจนหรือการด้อยการพัฒนาจะนำทุนมาจากที่ใด ดังนั้นวิธีแก้ปัญหามี 2 วิธี คือ

1.1 จะต้องเพิ่มการสะสมทุนในประเทศให้มากขึ้น ซึ่งวิธีนี้คงจะทำได้ยาก เพราะชุมชนมีรายได้น้อยอยู่แล้ว

1.2 ต้องพึ่งความช่วยเหลือทางการเงินด้านการลงทุนจากภายนอกหรือจากต่างประเทศในระยะแรก ซึ่งแนวคิดนี้สนับสนุนวิธีที่ 2 เพราะเมื่อชุมชนหรือสังคมหลุดพ้นจากวัฏจักรนี้แล้ว ในรอบต่อไปจะสามารถพัฒนาและใช้คืนเงินทุนได้

2 แนวความคิดขั้นเศรษฐกิจของ Karl Marx การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจจากขั้นหนึ่งไปยังขั้นถัดไปจะเกิดขึ้นเพราะเกิดความขัดแย้งระหว่างชนชั้น โดยการเปลี่ยนแปลงของสังคมจะมีการพัฒนาขึ้นตามลำดับ โดยแบ่งเป็น 5 ขั้นตอน

2.1 ขั้นสังคมบรรพกาล (Primitive Society) เป็นสังคมขั้นเริ่มต้น ยังไม่มีการแบ่งชนชั้นสมาชิกในชุมชนช่วยเหลือกัน ผลผลิตแบ่งตามส่วนที่ตนเองหามาได้

2.2 **ขั้นสังคมทาส (Ancient Slave State)** ผลผลิตเริ่มมากขึ้น กลุ่มผู้มีอำนาจมาบังคับเอาผลผลิตส่วนเกินไป เกิดกรรมสิทธิ์ส่วนบุคคลและการแบ่งชนชั้น มี สังคมทาส

2.3 **ขั้นสังคมศักดินา (Feudalism)** แรงงานทาสจะเริ่มต่อต้านทำการปฏิวัติ และจะถูกปลดปล่อยกลายมาเป็นผู้เช่าที่ดิน การผลิตของผู้เช่าจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.4 **ขั้นสังคมทุนนิยม (Capitalism)** เมื่อพลังการผลิตขยายตัวจนเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรม ผู้เช่าที่ดินจะถูกปลดปล่อยให้เป็นแรงงานอิสระ เกิดการทุจริตแรงงานในโรงงาน

2.5 **ขั้นสังคมคอมมิวนิสต์ (Communist)** การทุจริตแรงงานจะทำให้เกิดการต่อสู้ระหว่างชนชั้น แล้วชนชั้นกรรมาชีพจะโค่นล้มชนชั้นนายทุน สังคมทุนนิยมจะล่มสลายแล้วเปลี่ยนเข้าสู่สังคมคอมมิวนิสต์ โดยปัจจัยการผลิตเป็นส่วนรวมโดยผลผลิตจะถูกแจกจ่ายให้กับสมาชิกอย่างเพียงพอและบุคคลในสังคมจะมีความเท่าเทียมกัน

3.2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับขั้นตอนการพัฒนา (Stage of Growth)

ผู้เสนอแนวคิดนี้ คือ W.W.Rostow โดยแสดงให้เห็นถึงวิวัฒนาการของสังคมที่ผ่านมาว่าได้แบ่งการพัฒนาเป็น 5 ขั้นตอน คือ

1. **ขั้นสังคมโบราณ (Traditional Society)** ลักษณะคือ การพัฒนายังต่ำ เทคโนโลยียังต่ำประสิทธิภาพในการผลิตต่ำ เศรษฐกิจพึ่งการเกษตรเป็นหลัก

2. **ขั้นเตรียมทะยานบิน (Precondition for Take-off)** ลักษณะคือ ขยายโครงสร้างพื้นฐานอย่างกว้างขวาง ใช้เทคโนโลยีในการผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม เริ่มมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจทุกด้าน

3. **ขั้นทะยานบิน (Take-off)** ลักษณะคือ มีการพัฒนาสาขาอุตสาหกรรมขึ้นมาเป็นสาขา การผลิตทางการเกษตรจะมีลักษณะเป็นการค้า การขยายตัวทางเศรษฐกิจค่อนข้างสูง

4. **ขั้นสู่ระดับอิ่มตัว (Drive to Maturity)** ลักษณะคือ การจัดการมีประสิทธิภาพสูง แรงงานมีทักษะ ผลผลิตเพิ่มมากกว่าประชากร สามารถผลิต

สินค้าใหม่ๆ ตามความต้องการได้มากขึ้น ตลอดจนมีการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพสูง

5. **ขั้นการบริโภคระดับสูง (High Mass Consumption)** ลักษณะคือ ประชาชนมีการบริโภคสมบูรณ์ถ้วนหน้า มีการจ้างงานเต็มที่ (Full Employment) ประชาชนมีความรู้สึกมั่นคง มีทัศนคติที่ดี มีความเจริญพร้อมในทุก ๆ ด้าน

3.3 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

3.3.1 ความหมายของพฤติกรรมนักท่องเที่ยว

พฤติกรรมนักท่องเที่ยว (Tourist Behavior) เป็นการกระทำของนักท่องเที่ยวไม่ว่าการกระทำนั้นนักท่องเที่ยวจะรู้ตัว หรือไม่รู้ตัวก็ตาม และบุคคลอื่นจะสังเกตการณ์กระทำนั้นได้หรือไม่ก็ตาม เพื่อมุ่งตอบสนองสิ่งใดสิ่งหนึ่งในสภาพการณ์ใด สภาพการณ์หนึ่ง

Pharasakul (2017) กล่าวว่า พฤติกรรมนักท่องเที่ยวเป็นกระบวนการการตัดสินใจของแต่ละบุคคล ซึ่งจะมี เหตุผลที่สามารถอธิบายได้ รวมทั้งมีการค้นหาข้อมูลและการประเมินข้อมูลในกระบวนการตัดสินใจ โดยมีการจำกัดข้อมูลที่รับรู้และเริ่มจากความคิดกว้างๆ แล้วค่อยจัดระเบียบความคิดให้แคบเข้ามา จากนั้นจะพิจารณาความชอบหรือไม่ชอบตัวเลือก นอกจากนี้ยังมีการให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ซึ่งผลลัพธ์ ภายหลังจากการซื้อจะส่งผลต่อการซื้อใหม่ในอนาคต

Tapachai (2005) ได้แบ่งองค์ประกอบของพฤติกรรม นักท่องเที่ยวนั้นมีองค์ประกอบสำคัญ 7 ประการ คือ

1. เป้าหมาย หมายถึง พฤติกรรมนักท่องเที่ยวทุกๆ พฤติกรรม จะต้องมีเป้าหมายในการกระทำเช่น นักท่องเที่ยว กลุ่มอนุรักษ์ต้องการเกียรติยศโดยการแสดงให้ผู้อื่นเห็นว่าตน เดินทางท่องเที่ยวโดยที่สภาพแวดล้อมในสถานที่ตนเดินทาง ยังคงสภาพความสมบูรณ์ของระบบนิเวศดั้งเดิม

2. ความพร้อม หมายถึง ความมีวุฒิภาวะและ ความสามารถในการทำกิจกรรม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการ เช่น นักท่องเที่ยวกลุ่มที่รักความผจญภัย นิยมไต่เขา ปีนหน้าผาต้องมีความพร้อมทั้งสภาพร่างกายและจิตใจแล้ว สามารถจะทำ กิจกรรมที่ตนชอบได้

3. สถานการณ์ หมายถึง เหตุการณ์หรือโอกาสที่ เอื้ออำนวยให้เลือกกระทำกิจกรรม เพื่อตอบสนองความต้องการ เช่น การท่องเที่ยวตามหมู่เกาะ ควรกระทำในยามคลื่นลมสงบ ไม่ควรทำ ในขณะที่มีพายุฝนฟ้าคะนอง

4. การแปลความหมาย หมายถึง วิธีการคิดแบบ ต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่พอใจมากที่สุด ใน สถานการณ์หนึ่งๆ เช่น เวลาสิบสองนาฬิกา เป็นเวลาที่ นักท่องเที่ยวควรหยุดพักรับประทานอาหารกลางวัน

5. การตอบสนอง คือ การตัดสินใจกระทำกิจกรรม ตามที่ตนได้ตัดสินใจเลือกสรรแล้ว เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ ต้องการ เช่น นักท่องเที่ยวได้ตัดสินใจที่จะเดินทางท่องเที่ยว ในช่วงวันหยุด เพื่อพักผ่อน ดังนั้นนักท่องเที่ยวจะต้องวางแผนการเดินทาง และจัดการดำเนินการล่วงหน้า ในการกระทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ ตั้งแต่กิจกรรมการกำหนดสถานที่ท่องเที่ยว กิจกรรมการเดินทาง กิจกรรมการจอง ที่พักเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง

6. ผลลัพธ์ที่ตามมา คือ ผลจากการกระทำหนึ่งๆ อาจได้ผลตามที่คาดหมายไว้หรืออาจตรงกันข้ามกับความ คาดหวังที่ตั้งใจไว้เช่น นักท่องเที่ยวได้มีกำหนดการเดินทางไว้ เพื่อมาพักผ่อนวันหยุดในประเทศไทย แต่ปรากฏว่าในเวลานั้น เกิดการชุมนุมที่สนามบิน และทำให้สนามบินต้องปิดทำการ เครื่องบินไม่สามารถลงจอดได้ มีผลลัพธ์ทำให้นักท่องเที่ยวไม่สามารถบรรลุผลตามที่คาดหมายไว้ได้

7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง คือ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นเมื่อสิ่ง ที่กระทำลงไปไม่บรรลุเป้าหมายตามที่ต้องการ จึงต้องกลับมา แปลความหมายโดยตรง เพื่อเลือกหาวิธีใหม่ๆ มาตอบสนอง ความต้องการ หรืออาจจะเลิกความต้องการไป เพราะเห็นว่า เป็นสิ่งที่เกินความสามารถ

นอกจากนี้ Pitipat and Na Nong Khai (2013) ยังได้ให้ ความหมายของพฤติกรรม นักท่องเที่ยว (Tourist Behavior) หมายถึง การแสดงออกของนักท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับการใช้สินค้าและบริการในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว รวมทั้ง กระบวนการในการตัดสินใจที่มีผลต่อการเดินทางท่องเที่ยว ซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวมี 2 ประการ ดังนี้ (Soponsiri, 2011)

1. ปัจจัยภายใน (Internal Factors) หมายถึง ปัจจัยที่ เกิดจากภายในตัวของนักท่องเที่ยว ซึ่ง มีผลกระทบต่อ การ ตัดสินใจและพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว ประกอบด้วย

1. แรงจูงใจ (Motivation) คือ แรงขับภายใน ที่กระตุ้นให้นักท่องเที่ยวเลือกที่จะไปเที่ยวในสถานที่หนึ่ง

2. การรับรู้ (Perception) คือ กระบวนการที่ นักท่องเที่ยวเลือกที่จะรับรู้ หรือตีความหมายการรับรู้สิ่งใดสิ่ง หนึ่งที่สัมผัสได้จากการท่องเที่ยว ประสบการณ์ในอดีตของ นักท่องเที่ยว

3. การเรียนรู้ (Learning) คือ การที่ นักท่องเที่ยวรับรู้ข้อมูลและประสบการณ์ใหม่ๆ แล้วส่งผลให้เกิด การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมของ นักท่องเที่ยว ประสบการณ์ในอดีตจะเป็นบทเรียนที่ดีในอนาคต

4. บุคลิกภาพ (Personality) คือ รูปแบบของ พฤติกรรมที่มีความสม่ำเสมอและมั่นคงไม่เปลี่ยนแปลง 5. รูปแบบการดำเนินชีวิต (Lifestyle) คือ วิธีการดำเนินชีวิตของ นักท่องเที่ยวซึ่งวัดได้จากกิจกรรมส่วนใหญ่ที่นักท่องเที่ยวชอบกระทำ เช่น การเลือกสถานที่ท่องเที่ยว

6. ทัศนคติ (Attitude) คือ แนวคิดของ นักท่องเที่ยวที่มีต่อสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยว

2. ปัจจัยภายนอก (External Factors) ปัจจัยภายนอกที่ ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของ นักท่องเที่ยวประกอบด้วย

1. กลุ่มอ้างอิง (Reference group) คือ กลุ่ม คนที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของ นักท่องเที่ยว อย่างน้อยมี 3 อย่างคือ การให้ข้อมูล การเปรียบเทียบและการกำหนดบรรทัดฐาน

2. ครอบครัว (Family) คือ เป็นหนึ่งในปัจจัย ที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อ พฤติกรรมนักท่องเที่ยว เนื่องจาก ครอบครัวเป็นสถาบันที่มีความใกล้ชิดกับนักท่องเที่ยวมากที่สุด

3. ชั้นทางสังคม (Social Class) คือ ปัจจัยที่ มีอิทธิพลอย่างมากต่อพฤติกรรม นักท่องเที่ยว เนื่องจากคนใน ชั้นเดียวกันมักจะมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างสม่ำเสมอและ นักท่องเที่ยวมักได้รับอิทธิพลจากคนที่อยู่ในชั้นเดียวกัน

4. วัฒนธรรม (Culture) คือ แนวทางการดำเนินชีวิตที่สมาชิกของสังคมใดสังคมหนึ่งยอมรับและยึดถือ เป็นแนวปฏิบัติร่วมกัน เป็นตัวกำหนดแนวทางการแสดงของ พฤติกรรมของคนในสังคม

3.3.2 ความสำคัญของพฤติกรรมของนักท่องเที่ยว

การศึกษาพฤติกรรมนักท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อการทำงานในอุตสาหกรรมบริการ ทางด้านการท่องเที่ยวซึ่งเรียกได้ว่าเป็นหัวใจหลักของการทำงานด้านนี้ ที่เป็นเช่นนี้เพราะบุคคลที่จะทำงานเกี่ยวกับนักท่องเที่ยวต้องมีความรู้เกี่ยวกับนักท่องเที่ยว วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ ลักษณะ

นิสัย พฤติกรรมการแสดงออกซึ่งจะทำให้ได้แนวทางในการคิดถึงเหตุผลของการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ของนักท่องเที่ยว การรู้จักและเข้าใจพฤติกรรมที่แปลกแยกและแตกต่างกันของนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่ม แต่ละเชื้อชาติ ช่วยให้ผู้ทำงานเกี่ยวข้องสามารถปรับตัวและรู้ความต้องการของนักท่องเที่ยวซึ่งทำให้ง่ายต่อการปฏิบัติ หน้าที่ของผู้ให้บริการ หนึ่งผู้ทำงานเกี่ยวข้องกับนักท่องเที่ยวต้องคำนึงถึงหน้าที่ของตน คือการให้บริการ การที่จะบริการให้ถูกใจและถูกต้องตามความประสงค์เพื่อให้เกิดความประทับใจนั้น ผู้ให้บริการต้องมีความรู้เกี่ยวกับผู้รับบริการ และพึงระลึกอยู่เสมอว่าผู้รับบริการ คือบุคคลสำคัญที่จะเป็นผู้กำหนดความสำเร็จในกิจการของตน เพราะผู้ประกอบการธุรกิจบริการมีมากมายให้เลือก ผู้รับบริการไม่จำเป็นต้องขึ้นอยู่กับผู้ให้บริการ แต่ผู้ให้บริการต้องพึงผู้รับบริการ

3.4 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโมเดลเศรษฐกิจ BCG

BCG Model เป็นการพัฒนาเศรษฐกิจแบบองค์รวม ที่จะพัฒนา 3 เศรษฐกิจ ไปพร้อมกันได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy) ที่มุ่งเน้นการใช้ทรัพยากรชีวภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเน้นการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง เชื่อมโยงกับ เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular Economy) ที่คำนึงถึงการนำวัสดุต่าง ๆ กลับมาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุด และทั้ง 2 เศรษฐกิจนี้ อยู่ภายใต้เศรษฐกิจสีเขียว (Green Economy) ซึ่งเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจที่ไม่ได้มุ่งเน้นเพียงการพัฒนาเศรษฐกิจเท่านั้น แต่ต้องพัฒนาควบคู่ไปกับการพัฒนาสังคมและการรักษาสิ่งแวดล้อมได้อย่างสมดุลให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนไปพร้อมกัน โดยเปลี่ยนข้อได้เปรียบที่ไทยมีจากความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม ให้เป็นความสามารถในการแข่งขันด้วยนวัตกรรม เพื่อให้เกิดเศรษฐกิจ BCG ที่เติบโต แข่งขันได้ในระดับโลก เกิดการกระจายรายได้ลงสู่ชุมชน ลดความเหลื่อมล้ำ ชุมชนเข้มแข็ง มีความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนาที่ยั่งยืน

รูปที่ 3.3 โมเดลเศรษฐกิจ BCG

ที่มา : <https://www.bcg.in.th/background/>

BCG Model เป็นกลไกที่มีศักยภาพสูงในการยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในประเทศอย่างทั่วถึง สามารถกระจายโอกาสและลดความเหลื่อมล้ำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกันสามารถสร้างให้ประเทศไทยก้าวขึ้นเป็นผู้นำระดับโลกในบางสาขาที่ประเทศไทยมีศักยภาพ จึงได้กำหนดเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ของประเทศเพื่อใช้ในการขับเคลื่อน BCG Model ดังนี้

- 1) มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจของอุตสาหกรรมเป้าหมาย BCG
- 2) ลดความเหลื่อมล้ำด้วยการเพิ่มรายได้เกษตรกรและชุมชน
- 3) ยกระดับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมอาหารของไทยขึ้นเป็นผู้ผลิตอาหารเพื่อสุขภาพและส่วนประกอบอาหารมูลค่าสูง Top 5 ของโลก
- 4) สร้างและพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพ การผลิตยา เครื่องมือแพทย์ วัสดุชีวภาพให้มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพส่งออก เป็นแหล่งจ้างงานทักษะสูงและรายได้สูง
- 5) ระบบบริหารจัดการท่องเที่ยว นำไปสู่ Top 3 ของเอเชียแปซิฟิก จัดโดย Travel & Tourism Competitiveness Index, World Economic Forum
- 6) ลดการใช้ทรัพยากรลง 2 ใน 3 จากปัจจุบัน

หลักในการดำเนินงานเป็นการบูรณาการในการทำงานระหว่างหลายภาคส่วนให้เป็นไปได้โดยมีเอกภาพและมีพลัง แต่ละภาคส่วนจะยึดถือหลักการสำคัญในการร่วมกันผลักดัน BCG Model

โดยจะให้ความสำคัญกับทั้งการแข่งขันได้ในระดับโลกและการส่งต่อผลประโยชน์สู่ชุมชน และขับเคลื่อนโดยกลไกการทำงานแบบจตุภาคี (Quadruple Helix) ผ่านการผสมพลังภาคเอกชน ภาครัฐ ภาคการศึกษา ประชาสังคม รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากหุ้นส่วนความร่วมมือในระดับโลก โดย กระทรวง อว. จะขับเคลื่อนศักยภาพของมหาวิทยาลัยและสถาบันวิจัยที่มีอยู่ภายใต้กระทรวง ทั้งในมิติดนวิทย์ องค์กรความรู้ และ โครงสร้างพื้นฐานด้านการวิจัย โครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ (National Quality Infrastructure: NQI) และการส่งเสริมธุรกิจนวัตกรรม มาใช้เพื่อร่วมขับเคลื่อนการทำงานในรูปแบบจตุภาคี

ตัวอย่างแพลตฟอร์มขับเคลื่อน BCG Model ในรูปแบบจตุภาคี

รูปที่ 3.4 ตัวอย่างแพลตฟอร์มขับเคลื่อน BCG Model ในรูปแบบจตุภาคี

ที่มา : <https://www.bcg.in.th/background/>

BCG Model ในระยะแรกมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับ 4 สาขาวิทยาศาสตร์ ได้แก่ เกษตรและอาหาร สุขภาพและการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ และการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ซึ่งมีสัดส่วนใน GDP ถึงร้อยละ 21 และเกี่ยวข้องกับอาชีพและการจ้างงานของคนในประเทศมากกว่า 16.5 ล้านคน หัวใจสำคัญของ BCG Model คือการพัฒนาแบบคู่ขนาน ทั้งในส่วนที่อาศัยความก้าวหน้าทางวิทยาการระดับสูงสำหรับผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูงมาก เช่น ส่วนประกอบอาหารสุขภาพ ชีววัตถุ สารออกฤทธิ์ทางการแพทย์ ฯลฯ และในส่วนฐานกว้างของปริมิตที่เป็นการยกระดับเศรษฐกิจฐานราก เพื่อสร้างมูลค่าให้คนจำนวนมาก และการพัฒนาที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ตลอดจนการเสริมความเข้มแข็งของทุนทางสังคมทั้งทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่จะขยายผลไปสู่เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (from SEP to SDG)

3.5 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยว

ธุรกิจการท่องเที่ยว หมายถึงธุรกิจนำเที่ยวขายบริการแก่นักท่องเที่ยวโดยตรงได้หรือขายผ่านตัวแทนธุรกิจท่องเที่ยว และดำเนินการโดยการนำเอาบริการอำนวยความสะดวกด้านยานพาหนะ ที่พัก อาหาร และทัศนอากรมารวมกันและขายในลักษณะเหมารวมที่เรียกว่า ทัวร์เหมารวม (package tour) ซึ่งการซื้อบริการอื่นๆ ทำให้ธุรกิจนำเที่ยวเหมือนตัวกลางระหว่างผู้ผลิตหรือคู่สัญญา เช่น โรงแรม บริษัทยานพาหนะ ร้านอาหาร

3.5.1 ลักษณะการดำเนินงานธุรกิจนำเที่ยว

ผู้ประกอบการนำเที่ยวจะซื้อบริการต่าง ๆ จากผู้ผลิต เช่น ห้องพัก ตัวเข้าชมการแสดง หรือเช่าเหมารถโดยสาร มีการวางแผนและผลิตสินค้าท่องเที่ยวที่ประกอบด้วย 2 อย่าง คือ ส่วนของการเดินทางไป – กลับจากจุดหมายปลายทาง เช่น ตัวเครื่องบิน ส่วนการบริการที่เกิดขึ้นที่จุดหมายปลายทางหรือแหล่งท่องเที่ยว เช่น อาหาร ทัศนอาจร ที่พัก เป็นต้น ถือว่ามีความสลับซับซ้อน เพราะผู้ประกอบการต้องมีความรอบคอบ รู้ในปริมาณและคุณภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ ประเภทของกิจการพักผ่อนหรือธุรกิจที่สามารถจัดให้ได้โดย ผู้ประกอบการธุรกิจนำเที่ยวบางแห่งอาจเป็นเจ้าของบริการอื่น ๆ เอง เพื่อความสะดวกในการดำเนินการ เช่น เป็นเจ้าของโรงแรม รีสอร์ท ร้านอาหาร รถโดยสาร เป็นต้น ธุรกิจนำเที่ยวขายส่ง (travel/tourwholesaler)

3.5.2 ประเภทของธุรกิจนำเที่ยว

แบ่งประเภทของธุรกิจนำเที่ยว ได้หลายวิธีได้แก่

1. การจำแนกประเภทของธุรกิจนำเที่ยวตามลักษณะของการจัดบริการนำเที่ยวได้แก่

1.1 ธุรกิจนำเที่ยวภายในประเทศ(domestic tour operator) หมายถึง เดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศนั้น ๆ เช่น การจัดนำนักท่องเที่ยวไทยในเมืองไทย การจัดนำนักท่องเที่ยวที่มีภูมิลำเนาในประเทศ เดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวภายในประเทศนั้นๆ เช่น การจัดนำนักท่องเที่ยวไทยในเมืองไทย

1.2 ธุรกิจจัดนำเที่ยวให้แก่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาจากต่างประเทศไปยังแหล่งท่องเที่ยวในประเทศ (inbound tour operator)

1.3 ธุรกิจจัดนำเที่ยวจากภายในประเทศเดินทางไปท่องเที่ยวต่างประเทศ (outbound touro perator)

2. การจำแนกประเภทของธุรกิจนำเที่ยวตามลักษณะและขอบเขตของการบริการ ได้แก่

2.1 ธุรกิจนำเที่ยวที่เสนอบริการแบบเหมารวม (package tour) การนำเที่ยวมีกำหนดสถานที่ท่องเที่ยวและระยะเวลาที่แน่นอนและเดินทางเป็นกลุ่มเป็นธุรกิจจัดนำเที่ยวโดยรวมค่าบริการต่าง ๆ ในราคาแบบเบ็ดเสร็จ แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1) บริการเหมารวมที่มีผู้นำเที่ยว (escorted tour) คอยอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาการเดินทาง นำเที่ยวแบบนี้จะมีคนดูแล หรือที่เรียกว่า หัวหน้าทัวร์ (tour escort)

2) บริการเหมารวมที่ไม่มีผู้นำเที่ยว (unescorted tour) นักท่องเที่ยวจะถือตั๋ว (voucher) ที่มีรายละเอียดการให้บริการต่างๆ ไปยื่นให้กับผู้ให้บริการ เช่น โรงแรม บริษัททัวร์ เที่ยว สวนสนุกเป็นการนำเที่ยวที่ให้บริการด้านต่าง ๆ ในราคาแบบเบ็ดเสร็จ โดยไม่มีหัวหน้าร่วมเดินทางอำนวยความสะดวกด้วยแต่จะมีผู้ประกอบการภาคพื้นดินมารับ

2.2 ธุรกิจนำเที่ยวที่เสนอบริการเฉพาะกลุ่ม (group inclusive tour) นิยมเดินทางเป็นกลุ่ม เช่น 15 คนขึ้นไป เพราะประหยัดค่าใช้จ่าย โดยเฉพาะค่าขนพาหนะ เป็นการจัดบริการตามความต้องการหรือความสนใจของกลุ่ม เป็นสมาชิกขององค์กร สมาคม หรือองค์การธุรกิจ ได้แก่ การนำเที่ยวชมด้านศิลปวัฒนธรรม

2.3 ธุรกิจนำเที่ยวที่เสนอบริการอิสระจัดนำเที่ยวตามความสนใจของนักท่องเที่ยว เช่น การจัดที่พักแรม รถยนต์ การรับ-ส่งที่สนามบินหรือ สถานีขนส่ง อาหาร มีการจัดนำชมสถานที่ท่องเที่ยวรวมอยู่ในโปรแกรมด้วยกันสำหรับนักท่องเที่ยวต่างประเทศและในประเทศเฉพาะราย (foreign individual tour and domestic individual tour)

2.4 ธุรกิจนำเที่ยวที่เสนอบริการลักษณะพิเศษ (specialty intermediaries/channelers) การจัดนำเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลหรือประชุม นิทรรศการ หรือเป็นผู้จัดเดินทางท่องเที่ยวที่ได้รับมอบอำนาจจากบริษัท หรือเป็นนายหน้าบริษัทรถโดยสาร เป็นธุรกิจที่เป็นตัวกลางระหว่างผู้ผลิต เช่น ที่พัก ร้านอาหาร แหล่งท่องเที่ยว ฯลฯ

3.6 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง 4 จังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจ

3.6.1 จังหวัดสงขลา

สงขลา

รูปที่ 3.5 จังหวัดสงขลา

ที่มา : <https://shorturl.asia/PiAQF>

สงขลา เป็นเมืองที่มีอารยธรรมเจริญรุ่งเรืองมานาน มีโบราณสถาน โบราณวัตถุ เป็นสิ่งที่ยืนยันได้ดี อีกทั้งวัฒนธรรมประเพณีที่สืบทอดจากบรรพบุรุษก็น่าสนใจ เช่นเดียวกับสถานที่ท่องเที่ยวในจังหวัดสงขลา นั้น มีหลากหลายสไตล์ ทั้งชายทะเล ทะเลสาบ ป่าไม้ น้ำตก ฯลฯ

จังหวัดสงขลาแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 16 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสงขลา อำเภอรโนด อำเภอกระแสดินธุ์ อำเภอสทิงพระ อำเภอสิงหนคร อำเภอกวนเนียง อำเภอรัตภูมิ อำเภอบางกล่ำ อำเภอหาดใหญ่ อำเภอนาหม่อม อำเภอจะนะ อำเภอเทพา อำเภอนาทวี อำเภอสะบ้าย้อย อำเภอสะเดา และอำเภอคลองหอยโข่ง

สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ จ.สงขลา

กลุ่มอนุรักษ์ชายฝั่งและฟาร์มทะเล(บ้านปลาหมายเลข 9)

รูปที่ 3.6 บ้านปลาหมายเลข 9

ที่มา: <http://www.samilatimes.co.th/?p=49750>

ประวัติความเป็นมาและข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยว

ตามที่ประวัติการประกอบอาชีพประมงมาเมื่อครั้งอดีตจนถึงปัจจุบันเมื่อประชากรมากขึ้นแต่ทรัพยากรสัตว์น้ำลดน้อยลงไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ ทำให้กลุ่มฯ คิดหาวิธีการเพื่อเป็นการเพิ่มทรัพยากร โดยกันแนวเขตเพื่อเป็นแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อนและแหล่งหลบภัยเพื่อให้โตเต็มวัยสามารถนำมากินและขายได้ จนเกิดเป็นซึ่งบ้านปลาหมายเลข 9 เพื่อระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณของในหลวงรัชกาลที่ 9 ที่ทรงเหน็ดเหนื่อยเพื่อให้คนไทยได้มีที่อาศัย สัญลักษณ์ของกลุ่มที่เป็นที่รู้จักคือ “บ้านปลาหมายเลข 9”

กิจกรรมท่องเที่ยวที่แนะนำ

- การนั่งเรือชมวิถีชุมชนและการเลี้ยงปลากะพงขาวในกระชัง
- ชมพระอาทิตย์ตกน้ำที่สวยงามไม่แพ้ที่ใดในประเทศไทย
- ร่วมชมการกลับมาของปลากดทะเล (ปลากดขี้ลิง) ฝูงใหญ่ที่สุดของทะเลสาบสงขลา ที่มีอยู่บนบ่บ่หมื่นๆตัว อาศัยอยู่ในทะเลสาบธรรมชาติของสัตว์น้ำ
- ชมซึ่งบ้านปลาหมายเลข 9 ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของกลุ่มฯ ในยามค่ำคืนที่แบ่งกับแสงไฟของสะพานติณ

ข้อมูลติดต่อ/ประสานงาน โทร. 081-9696053, 087-8366894

กาแฟแลหน้าผา ณ เกาะใหญ่แกรนด์แคนยอน

รูปที่ 3.7 เกาะใหญ่แกรนด์แคนยอน

ที่มา: <https://food.trueid.net/detail/90kBb4vbyyaJ>

เกาะใหญ่แกรนด์แคนยอนเกิดจากแนวคิดของนักธุรกิจท้องถิ่นยุคใหม่ ที่ต้องการพัฒนาบ้านเกิด ซึ่งก็คือ อำเภอกระเสสินธุ์ จังหวัดสงขลา ให้เป็นสถานที่ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

นักธุรกิจท้องถิ่นยุคใหม่คนนี้ก็คือนายโยธิน ทองเนื้อแข็ง โดยท่านเล็งเห็นความสำคัญของชุมชนและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้ท้องถิ่นเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นการร่วมกันแก้ไขปัญหาชุมชน การเชี่ยวชาญช่วยเหลือผู้ประสบภัย การส่งเสริมด้านอาชีพ การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวของชุมชนต่าง ๆ ในเมืองกระเสสินธุ์ โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืนของกลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา ภายใต้งิจกรรม ธนาคารกึ่งก้ามกราม บ้านแหลมหาด ด้านคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว ได้มีการผลักดันฟื้นฟูบ่อลูกรังเก่าให้กลายเป็นจุดเช็คอินเพื่อให้นักท่องเที่ยวมาถ่ายภาพ ซึ่งมีชื่อว่า "เกาะใหญ่แกรนด์แคนยอน"

โดยที่นี่เปิดให้บริการทุกวัน ตั้งแต่เวลา 08.00-18.00 น. พิกัดร้านอยู่ที่ ต.เกาะใหญ่ อ.กระเสสินธุ์ จ.สงขลา (เข้าทางวัดพะโคะ)

ช่องทางการติดต่อ

สามารถติดต่อทางเพจเฟซบุ๊กได้ที่ เกาะใหญ่แกรนด์แคนยอน หรือโทร. 0817669141

หลวงปู่ทวดเหยียบน้ำทะเลจืด ณ วัดพะโคะ

รูปที่ 3.8 วัดพะโคะ

ที่มา: <https://shorturl.asia/0wWZK>

วัดแห่งนี้คือที่จำพรรษาของสมเด็จพระโคะ หรือหลวงปู่ทวดเหยียบน้ำทะเลจืด พระเกจิอาจารย์ที่ประชาชนให้ความนับถือมากมาย ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนเป็นชื่อวัดราชประดิษฐาน แต่ชาวบ้านก็ยังคงนิยมเรียกกันติดปากว่าวัดพะโคะอยู่อย่างนั้น ทั้งนี้ ภายในวัดมีสิ่งที่น่าสนใจ ได้แก่ พระสุวรรณมาลิก เจดีย์ศรีรัตนมหาธาตุ ซึ่งภายในบรรจุพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้าที่นำมาจากลังกา พระพุทธไสยาสน์ หรือพระโคตมะ พระพุทธรูปปั้นสีทองปางปรินิพพานยาว 18 เมตร สูง 2.5 เมตร ฝีมือช่างปั้นท้องถิ่น รอยพระพุทธรบาทประดิษฐานอยู่ในมณฑปยอดเขา ซึ่งชาวบ้านเชื่อว่าเป็นรอยพระบาทของสมเด็จพระราชมนีสามีรามคณาจารย์ หรือหลวงปู่ทวดนั่นเอง รูปจำลองและอนุสาวรีย์สมเด็จพระราชมนีสามีราม ซึ่งประดิษฐานอยู่ในมณฑปบนยอดเขา โดยวางคู่กับรอยพระพุทธรบาทเพื่อให้ประชาชนได้เข้ามาสักการะโดยสะดวก พิพิธภัณฑวัดพะโคะซึ่งเปิดให้เข้าชมเมื่อปี พ.ศ. 2536 จัดแสดงของต่าง ๆ มากมาย เช่น พระพุทธรูป เครื่องปั้นดินเผาเครื่องทองเหลือง มีดพม่า ตะบันหมากทองเหลือง ธนบัตรและเหรียญสมัยก่อน

ศูนย์เรียนรู้วิถีชาวกบ โหนดนาเล

รูปที่ 3.9 โหนดนาเล

ที่มา: <https://shorturl.asia/0wWZK>

ข้อมูลพิกษณ์

เมื่อปี พ.ศ.2544 ชุมชนตำบลท่าหิน ได้รวมตัวกันจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ เพื่อจะอนุรักษ์และฟื้นฟูวิถีชีวิตท้องถิ่นของตนเอง ให้กลายเป็นแหล่งเรียนรู้วิถีชีวิตที่มีอัตลักษณ์จากวิถีการทำตาล โตนด วิถีการทำนา วิถีการประมง(ชาวเล) จึงเกิดศูนย์การเรียนรู้วิถี โหนด-นา-เลขึ้น

วิถี โหนด นา เล มีความหมาย คือ “โหนด” มาจากการทำ ตาล โตนด และผลิตภัณฑ์แปรรูปจากตาล ซึ่งที่เป็นพืชเศรษฐกิจของที่นี่ชุมชน “นา” มาจากการ ทำนา ที่ใช้ภูมิปัญญาชาวบ้านเพื่อการรักษาระบบนิเวศน์ให้ยั่งยืน “เล” มาจาก วิถีชาวเล ที่ทำประมงน้ำจืดในทะเลสาบสงขลา

ภายในศูนย์การเรียนรู้แบ่งการจัดแสดงเป็น 3 โซน ได้แก่

โซนวิถีโหนด

โซนวิถีนา

โซนวิถีเล

เบอร์ติดต่อ

โทรศัพท์ : 074-590 546, 081-2757156

โทรสาร : 074-590 546

อีเมล : poonsup123@gmail.com

วันและเวลาทำการ

เปิดทุกวัน ** แต่ต้องติดต่อล่วงหน้า อย่างน้อย 5 - 7 วัน **

ย่านเมืองเก่าสงขลา Street Art

รูปที่ 3.10 Street Art

ที่มา: <http://www.songkhla.go.th/travel/detail/75>

แรกเริ่มมีถนน 2 สาย คือ ถนนนครนอก เป็นถนนเส้นนอกติดกับทะเลสาบ และถนนนครใน เป็นเส้นถนนในเมือง ต่อมามีการตัดถนนสายที่ 3 เพื่องานสมโภชเสาศาหลักเมือง เรียกว่าถนนเก้าห้องหรือย่านเก้าห้อง เนื่องจากเริ่มแรกมีห้องอยู่ 9 คูหา หรือ 9 ห้อง จนกระทั่งในปี พ.ศ.2478 จังหวัดสงขลา ได้จัดงานปีใหม่พร้อมกับจัดประกวดนางงามสงขลา มีสาวคนงามคนหนึ่งอาศัยอยู่ในแถบนี้ได้รับตำแหน่งนางงามสงขลา ชาวบ้านจึงเปลี่ยนมาเรียกกันติดปากว่า “ถนนนางงาม” ถนนทั้งสามสาย ต่างเต็มไปด้วยร้านรวงเก่า อาคารบ้านเรือนที่มีอายุยาวนานกว่าร้อยปี ซึ่งเป็นการผสมผสานกันระหว่างสถาปัตยกรรมจีนฮกเกี้ยนและตะวันตกในยุคอาณานิคม จึงสวยงามและมีเสน่ห์เฉพาะตัว บางหลังก็เป็นห้องแถวไม้แบบจีน แบบชั้นเดียวและสองชั้น มุงหลังคาด้วยกระเบื้องดินเผาจากเกาะยอ บางอาคารก็เป็นตึกแถวปูน มีปูนปั้นประดับลวดลาย คล้ายกับอาคารในย่านเก่าเมืองภูเก็ต สิงคโปร์ หรือมาเลเซีย นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งรวมของกินและขนมสี่ต้นแปดตา เช่น ขนมค้างคาว ขนมทองเอกและส้มป่นนี้ ต้มสามเหลี่ยม ข้าวมันแกงไก่ ไอศกรีมไข่แข็ง เป็นต้น

การท่องเที่ยวบริเวณย่านเก่าเมืองสงขลา สามารถเดินชมได้ด้วยตนเอง หรือบริการรถรางนำเที่ยว ซึ่งให้บริการทุกวัน วันละ 5 รอบ ค่าบริการคนละ 30 บาท หรือถ้ามาเป็นหมู่คณะไม่เกิน 20 คนราคาเหมาได้ที่ 1,400 บาท โดยจุดเริ่มต้นเส้นทางอยู่ที่ สวนประวัติศาสตร์พลเอกเปรม ติณสูลานนท์

สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ เทศบาลนครสงขลา โทร. 074 311 015

3.6.2 จังหวัดพัทลุง

พัทลุง

รูปที่ 3.11 จังหวัดพัทลุง

ที่มา : <https://shorturl.asia/PiAQF>

พัทลุง เมืองเก่าแก่โบราณเมืองหนึ่งในภาคใต้ของประเทศไทย ได้ชื่อว่าเป็นเมืองขุนเขาออกทะเล เพราะเมื่อขับรถเข้าสู่ตัวเมืองพัทลุง นักท่องเที่ยวทุกคนจะได้เห็นขุนเขาออกทะเลอยู่บริเวณกลางเมือง ซึ่งเป็นจุดเด่นประจำจังหวัดเลยก็ว่าได้ อีกทั้งจังหวัดพัทลุง ยังถือเป็นเมืองต้นกำเนิดศิลปะการแสดงของไทยที่ขึ้นชื่อ อย่างมโนห์ราและหนังตะลุงซึ่งตกทอดเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของภาคใต้มาอย่างเนิ่นนาน นอกจากนี้แล้วพัทลุงยังมีแหล่งธรรมชาติที่สำคัญระดับประเทศอย่าง ทะเลน้อย ซึ่งอยู่ในเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย พื้นที่ชุ่มน้ำและทะเลสาบน้ำจืด ที่เป็นแหล่งอาศัยของนกน้ำหลากหลาย

สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ จ.พัทลุง

เกาะหมาก

รูปที่ 3.12 เกาะหมาก

ที่มา : <https://www.thansettakij.com/lifestyle/504049>

เกาะหมาก เป็นเกาะสุดท้ายในทะเลสาบสงขลาตอนกลาง ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอ ปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ว่ากันว่าพื้นที่แห่งนี้เคยเป็นถิ่นที่พักอาศัยของมนุษย์หินมาก่อน* โดยหลักฐานทางโบราณคดีบ่งชี้ว่าเคยขุดพบขวานหิน โบราณกว่าร้อยชิ้น (ปัจจุบันบางส่วนอยู่ที่ หมู่ที่3 บ้านแหลมกรวด) ซึ่งเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ของมนุษย์ยุคหิน

ปัจจุบัน เกาะหมาก ประกอบด้วยชุมชนเล็ก ๆ 11 หมู่บ้าน ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมงพื้นบ้าน ทำสวนเกษตร เลี้ยงสัตว์ นอกเหนือจากการทำมาหากินตามแบบวิถีดั้งเดิมแล้ว ชาวบ้านในชุมชนเกาะหมากยังได้จัดสร้างหมู่บ้านอนุรักษ์สัตว์น้ำให้นักท่องเที่ยวได้เข้ามาสัมผัส

นักท่องเที่ยวที่สนใจกิจกรรมท่องเที่ยวบนเกาะหมาก สามารถติดต่อได้ที่

คุณคิมหันต์ สุวรรณเรืองศรี (กลุ่มท่องเที่ยวชุมชนเกาะหมาก) โทร. 09 3674 6786, 08 6290 3360

คุณเสกศักดิ์ ทองคำ (กลุ่มอนุรักษ์บ้านปลาบ้านน้ำบ่อหมาก) โทร.06 4853 9310

คุณประสาน อมราพิทักษ์ (กลุ่มท่องเที่ยวกรวดหินรักดินเล) โทร. 08 5506 2757

สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม

สำนักงานนครศรีธรรมราช (นครศรีธรรมราช, พัทลุง) สนามหน้าเมือง ถ. ราชดำเนิน อ. เมือง จ. นครศรีธรรมราช

พระนอน วัดรัตนาราม

รูปที่ 3.13 พระพุทธรัตนาราม(พระนอน)

ที่มา : <http://www.phatthalungpao.go.th/travel/detail/107>

วัดรัตนารามสร้างขึ้นเป็นวัดนับตั้งแต่วันที่ 15 พฤษภาคม พ.ศ. 2448 สมัยรัชกาลที่ 5 พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมหาราช แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เดิมมีนามว่า “ วัดปากพะยูน ” บางคน เรียกว่า “ วัดบ่อ หมาเป๊ะ ” ได้มี พระอริการสุก มาริเริ่ม ดำเนินการ สร้างวัดนี้ ตั้งแต่ พ.ศ. 2440 วัดรัตนาราม ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา วันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2489 เขตวิสุงคามสีมากว้าง 40 เมตร ยาว 80 เมตร ได้ผูกพัทธสีมา พ.ศ. 2490 เจ้าอาวาสนามว่า พระครูบรรสรณะ

พระพุทธรัตนาราม(พระนอน) เป็นพระปราสาทประดิษฐานอยู่บนเนินควนภายใน วัดรัตนาราม (วัดบ่อหมาเป๊ะ) ตำบลปากพะยูน อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง ในเขตเทศบาลตำบลปากพะยูน สร้างเมื่อ วันที่ 4 กรกฎาคม 2514 ยาว 22 ม. กว้าง 5 ม. สูง 3.70 ม. โดยพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพล อดุลยเดช ทรงถวายพระนามให้ควนพระนอนที่ประชาชนชาวปากพะยูนเรียกจนเคยชิน เป็นเนินสูงสามารถ มองเห็นทะเลสาบสงขลาได้ถึงสามด้าน คือ ด้านทิศตะวันออก มองเห็นทะเลหลวง ส่วนทางด้านทิศตะวันตกจะ เห็นทั้งทะเลหลวง และอ่าวบางเตง สภาพธรรมชาติสวยงามเป็นป่าละเมาะหนาแน่น มีพันธุ์ไม้โบราณชนิด ที่ ผ่านมาพระพุทธรัตนาราม และพระนอนขาดการดูแลสภาพเสื่อมโทรม และเป็นแหล่งมั่วสุมของวัยรุ่น ในทางไม่ดี จนกระทั่งพระศิริ ปิยะธัม โม ซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ที่ปากพะยูนและจำพรรษาอยู่ในกระโจมทอง นนทบุรี ได้มาบูรณะองค์พระ โดยได้เริ่มปรับปรุงฐานและจะปรับปรุงสภาพพื้นที่โดยรอบของควนพระนอน เมื่อโครงการแล้วเสร็จก็จะเป็นพื้นที่ "พุทธอุทยานควนพระนอน"

3.6.3 จังหวัดสตูล

สตูล

รูปที่ 3.14 จังหวัดสตูล

ที่มา : <https://shorturl.asia/PiAQF>

สตูล แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 7 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองสตูล อำเภอควนโดน อำเภอท่าแพ อำเภอควนกาหลง อำเภอละงู อำเภอทุ่งหว้า กิ่งอำเภอมะนัง และเนื่องจากจังหวัดสตูลมีพื้นที่ติดทะเลฝั่งอันดามัน มีเกาะอยู่ในเขตพื้นที่ร่วมร้อยเกาะ แหล่งท่องเที่ยวยอดนิยมของจังหวัดสตูลจึงเป็นเกาะมากกว่าแหล่งท่องเที่ยวแบบอื่น แต่สตูลก็ยังมีแหล่งท่องเที่ยวอื่นที่น่าสนใจไม่น้อย ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม หรือวิถีชีวิตของชาวบ้าน

สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ จ.สตูล

ชุมชนท่องเที่ยวบ้านบ่อเจ็ดลูก

รูปที่ 3.15 ชุมชนท่องเที่ยวบ้านบ่อเจ็ดลูก

ที่มา : <https://thailandtourismdirectory.go.th/th/attraction/21604>

บ่อเจ็ดลูก มีประวัติกล่าวขานว่าในอดีตอันยาวนานยังมีชาวเลดินแดงเผ่ามอแกนซึ่งอาศัยไม่ค่อยเป็นหลักแหล่งได้เดินทางมา ณ ที่เกาะหนึ่งซึ่งเป็นเกาะเล็กๆอยู่ทางตอนใต้ของทะเลอันดามัน และได้เดินทางน้ำดื่ม จึงเกิดเป็นตำนานเจ็ดบ่อขึ้นมา แต่จากคำบอกเล่าของผู้เฒ่าผู้แก่บ่อนั้นบอกว่ามีสามตำนานด้วยกันที่ไม่สามารถยืนยันได้ว่าเรื่องไหนคือเรื่องที่ถูกต้องที่สุดและเรื่องใดไม่เป็นความจริง ชาวเลเมื่อเดินทางน้ำดื่มจนมาพบบ่อน้ำผุดมาจากใต้ดินจำนวน 7 บ่อด้วยกัน บ่อแรกใหญ่หน่อยเรียกกันว่าบ่อพ่อ ที่เหลือก็เป็นบ่อแม่และบ่อลูก ขนาดลดหลั่นกันไป เชื่อกันว่าเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของเรื่องกล่าวอะไรไว้ก็ได้ตั้งใจ มีการร้องรำทำเพลงบ้าง นำไข่ขามาเชือดบ้างเพื่อแก้บนอีกนัยหนึ่งก็ว่าเมื่อชาวเลต้องการน้ำก็ได้ทำการขุดบ่อน้ำขึ้นมา 1 บ่อ ใช้มาตลอดจนกระทั่งมีลูกมาปรึกษาหารือจนมีข้อสรุปว่าแต่ละคนขุดบ่อมาคนละบ่อ ขุดใกล้ๆกับพ่อนี้แหละ จาก 1 บ่อ ก็เป็น 7 บ่อ ยังมีอีกตำนานที่บอกว่าชาวเลเมื่อได้ร้อนแรมมาพักที่เกาะแห่งนี้ก็ได้ตั้งรกรากที่นี่ และขุดบ่อน้ำเพื่อใช้ บ่อแรกก็ขุดพบว่าน้ำเค็มใช้ไม่ก็ขุดต่ออีกก็เค็มอีก จนขุดถึงบ่อที่ 7 ปรากฏว่าน้ำจืด จึงได้ใช้กันเรื่อยมา

วันทำการ

ทุกวันจันทร์- อาทิตย์ เวลา 08:30 – 17:30

ติดต่อสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม

081 542 0071 บัญญา (ประธานเครือข่ายท่องเที่ยวชุมชนสตูล)

098 695 6461 นัส (ประสานงาน)

092 634 8509 อัญญา (ประสานงาน)

FB : <https://www.facebook.com/bo7luk/>

ผาใช้หนี้ หรือ หน้าผาหลุดหนี้

รูปที่ 3.16 ผาใช้หนี้

ที่มา : <https://shorturl.asia/sxyHc>

เป็นหน้าผาหินปูนสูงชันที่มีรูปร่างแปลกตา มีตำนานเล่าขานกันว่า ชายหนุ่มคนหนึ่งมีหนี้สินจำนวนมากจนไม่มีปัญญาใช้คืน จึงไปปรึกษากับเจ้าหนี้ เจ้าหนี้บอกว่าถ้ากล้ากระโดดจากหน้าผานี้ลงไป ก็จะยกหนี้สินทั้งหมดให้

ชายหนุ่มจึงรับคำท้าและขึ้นไปกระโดดหน้าผา ซึ่งในช่วงนั้นมีลมมรสุม ทำให้เขาโดนลมพัดไปตกยังอีกอ่าวหนึ่งอย่างปลอดภัยในท่านั่งขัดสมาธิ (ชาวบ้านจึงเรียกอ่าวนั้นว่า อ่าวตะโล๊ะซีหลา ซึ่งซีหลา หมายถึง ท่านั่งขัดสมาธิ) ชายหนุ่มจึงสามารถปลดหนี้ได้ในที่สุด กลายเป็นที่มาของชื่อ "ผาใช้หนี้" นั่นเอง

สันหลังมังกร

รูปที่ 3.17 สันหลังมังกร

ที่มา : <https://shorturl.asia/sxyHc>

อีกหนึ่งจุด unseen ของจังหวัดสตูล เรียกได้ว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์ทางธรรมชาติกลางทะเล อันดามันสันหลังมังกร ก็คือสันทรายที่โผล่พื้นน้ำขึ้นมาคล้ายกับทะเลแหวก แต่สิ่งที่ทำให้ทะเลแหวกที่นี่แตกต่างจากที่อื่นๆ ก็คือ ตลอดแนวหาดนั้นไม่ใช่ทรายทั้งหมด แต่มีเปลือกหอยจำนวนมากที่ถูกคลื่นซัดมาทับถมกันเป็นเวลานานรวมอยู่ด้วย มีระยะทางยาวกว่า 4 กิโลเมตรเลยทีเดียว น่าที่จริงๆ

ในช่วงน้ำลด ยามแสงอาทิตย์สาดส่องลงมากระทบกับสันทรายเกิดเป็นประกาย ดูราวกับเกล็ดของมังกรที่กำลังเลื้อยไปตามแนวโค้งของหาดและแหวกว่ายอยู่กลางทะเล

ช่วงเวลาที่เราจะได้เห็นสันหลังมังกรนั้นขึ้นอยู่กับน้ำขึ้นน้ำลงในแต่ละวัน แนะนำให้สอบถามกับทางชุมชนก่อนไป

ปราสาทหินพันยอด หรือ เกาะเขาใหญ่

รูปที่ 3.18 เกาะเขาใหญ่

ที่มา : <https://shorturl.asia/sxyHc>

อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะเภตรา และเป็นส่วนหนึ่งของอุทยานธรณีสตูล สิ่งมหัศจรรย์ที่ธรรมชาติรังสรรค์ขึ้น ถือเป็นแลนด์มาร์กสำคัญที่ต้องมาให้ได้

ลักษณะเป็นเกาะหินปูนตั้งอยู่กลางทะเล มีโพรงคล้ายถ้ำลอด ซึ่งเมื่อผ่านเข้าไปเราก็จะพบกับชายหาดเล็กๆ และน้ำทะเลสีเขียวมรกต ที่โอบล้อมไปด้วยแท่งหินขนาดใหญ่รูปร่างสวยงามแปลกตา คูคล้ายกับปราสาทในเทพนิยาย ชาวบ้านจึงเรียกกันว่า “ปราสาทหินพันยอด”

ซึ่งการเข้าไปชมปราสาทหินพันยอด ต้องพายเรือคายัคเข้าไปชมในช่วงน้ำลดเท่านั้น

3.6.4 จังหวัดปัตตานี

ปัตตานี

รูปที่ 3.19 จังหวัดปัตตานี

ที่มา : <https://shorturl.asia/PiAQF>

ปัตตานี แบ่งการปกครองออกเป็น 12 อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองปัตตานี อำเภอโคกโพธิ์ อำเภอมายอ อำเภอหนองจิก อำเภอปะนาเระ อำเภอสายบุรี อำเภอยะรัง อำเภอยะหริ่ง อำเภอทุ่งยางแดง อำเภอไม้แก่น อำเภอกะพ้อ และอำเภอแม่ลาน

ปัตตานี เป็นดินแดนเก่าแก่ซึ่งได้สั่งสมความรุ่งเรืองมายาวนาน คือจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เพียบพร้อมด้วยแหล่งประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม เช่น มัสยิดกรือเซะ สุสานเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว และพื้นที่ธรรมชาติอันอุดมสมบูรณ์ ทั้งผืนป่า สายน้ำ และท้องทะเล

สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ จ.ปัตตานี

ชุมชนหมู่บ้านทรายขาว

รูปที่ 3.20 รถจี๊ปโบราณเที่ยวชุมชนบ้านทรายขาว

ที่มา : <https://mgronline.com/travel/detail/9620000081676>

ชุมชนหมู่บ้านทรายขาวเป็นชุมชนที่มีประวัติศาสตร์ยาวนาน ในอดีตพระยาภักดีชุมพล ได้เดินทางมาจากเมืองไทรบุรี (ก่อนรัชกาลที่ 5) ในระหว่างทางพระยาภักดีได้พบกับสถานที่อันอุดมสมบูรณ์ไปด้วยน้ำและอาหารจึงตัดสินใจตั้งบ้านเรือน ณ ที่แห่งนี้ ต่อมา มีผู้คนย้ายเข้ามาอยู่เพิ่มมากขึ้นจนกระทั่งถึงปัจจุบัน ภายหลังจึงมีการตั้งชื่อเป็น “บ้านทรายขาว” จากตำนานเล่าว่า “วันหนึ่งได้มีพายุพัดทรายลงมาจากเขาเต็มไปหมดและทรายที่ถูกพัดมาเป็นสีขาวสวยงามมาก” ดังนั้นจึงได้ตั้งชื่อว่า “บ้านทรายขาว” ต่อมาบ้านทรายขาว ได้มีการยกระดับการท่องเที่ยวขึ้นมา เป็นชุมชนท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ที่แขกผู้มาเยือนจะได้นั่งรถจี๊ปโบราณ สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่ยวรอบชุมชนสองวัฒนธรรม สองศาสนา สองวิถีชีวิต

ข้อมูลการติดต่อ 089-7379553

ชมหินผาพญางู ตู้ยอดเขา ณ จุดชมวิวเขารังเกียบ

รูปที่ 3.21 วิวเขารังเกียบ

ที่มา : <https://today.line.me/th/v2/article/NoMBQm>

เขารังเกียบ (จุดชมวิวอุทยานแห่งชาติน้ำตกทรายขาว จ.ปัตตานี) บนเทือกเขาสันกาลาคีรี พื้นที่รอยต่อของ 3 จังหวัด (ปัตตานี ยะลาและสงขลา) เป็นที่ที่อากาศดีมากๆครับ ณ จุดนี้ สามารถชมทิวทัศน์ ทะเลหมอกได้ 180 องศา มองเห็นทั้งดวงอาทิตย์ขึ้นและดวงอาทิตย์ตก และยังเป็นสถานที่ประดิษฐานของพระพุทธรูปหามุนีบทโลกนาถ และ ศาลทวดรังเกียบ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำชุมชนบ้านทรายขาว

หลวงปู่ทวดเหยียบน้ำทะเลจืด ณ วัดช้างให้

รูปที่ 3.22 วัดช้างให้

ที่มา : <https://www.osmsouth-border.go.th/travel/detail/18>

วัดช้างให้สร้างขึ้นกว่า 300 ปี แต่ไม่ทราบแน่ชัดว่าผู้ใดเป็นผู้สร้าง ตามตำนานกล่าวว่า พระยาแก้มดำ เจ้าเมืองไทรบุรี ต้องการหาชัยภูมิสำหรับสร้างเมืองใหม่ให้กับน้องสาว(นางเจ๊ะสิตี) จึงได้เสียดิษฐานปล่อยช้างคู่เมืองออกเดินป่า โดยมีพระยาแก้มดำน้องสาวและไพร่พลเดินติดตามช้างมาหยุด ณ ป่าแห่งหนึ่งพร้อมเดินวนเวียนและร้องขึ้น ๓ ครั้ง(วัดช้างให้ขณะนี้) พระยาแก้มดำจึงเห็นว่าเป็นนิมิตหมายอันดี จึงจะใช้บริเวณดังกล่าวสร้างเมือง แต่น้องสาวไม่ชอบจึงให้ช้างออกเดินทางหาทำเลใหม่พบกระงงขาววิ่งอยู่ น้องสาวจึงชักชวนไพร่พลวิ่งจับกระงงวิ่งไปบริเวณหาดทรายสีขาว (ตำบลกรือเซะขณะนี้) แล้วหายไป นางรู้สึกชอบ พระยาแก้มดำจึงสร้างเมืองให้

จากนั้นจึงเดินทางกลับเมืองไทรบุรีมาถึงที่ช้างเคยหยุดจึงพักแรมกางป่าและสร้างวัดชื่อวัดช้างให้ เมื่อเดินทางถึงเมืองไทรบุรีได้นิมนต์พระภิกษุซึ่งชาวบ้านเรียกว่า “ท่านลังกา” หรือ “สมเด็จพระโคะ” หรือ หลวงพ่อทวดเหยียบน้ำทะเลจืด มาเป็นเจ้าอาวาสองค์แรก ท่านลังกาเดินทางรุดลงไปมาระหว่างเมืองไทรบุรีกับวัดช้างให้และได้สั่งลูกศิษย์ว่าถ้าท่านมรณภาพขอให้นำศพไปทำการฌาปนกิจ ณ วัดช้างให้ เมื่อท่านมรณภาพที่เมืองไทรบุรี ลูกศิษย์ได้นำพระศพกลับวัดช้างให้เพื่อฌาปนกิจ ระหว่างเดินทางหยุดที่ใดก็จะปักไม้ไว้ (ปัจจุบันจึงมีสถูป ตามที่ต่างๆ) ลูกศิษย์ได้นำอิฐส่วนหนึ่งกับเมืองไทรบุรี และส่วนหนึ่งฝังไว้ที่วัดช้างให้มีผู้คนมากราบไหว้บนบานอธิษฐานได้ผลตามความประสงค์ความศักดิ์สิทธิ์ จึงเลื่องลือไปไกล

ศาลเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว

รูปที่ 3.23 ศาลเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว

ที่มา : <https://travel.trueid.net/detail/v0NGa49L5OdB>

เจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยวนั้นกำเนิดในครอบครัวตระกูลลิ้ม สมัยพระเจ้าจื้อจงฮ่องเต้ แห่งราชวงศ์เหม็ง ราวๆ พ.ศ. 2065 - 2109 อาศัยอยู่ ณ มณฑลฮกเกี้ยน ประเทศจีน โดยมีพี่ชายชื่อ "ลิ้ม โต๊ะเกี่ยม"

เขาได้เข้ารับราชการ ซึ่งขณะนั้นมีโจรสลัดญี่ปุ่นคอยบุกปล้น และเข้าตีเมืองตามชายฝั่งของจีน ลี้มโตะเคี่ยม จึงสร้างผลงานจากการออกขับไล่ ปราบปรามเหล่าโจรสลัดจนเป็นที่รักใคร่ของประชาชนทั่วไป

กระทั่งวันหนึ่ง ลี้มโตะเคี่ยม ก็ถูกขุนนางกังฉินใส่ร้ายว่าสบคบคิดกับโจรสลัด จนถูกทางการออกประกาศจับ จึงจำต้องฝ่าวงล้อมของทหารหลวงหนีออกทะเลไปยังเกาะไต้หวัน และอาศัยใช้ชีวิตด้วยการเป็นพ่อค้า ออกเดินทางค้าขายทางทะเล และสุดท้ายก็มาตั้งรกรากที่เมืองปัตตานี ประเทศไทย ผ่านไปนานหลายปีมารดาที่อยู่จีนคิดถึงลี้มโตะเคี่ยมมาก ลี้มกอเหนี่ยวจึงจะออกไปตามหาพี่ชาย โดยลั่นวาจาไว้ว่า "หากตามพี่ชายกลับไปหามารดาไม่ได้ จะไม่ขอมีชีวิตอยู่ต่อไป" ลี้มกอเหนี่ยวกับญาติๆ นำเรือออกและสืบหาเป็นเวลาหลายเดือนจนกระทั่งเข้าเขตเมืองปัตตานี ได้จอดเรือลงมาถามข่าวกันว่าพี่ชายได้ดิบได้ดี แต่งงานอยู่กับลูกสาวเจ้าเมืองโดยเข้ารับตามหลักของศาสนาอิสลาม ลี้มกอเหนี่ยวจึงอาศัยอยู่ที่นั่นอีกเป็นเวลาหลายเดือน โดยพยายามเกลี้ยกล่อมพี่ชายให้กลับบ้านไปเยี่ยมมารดาหวังให้พี่ชายใจอ่อนและตามกลับไป แต่ด้วยลี้มโตะเคี่ยมนั้นยังคิดว่าเป็นนักโทษหลบหนีของทางการจีนอยู่ อีกทั้งยังติดภารกิจสำคัญคืองานก่อสร้างมัสยิดที่ได้รับปากกับทางเจ้าเมืองไว้ แม้จะพยายามโน้มน้าว อ้อนวอนอย่างไรก็ไม่สำเร็จ นางโกรธที่พี่ได้อุทิศตนให้แก่ศาสนาอิสลาม จึงได้สาปแช่งไว้ว่า "แม้พี่จะมีความสามารถในการก่อสร้างเพียงใดก็ตาม แต่ขอให้สร้างมัสยิดนี้ไม่สำเร็จ" และปลิดชีวิตตนเองลงโดยการผูกคอตายที่ต้นมะม่วงหิมพานต์ ข้างมัสยิดที่กำลังก่อสร้างนั้นนั่นเอง ลี้มโตะเคี่ยมเมื่อสูญเสียน้องสาวก็เสียใจมาก จึงจัดการศพตามประเพณีอย่างสมเกียรติ พร้อมกับสร้างฮวงซุ้ยขึ้นที่ "หมู่บ้านกรือเซะ" (ปัจจุบันมีการบูรณะเฉพาะฮวงซุ้ยของเจ้าแม่ลี้มกอเหนี่ยวให้เห็นปรากฏอยู่จนทุกวันนี้) จากนั้นก็ดำเนินการสร้างมัสยิดต่อ แต่ทุกครั้งที่จะสำเร็จ ส่วนยอดโดมจะถูกฟ้าผ่าฟาดลงจนพังทลาย ลี้มโตะเคี่ยมพยายามสร้างต่ออีก 3 ครั้ง ผลก็ยิ่งเหมือนเดิม จึงยอมแพ้ในที่สุด แม้แต่เจ้าเมืองกรือเซะเองก็บังเกิดความกลัวในอิทธิฤทธิ์ตามคำสาปแช่ง จนไม่มีใครกล้าสร้างต่อจนถึงทุกวันนี้ (ปัจจุบันนี้ได้กลายเป็นโบราณสถานที่กรมศิลปากรได้ขึ้นทะเบียนอนุรักษ์ไว้แล้ว)

จากนั้นเป็นต้นมา ลี้มกอเหนี่ยว ได้สำแดงความศักดิ์สิทธิ์ให้เป็นที่ประจักษ์แก่ชาวเรือ และผู้สัญจรไปมาในแถบนั้น พอมีผู้มาขอพรให้โชคลาภก็ได้ผล หรือแม้แต่การค้าขายที่ซบเซาหรือขาดทุนก็กลับรุ่งเรืองขึ้น ใครเจ็บไข้ได้ป่วยหรือได้รับความเดือดร้อนประการใด เมื่อไปบนบานที่นั่นก็จะหายเจ็บหายป่วยพ้นจากความเดือดร้อน ชาวบ้านทั่วไปจึงขนานนามใหม่ว่า เจ้าแม่ลี้มกอเหนี่ยว ภายหลังมีชื่อว่า "ศาลเจ้าเล่งจูเกียง" (ศาลเทพเจ้าแห่งความเมตตา) นับแต่นั้นเป็นต้นมา

ชุมชนท่องเที่ยวบาราโหม

รูปที่ 3.24 ชุมชนท่องเที่ยวบาราโหม

ที่มา : <https://travel.kapook.com/view230078.html>

ชุมชนท่องเที่ยวบาราโหม เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ มีแหล่งโบราณสถานที่เก่าแก่ร่วม 500 ปี ในยุคที่สมัยที่ปัตตานีเป็นเมืองท่าที่รุ่งเรือง มีชาวต่างชาติทั้งอาหรับ เปอร์เซีย ยุโรป เข้ามาค้าขายเป็นจำนวนมาก เป็นจุดสนใจของประชาชนทั้งในและต่างประเทศที่อยากเข้ามาเรียนรู้ประวัติศาสตร์ ศึกษาร่องรอยอารยธรรมจากสุสานพญาอินทिरา หรือสุสานอิสมาอีล ซาห์ อันเป็นสถานที่ฝังพระศพของเจ้าเมืองปัตตานีพระองค์แรกที่นับถือศาสนาอิสลาม และสถาปนาเมืองปัตตานีเป็นนครปัตตานีครุสลาม ห่างจากสุสานพญาอินทिरาออกไปประมาณ 500 เมตร ยังมีสุสานราชินี 3 พี่น้อง หรือสุสานกษัตริย์หญิงสามพระองค์คือ ราชายีเยา ราชายีรู และราชายองู สุสานจะอยู่บนเนินบริเวณมีการก่ออิฐล้อมรอบ นอกจากการเป็นแหล่งประวัติศาสตร์แล้ว ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยมีป่าชายเลนที่มีความอุดมสมบูรณ์ในระดับประเทศ สามารถเที่ยวชมดูนก ทะเลน่านาชนิด ชมป่าชายเลนธรรมชาติ การทำประมงพื้นบ้าน ซึ่งเป็นวิถีชีวิตที่มีเสน่ห์ยิ่ง นอกจากนี้ได้สัมผัสวิถีชีวิตอันงดงามและเรียนรู้วัฒนธรรมของคนปัตตานีดั้งเดิมของคนในชุมชนแล้ว ยังสามารถเลือกชมและชิมสินค้า ผลิตภัณฑ์อาหารพื้นบ้านที่มีความอร่อยเป็นที่คุ้นเคยและเลื่องลือของคนในภูมิภาคนี้ และอยู่ระหว่างการสนับสนุนของจังหวัดที่จะผลักดันเพื่อพัฒนาให้เป็นแหล่งรายได้ของชุมชนในอนาคต

บทที่ 4

ผลการปฏิบัติงานตามโครงการ

จากที่ได้ศึกษาข้อมูลเรื่อง การจัดโปรแกรมท่องเที่ยวสู่ระเบียบเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว การเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆ ต้องมีการเตรียมตัวและการวางแผน เพื่อความสะดวกในการเดินทางท่องเที่ยวและเป็นไปตามแผนที่วางไว้ ก่อนที่จะเริ่มลงมือเขียน โปรแกรมท่องเที่ยว ต้องทราบรายละเอียดต่าง ๆ เพื่อให้การวางแผนท่องเที่ยวนั้นได้ข้อมูลที่ครบถ้วนถูกต้องและชัดเจน

4.1 การเตรียมการและการวางแผนโครงการ

4.1.1 ศึกษาข้อมูล ของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว และจัดทำโปรแกรมเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนภาคใต้ตอนล่าง

4.1.2 ปรึกษาหัวข้อโครงการร่วมกับพนักงานที่ปรึกษาและอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อรับคำแนะนำในการทำโครงการสหกิจศึกษา

4.1.3 ออกแบบและวางแผนโครงการ ตามที่ได้กำหนดไว้ในโครงการสหกิจ

4.1.4 จัดวางแผนโปรแกรมการท่องเที่ยว ภาคใต้ตอนล่าง 4 จังหวัด 2 เส้นทาง

4.2 การจัดโปรแกรมท่องเที่ยว ภาคใต้ตอนล่าง 4 จังหวัด

สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว
THAI TRAVEL AGENTS ASSOCIATION

กำหนดการ “ท่องเที่ยวสู่ระเบียบเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่าง ของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว”

วันที่ 18 – 22 เมษายน พ.ศ. 2565

สมาชิกสามัญส่วนกลาง:กรุงเทพฯ			
ไฟล์เดินทางโดยสายการบินไทยสมายล์(WE)			
18APR	BKK-HDY	WE 261	11.10 - 12.40
21APR	HDY -BKK	WE 266	15.20 -16.50

สมาชิกส่วนภูมิภาค:ภาคเหนือ			
ไฟล์เดินทางโดยสายการบินไทยแอร์เอเชีย(FD)			
18APR	CNX-HDY	FD 157	09.00 – 11.00
21APR	HDY-CNX	FD 158	15.45 – 17.40

สมาชิกส่วนภูมิภาค:ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
ไฟล์เดินทางโดยสายการบินไทยสมายล์(WE)			
18APR	UTH-BKK	WE 3	08.35 – 09.40
18APR	BKK-HDY	WE 261	10.20 – 12.45
21APR	HDY -BKK	WE 256	10:25 – 12:55
21APR	BKK-UTH	WE 28	13.30 – 15.50

สมาชิกส่วนภูมิภาค:ภาคใต้ตอนบน			
เดินทางโดยรถบัส 1 คัน			
18APR		05.00 – 15.00	
21APR		13.00 – 22.00	

วันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2565 กรุงเทพฯ – สงขลา(หาดใหญ่)	
11.00 น.	รถบัส 1 คัน รับสมาชิกส่วนภูมิภาค:ภาคเหนือเดินทางเข้าสู่ที่พัก
12.30 น.	รถบัส 2 คัน รับสมาชิกสามัญส่วนกลางและส่วนภูมิภาค:ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเดินทางเข้าสู่ที่พัก

14.30 – 15.30 น. พล.ต.ท.สาคร ทองมุณี นายกเทศมนตรี เทศบาลนครหาดใหญ่ กล่าวต้อนรับคณะและบรรยายสรุปสถานที่ท่องเที่ยวในเขตเทศบาลนครหาดใหญ่

16.30 – 21.00 น.เทศบาลนครหาดใหญ่ เลี้ยงต้อนรับคณะสมาชิกสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว ณ ห้องอาหารของโรงแรมบุรี ศรีภู

**หมายเหตุ ผู้เดินทางแต่ละภาคเดินทางมาตามตารางเดินทางด้านบน

***ผู้ร่วมเดินทางเลือก 1 เส้นทาง จาก 2 เส้นทางที่มีการจัดไว้ให้

พักที่ “ โรงแรมบุรีศรีภู บูติก โฮเต็ล ” (จำนวน 4 คืน)

ภาพที่ 4.1 โรงแรมบุรีศรีภู บูติก โฮเต็ล

ที่มา : เว็บไซต์ expedia.

เส้นทางที่ 1 วันที่ 19 เมษายน 2565

จังหวัดสงขลา	
07.00 น.	รับประทานอาหารเช้าที่ห้องอาหารของโรงแรม
08.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> ● เดินทางออกจากโรงแรม จ.สงขลา เยี่ยมชมกลุ่มอนุรักษ์ชายฝั่ง และฟาร์มทะเล(บ้านปลาหมายเลข 9) ทำกิจกรรม CSR ● เยี่ยมชมกลุ่มโหนดกิ่ง แหล่งผลิตสินค้า GI และมีการลงมือทำ Workshop
12.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน <ul style="list-style-type: none"> ● แวะจิบกาแฟแลหน้าผา ณ เกาะใหญ่แกรนด์แคนยอน สถานที่พักผ่อนของคนท้องถิ่น
13.30 น.	<ul style="list-style-type: none"> ● แวะสักการะ หลวงปู่ทวดเหยียบน้ำทะเลจืด ณ วัดพะโคะ แหล่งต้นกำเนิดตำนานอันเลื่องชื่อ ที่ประชาชนให้ความนับถือมากมาย ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนเป็นชื่อวัดราชประดิษฐาน แต่ชาวบ้านก็ยังคงนิยมเรียกกันติดปากว่าวัดพะโคะอยู่ ทั้งนี้ภายในวัดมีสิ่งที่น่าสนใจ ได้แก่ พระสุวรรณมาลิก เจดีย์ศรีรัตนมหาธาตุ ซึ่งภายในบรรจุพระบรมสารีริกธาตุของพระพุทธเจ้าที่นำมาจากลังกา รอยพระพุทธรบาทประดิษฐานอยู่ภายในมณฑปยอดเขา ซึ่งชาวบ้านเชื่อว่าเป็นรอยพระบาทของสมเด็จพระราชมุนีสามิรามคณูปมาจารย์ หรือหลวงพ่อทวดนั่นเอง
14.30 น.	<ul style="list-style-type: none"> ● เยี่ยมชมศูนย์เรียนรู้วิถีชาวบก โหนดนาเล BCG MODEL (พัฒนาสินค้าเพิ่มมูลค่าให้คนในชุมชนในรูปแบบ Green Economy) โหนดนาเล คือชื่อย่อของการประกอบอาชีพเก็บตาล โตนด ทำนาข้าว และออกเลหาปลา แต่ถ้าคุณไปสัมผัสเองกับสองตา และลองลงมือทำเองด้วยสองมือไปพร้อม ๆ กับปราชญ์ชุมชน

	<ul style="list-style-type: none"> • เยี่ยมชมย่านเมืองเก่าสงขลา Street Art ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง เมื่ออดีตราว 200 ปีก่อน ตัวเมืองไม่ได้อยู่บริเวณในปัจจุบันนี้ แต่ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันตกของทะเลสาบ เรียกว่า เมืองสงขลาฝั่งแหลมสน จนกระทั่ง พ.ศ. 2385 จึงขยายมาทางฝั่งตะวันออก บริเวณตำบลบ่อยางในปัจจุบัน เรียกกันว่า “เมืองสงขลาฝั่งบ่อยาง”แรกเริ่มมีถนน 2 สาย คือ ถนนนครนอก เป็นถนนเส้นนอกติดกับทะเลสาบ และถนนนครใน เป็นเส้นถนนในเมือง ต่อมามีการตัดถนนสายที่ 3 เพื่องานสมโภชเสาหลักเมือง เรียกว่าถนนเก้าห้องหรือย่านเก้าห้อง
18.00 น.	เดินทางกลับที่พัก โรงแรมบุรีศรีภู จ.สงขลา(หาดใหญ่)
<p>***หมายเหตุ - กำหนดการสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม</p>	

เส้นทางที่ 1 วันที่ 20 เมษายน 2565

จังหวัดพัทลุง	
06.00 น.	รับประทานอาหารเช้าที่ห้องอาหารของโรงแรม
07.00 น.	<p>ออกเดินทางจาก อ.หาดใหญ่ ไป เกะหมาก อ.ปากพะยูน จ.พัทลุง</p> <ul style="list-style-type: none"> • เกะหมาก เกาะที่ตั้งอยู่กลางทะเลสาบสงขลาตอนกลาง ซึ่งอยู่ในพื้นที่ตำบลเกาะหมาก อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง โดยพื้นที่เกาะมีลักษณะภูมิประเทศเป็นเนินเตี้ยๆ ขนานไปกับทะเลสาบสงขลา เป็นสถานที่ที่มีความสมบูรณ์ทางธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรทางทะเลสาบที่มีสัตว์น้ำทางเศรษฐกิจหลากหลายชนิด โดยเฉพาะกุ้งก้ามกรามสามน้ำที่มีเพียงแห่งเดียวเฉพาะในทะเลสาบสงขลา รวมถึงวิถีชาวเกาะหมากที่ยังคงความ

	เป็นวิถีแบบดั้งเดิม
08.15 น.	<ul style="list-style-type: none"> ● สักการะพระนอน วัดรัตนาราม เพื่อความเป็นสิริมงคล บนเขาพระนอน ที่สามารถมองเห็นทะเลสาบสงขลาได้ถึงสามด้าน แวะ ถ่ายภาพบนสะพานข้ามไปเกาะหมาก ที่สามารถมองเห็นภาพวิถีความเป็นอยู่ริมน้ำและวิวที่สวยงามของทะเลสาบ <ul style="list-style-type: none"> ● จากนั้นเดินทางต่อไป ณ ศูนย์เรียนรู้ประติมากรรมทราย ที่นำทรายล้างของเกาะหมากมาทำกิจกรรม DIY ประติมากรรมรูปต่างๆ ● จากนั้นเดินทางต่อไปยัง วัดเกาะโคบ ระหว่างทางชมบรรยากาศของทุ่งหญ้าสะวันนา แหล่งรวมนกนานาชนิด เหมาะแก่คนที่ชื่นชอบการดูนกและถ่ายภาพ ถึงวัดเกาะโคบวัดสุดท้ายที่ติดริมทะเลสาบสงขลาใน จ.พัทลุง สัมผัสบรรยากาศวิวทะเลสาบ และชมพัดโชนเย็นๆ
12.00 น.	รับประทานอาหารกลางวันแบบง่ายๆ ณ ร้านก๋วยเตี๋ยวป้าแดง เกาะหมาก อำเภอปากพะยูน พัทลุง 93120 (อยู่ด้านหน้าวัดเกาะโคบ)
13.30 น.	<ul style="list-style-type: none"> ● ชม ไทรโอบรัก ต้นไทรอายุกว่าร้อยปีที่โอบกอดต้นรักเอาไว้ เป็นหนึ่งในสถานที่ขึ้นชื่อของเกาะหมาก ● จากนั้นเดินทางไป ที่ชมดาว ลานยอ ทำกิจกรรมกินรื้อยปล่อย ลี้น ปล่อยพันธุ์กุ้งสามน้ำ เกาะหมาก พักรับประทานอาหารเครื่องดื่มเย็นๆ พร้อมดื่มด่ำกับบรรยากาศความเงียบสงบของธรรมชาติ ชมวิวทะเลสาบและหมู่เกาะ
15.00 น.	เดินทางกลับ อ.หาดใหญ่
<p>***หมายเหตุ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ลักษณะเส้นทางเหมาะสำหรับการปั่นจักรยาน - กำหนดการสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม 	

เส้นทางที่ 2 วันที่ 19 เมษายน 2565

จังหวัดสตูล	
07.00 น.	เดินทางออกจากโรงแรมโรงแรมบุรีศรีภู จ.สงขลา
09.00 น.	<div style="display: flex; justify-content: space-between;"> <div style="width: 45%;"> </div> <div style="width: 50%;"> <p>เดินทางถึงยัง ชุมชนท่องเที่ยวบ้านบ่อเจ็ดลูก ต.ปากน้ำ อ.ละงู จ.สตูล ให้ผู้มาเยือนได้สัมผัสและเรียนรู้วิถีวัฒนธรรมชุมชนชาวประมง ชมโบราณสถานบ่อเจ็ดลูก(บ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์) และเข้าใจผลกระทบของมนุษย์ที่มีต่อระบบนิเวศ เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ตามโมเดลเศรษฐกิจ BCG ในมิติด้านการท่องเที่ยว</p> </div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-between; margin-top: 10px;"> <div style="width: 45%;"> </div> <div style="width: 50%;"> <ul style="list-style-type: none"> ● ลงเรือหางยาวมุ่งหน้าสู่ทริปปราสาทหินพันยอด หนึ่งในทริป SATUN GEOPARK ที่ได้รับการรับรองจากองค์กรยูเนสโกให้เป็นอุทยานธรณีโลกแห่งแรกของประเทศไทย ลำดับที่ 36 ของโลก ● ระหว่างทางแวะชม ฝาใช้หนี้, สันหลังมังกร ที่ทอดยาวไปจรดหน้าฝาใช้หนี้ที่มีความเชื่อว่า ใครก็ตามที่มาถึงจุดๆนี้ขอพรให้หลุดหนี้จะได้สมใจหวัง ชม หินตายาย และฟังตำนานสำเภากะเตรา ตามความเชื่อวิถีวัฒนธรรมชุมชนบ้านบ่อเจ็ดลูก ● เดินทางถึงเกาะเขาใหญ่ นั่งเรือแคนู พายเรือเข้าสู่ประติมากรรมแท่งหินน้อยใหญ่ มีลักษณะเป็นยอดแหลมดั่งปราสาทในนิยาย เทียวชมปราสาทหินพันยอด เขาหินปูนที่มีอายุ 400 ล้านปี รูปร่างเหมือนปราสาทที่มียอดแหลมคมเหมือนใบมีดนับพันยอดโดยยอดปราสาทเกิดจากการละลายโดยน้ำฝน บริเวณกลางเขาเป็นหลุมยุบภายในหาดทรายขนาดเล็ก ซึ่งเป็นประติมากรรมธรรมชาติอย่างน่า </div> </div> <div style="width: 45%; margin-top: 10px;"> </div>

	อัครจริย์
12.00 น.	รับประทานอาหารกลางวันที่อ่าวสิงห์
13.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> เข้าชม แหล่งฟอสซิล ยุคหินพาลีโอโซอิก คือยุค โอโดวิเชียร และยุคแคมเบรียน ค้นหากซากฟอสซิลนอติลอย ปลาหมึกทะเลโบราณ ตามลำหาว หัวใจสีน้ำเงิน(หัวใจมรกต) ที่ปลายแหลม
15.00 น.	เดินทางออกจาก อ.ละงู จ.สตูล กลับไปยัง อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
<p>***หมายเหตุ กำหนดการสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม</p> <p>- การเข้าสู่ปราสาทหินพันยอดต้องเช็กระแสน้ำและน้ำขึ้นน้ำลง</p> <p>- การชมสันหลังมังกรบ้านบ่อเจ็ดลูก ต้องเช็คน้ำขึ้นน้ำลง</p>	

เส้นทางที่ 2 วันที่ 20 เมษายน 2565

จังหวัดปัตตานี	
07.00 น.	ออกเดินทางจาก อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา เพื่อเดินทางไปยัง จ. ปัตตานี
09.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> เดินทางถึง "ชุมชนท่องเที่ยวบ้านทรายขาว" อ.โคกโพธิ์ จ.ปัตตานี ชมวิถีชีวิตของชาวบ้าน ซึ่งเป็นชุมชนพหุวัฒนธรรม ไทย-พุทธ-มุสลิมซึ่งได้รับรางวัลชุมชนดีเด่นด้านการท่องเที่ยว (Tourism Award 2007) นั่งรถจี๊ปชมหินผา พญาภู สู่ยอดเขา ณ จุดชมวิวเขาเรียงเกียบ ชมทุเรียนหมอนทองขึ้นชื่อของชุมชน ชื่อผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้าเกษตรของชุมชน กราบสักการะหลวงพ่อทวดเหยียบน้ำทะเลจืด ณ วัดช้างให้ ซึ่งถือว่าเป็นวัดต้นตำรับของหลวงพ่อทวด เพราะท่านเป็นเจ้าของวัดและอัฐของท่านก็ถูกบรรจุไว้ที่วัดแห่งนี้ วัดช้างให้จึงกลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวขึ้นชื่อ และเป็นอีกหนึ่ง
	

	สัญลักษณ์ของจังหวัดปัตตานี
12.00 น.	รับประทานอาหารกลางวัน เมนูท้องถิ่นขึ้นชื่อ ณ ชุมชนท่องเที่ยวบ้านทรายขาว
13.00 น.	เดินทางต่อไปยัง ศาลเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว อ.เมือง จ.ปัตตานี
13.30 น.	<ul style="list-style-type: none"> ● ไหว้สักการะองค์เจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว ณ ศาลเจ้าล่งจูเกียงหรือชื่อที่ชาวบ้านเรียก "ศาลเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว" ติดกับศาลเจ้าแม่คือพิพิธภัณฑเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว เป็นอาคารสถาปัตยกรรมแบบจีน ด้านหน้าโดดเด่นไปด้วยประติมากรรม 18 อรหันต์จากเมืองจีนที่ช่างแกะสลักได้อย่างมีชีวิตชีวา ในบริเวณเดียวกัน ยังมีย่านเมืองเก่าปัตตานี ซึ่งงดงามด้วยอาคารบ้านเรือนเก่าแก่หลายแบบ หลากสไตล์ ให้ได้เดินทอดน่อง ฟ้อนคลายอารมณ์ชมเมืองเก่า ณ ชุมชนคือดาจिनอ ชมบ้านขุนพิทักษ์ราชาที่เปรียบเสมือนบันทึกล่มใหญ่ในประวัติศาสตร์เมืองปัตตานี
14.30 น.	เดินทางต่อไปยัง ชุมชนท่องเที่ยวบาราโหม อ.ยะหริ่ง จ.ปัตตานี
15.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> ● ชุมชนท่องเที่ยวบาราโหม เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ มีแหล่งโบราณสถานเก่าแก่ร่วม 500 ปี กิจกรรมล่องเรือชมชมวิถีชีวิตชาวประมง ซึ่งไฮไลต์ของการล่องเรือคือ "อุโมงค์โกกง" ที่ยาวร่วม 500 เมตร ซึ่งเป็นเส้นทางเชื่อมโยงไปยังชุมชนท่องเที่ยวบางปู เพลิดเพลินไปกับกิจกรรมจับหอย สป่าเต้า ชมนก และอีกกิจกรรมไฮไลต์คือ นั่งเรือชมพระอาทิตย์สุดขอบอ่าวปัตตานี ทำกิจกรรมร่วมกับ กลุ่ม Barahom Barzaar การนำเอาลวดลายบนเศษกระเบื้องโบราณที่อยู่กระจัดกระจายตามพื้นดินในหมู่บ้านมาสร้างสรรค์เป็นลวดลายบนงานหัตถกรรม
17.00 น.	เดินทางจาก อ.บาราโหม กลับ อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา
17.30 น.	ขณะเดินทางถึงโรงแรมบุรี ศรีภู จากนั้นเข้าห้องประชุมเพื่อสรุปงานเส้นทาง 4 จังหวัด

17.40 – 18.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> กล่าวเปิดงาน “ประมุขระคมสมองสร้างเส้นทางแม่แบบภาคใต้ BCG Model ส่งเสริมท่องเที่ยว 4 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง” โดย คุณภัทร อนงค์ ณ เชียงใหม่ ผู้อำนวยการ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภูมิภาคภาคใต้
19.00 น.	รับประทานอาหารเย็น ณ ห้องอาหารของโรงแรม พร้อมสรุปงานระคมสมองสร้างเส้นทางแม่แบบภาคใต้ BCG Model ส่งเสริมการท่องเที่ยว 4 จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง
สนับสนุน โดยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยภูมิภาคภาคใต้	

วันที่ 21 เมษายน พ.ศ. 2565

สงขลา หาดใหญ่ (ประชุม)

07.00 น.	รับประทานอาหารเช้าที่ห้องอาหารของโรงแรม
09.00 – 09.30 น.	<ul style="list-style-type: none"> นำสมาชิกเดินทางเข้าร่วมกิจกรรมสัมมนาฯ ณ ศูนย์ประชุมนานาชาติฉลองสิริราชสมบัติ ครบ 60 ปี เป็นศูนย์ประชุมของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ตั้งอยู่ที่ตำบลคอหงส์ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สร้างขึ้นเพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เนื่องในวโรกาสงานฉลองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี และเพื่อเป็นรองรับการจัดการประชุมทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติ, การจัดแสดงนิทรรศการ และการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล
09.30 – 10.00 น.	ลงทะเบียนเข้าร่วมกิจกรรม
10.00 – 10.15 น.	กล่าวต้อนรับโดย นายเจษฎา จิตรรัตน์ ผู้ว่าราชการจังหวัดสงขลา
10.15 – 10.40 น.	กล่าวต้อนรับ โดย นายพัฒนชัย สิงหะวาระ ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ ภาคใต้

<p>10.40 – 12.00 น.</p>	<ul style="list-style-type: none"> • เสวนา เรื่อง “การปั้นเมืองหาดใหญ่สู่จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ”ร่วมเสวนาโดย <ul style="list-style-type: none"> - พล.ต.ท.สาคร ทองมุณี นายกเทศมนตรี นครหาดใหญ่ - นายสุทธิพงษ์ เตือนพิภพ นายกสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว - ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์วรัญญู วาณิชชัชสุวรรณ ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและนวัตกรรมทางการแพทย์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศอันดับ ๑ สุดยอดนวัตกรรมแห่งชาติ ๒๕๖๓ และหัวหน้าโครงการโรงงานสารสกัดจากพืชกระท่อมมาตรฐาน GMP นวัตกรรมภาคใต้ <ul style="list-style-type: none"> - นายสิวัฒน์ สุวรรณวงศ์ นายกสมาคมโรงแรมหาดใหญ่ – สงขลา - รองศาสตราจารย์ ดร.จันทิมา ชั่งสิริพร คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และที่ปรึกษาวิสาหกิจศูนย์การเรียนรู้ ๕ ไร่ แปลงเพาะปลูกกระท่อมต้นแบบและเกษตรอินทรีย์ผสมผสาน <ul style="list-style-type: none"> - ดร.เกษกนก กมลมาตยากุล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผู้มีประสบการณ์ตรงและเชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ(ผู้ดำเนินรายการ)
<p>12.00 – 13.30 น.</p>	<p>รับประทานอาหารกลางวัน</p>
<p>14.00 – 17.00 น.</p>	<p>จับคู่เจรจาธุรกิจตลาด MICE (B2B) ดำเนิน โดยดร.เกษกนก กมลมาตยากุล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์</p>

<p>17.30 – 20.00 น.</p>	<p>ร่วมรับประทานอาหารค่ำมือพิเศษ ณ ศูนย์ประชุมนานาชาติคลองสิริราช</p> <div style="text-align: center;"> <p>กิจกรรมเจรจาจับคู่ธุรกิจ ฐานวิชาการ โดย ดร.เมณฑก กษมณานนท์กุล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์</p> <table border="1"> <thead> <tr> <th>เวลา</th> <th>กิจกรรม</th> </tr> </thead> <tbody> <tr> <td>14.00 - 14.05 น.</td> <td>MC กล่าวทักทาย และกล่าวเปิดกิจกรรม</td> </tr> <tr> <td>14.05 - 14.25 น.</td> <td>กิจกรรม On stage 1 และ 2 นำเสนอกิจกรรมและสถานที่จัดงานสุดพิเศษ โดย ผู้จัดงานและผู้ให้บริการผู้ประกอบการที่ประชุมและพันธมิตรจากจังหวัดสงขลา ผู้ประกอบการที่ประชุมและผู้ให้บริการ 7 ท่าน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ</td> </tr> <tr> <td>14.25 - 15.15 น.</td> <td>กิจกรรมจับคู่ธุรกิจรอบที่ 1 (เดินไปจับ sellers ของ TTAA)</td> </tr> <tr> <td>15.15 - 15.35 น.</td> <td>พักเบรก</td> </tr> <tr> <td>15.35 - 15.55 น.</td> <td>กิจกรรม On stage 3 และ 4 นำเสนอกิจกรรมและสถานที่จัดงานสุดพิเศษ โดย พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอทิตยาทรกิติคุณ</td> </tr> <tr> <td>15.55 - 16.45 น.</td> <td>กิจกรรมจับคู่ธุรกิจรอบที่ 2 (เดินไปจับ sellers ของ Songkhla)</td> </tr> <tr> <td>16.45 - 16.55 น.</td> <td>กล่าวขอบคุณกรรมการและแขกผู้มาเยือน</td> </tr> <tr> <td>16.55 - 17.00 น.</td> <td>รับภาพเป็นที่ระลึก</td> </tr> </tbody> </table> </div> <p>สมบัติครบ ๖๐</p>	เวลา	กิจกรรม	14.00 - 14.05 น.	MC กล่าวทักทาย และกล่าวเปิดกิจกรรม	14.05 - 14.25 น.	กิจกรรม On stage 1 และ 2 นำเสนอกิจกรรมและสถานที่จัดงานสุดพิเศษ โดย ผู้จัดงานและผู้ให้บริการผู้ประกอบการที่ประชุมและพันธมิตรจากจังหวัดสงขลา ผู้ประกอบการที่ประชุมและผู้ให้บริการ 7 ท่าน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ	14.25 - 15.15 น.	กิจกรรมจับคู่ธุรกิจรอบที่ 1 (เดินไปจับ sellers ของ TTAA)	15.15 - 15.35 น.	พักเบรก	15.35 - 15.55 น.	กิจกรรม On stage 3 และ 4 นำเสนอกิจกรรมและสถานที่จัดงานสุดพิเศษ โดย พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอทิตยาทรกิติคุณ	15.55 - 16.45 น.	กิจกรรมจับคู่ธุรกิจรอบที่ 2 (เดินไปจับ sellers ของ Songkhla)	16.45 - 16.55 น.	กล่าวขอบคุณกรรมการและแขกผู้มาเยือน	16.55 - 17.00 น.	รับภาพเป็นที่ระลึก
เวลา	กิจกรรม																		
14.00 - 14.05 น.	MC กล่าวทักทาย และกล่าวเปิดกิจกรรม																		
14.05 - 14.25 น.	กิจกรรม On stage 1 และ 2 นำเสนอกิจกรรมและสถานที่จัดงานสุดพิเศษ โดย ผู้จัดงานและผู้ให้บริการผู้ประกอบการที่ประชุมและพันธมิตรจากจังหวัดสงขลา ผู้ประกอบการที่ประชุมและผู้ให้บริการ 7 ท่าน พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ																		
14.25 - 15.15 น.	กิจกรรมจับคู่ธุรกิจรอบที่ 1 (เดินไปจับ sellers ของ TTAA)																		
15.15 - 15.35 น.	พักเบรก																		
15.35 - 15.55 น.	กิจกรรม On stage 3 และ 4 นำเสนอกิจกรรมและสถานที่จัดงานสุดพิเศษ โดย พระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าอทิตยาทรกิติคุณ																		
15.55 - 16.45 น.	กิจกรรมจับคู่ธุรกิจรอบที่ 2 (เดินไปจับ sellers ของ Songkhla)																		
16.45 - 16.55 น.	กล่าวขอบคุณกรรมการและแขกผู้มาเยือน																		
16.55 - 17.00 น.	รับภาพเป็นที่ระลึก																		
<p>20.00 น.</p>	<p>เดินทางกลับโรงแรมที่พัก</p>																		

วันที่ 22 เมษายน พ.ศ. 2565
(สงขลา)หาดใหญ่ - เดินทางกลับ

<p>06.00 น.</p>	<p>รับประทานอาหารเช้าที่ห้องอาหารของโรงแรม</p>
<p>07.00 น.</p>	<p>รถบัส 1 คัน ส่งสมาชิกส่วนภูมิภาค: ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเดินทางสู่ สนามบินหาดใหญ่เพื่อเดินทางกลับโดยสวัสดิภาพและความประทับใจ</p>
<p>08.00 น.</p>	<p>สมาชิกส่วนกลาง+ภาคเหนือ (รถบัส 1 คัน , รถตู้ 1 คัน) + ภาคใต้ตอนบน(รถบัสส่วนตัว1คัน) เดินทางสำรวจเส้นทางท่องเที่ยวอำเภอหาดใหญ่</p>
<p>08.40 น.</p>	<ul style="list-style-type: none"> นำท่านชม หอศิลป์นครหาดใหญ่เฉลิมพระเกียรติฯ เทศบาลนครหาดใหญ่ ได้ก่อสร้างอาคาร หอศิลป์นครหาดใหญ่เฉลิมพระเกียรติฯ เพื่อถวายเป็นพระราชกุศลและเฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช รัชกาลที่ 9 เนื่องในวโรกาสพระราชพิธีมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ 5 ธันวาคม 2542 ตลอดจนเป็นพิพิธภัณฑ์แสดงรวบรวมพระราชกรณียกิจ ศิลปกรรมร่วมสมัยและภูมิ <div style="text-align: center;"> </div>

	<p>ปัญญาท้องถิ่น เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และแหล่งท่องเที่ยวสำหรับผู้สนใจ</p>
09.10 น.	 <ul style="list-style-type: none"> นำท่านชม ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ดาราศาสตร์นครหาดใหญ่ (หอดูดาว) เป็นศูนย์การเรียนรู้ วิทยาศาสตร์ดาราศาสตร์นครหาดใหญ่ ถือได้ว่าเป็นแหล่งการเรียนรู้ด้าน วิทยาศาสตร์ดาราศาสตร์ที่สมบูรณ์แบบ และพร้อมสรรพไปด้วยความ ทันสมัยในด้านต่าง ๆ อาทิ ห้องนิทรรศการ โรงฉายภาพยนตร์ และโดมดูดาว ซึ่งสามารถเติมเต็มจินตนาการและความรู้ของเด็กและเยาวชน และผู้ที่ สนใจด้านดาราศาสตร์
10.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> นำท่านเดินทางสู่ Hatyai Cable Car กระเช้าลอยฟ้าแห่งแรกของประเทศไทย เป็นเส้นทาง สักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ซึ่ง ประดิษฐานอยู่บนยอดเขาคอ หงส์ สักการะพระพุทธรูปมณฑล มหาราช คือสถานีที่ 1 ไปยัง ท้าวมหาพรหม สถานีที่ 2 เบื้องหน้าคือเจ้าแม่กวนอิม ระหว่างทางจะได้ชมทัศนียภาพที่สวยงามจาก ยอดเขามองลงสู่เบื้องล่าง เห็นเมืองหาดใหญ่และทะเลสาบสงขลา
11.40 น.	<ul style="list-style-type: none"> นำท่านเดินทางสู่ หาดใหญ่ชีวาสุข เทศบาลนครหาดใหญ่ตั้ง เป็นศูนย์บริการสาธารณสุข “หาดใหญ่ชีวาสุข” เพื่อเป็นศูนย์การแพทย์ ผสมผสาน เน้นการเรียนรู้และบูรณาการความรู้ด้านการแพทย์และภูมิปัญญา ตะวันออก เพื่อเป็นทางเลือกในการดูแลสุขภาพ ให้บริการนวดแผนไทย ยา สมุนไพรไทยกายภาพบำบัด และ ธรรมชาติบำบัดแก่ประชาชน ให้ท่านได้ ผ่อนคลายความเมื่อยล้าด้วยการ นวดประคบสมุนไพร
12.30 น.	<p>รับประทานอาหารกลางวัน ณ ห้องอาหาร โรงแรม วิ.แอล.หาดใหญ่</p> <p>***สนับสนุนอาหารกลางวันโดยองค์การบริหารส่วนจังหวัดสงขลา***</p> <p>จากนั้นให้ท่านเพลินเพลินกับการช้อปปิ้งซื้อ</p>

	ของฝากของที่ระลึกที่ ตลาดกิมหยง ท่านสามารถเดินจาก โรงแรมได้สะดวก ระยะทางห่างจากโรงแรมวี.แอล.ประมาณ 100 เมตร
14.30 น.	รถตู้ 1 คัน ส่งคณะกรรมการ ที่สนามบินหาดใหญ่ เดินทางโดยสายการบินแอร์ เอเชีย เพื่อเดินทางกลับกรุงเทพฯ โดยสวัสดิภาพ
14.30 น.	<ul style="list-style-type: none"> นำท่านชมมัสยิดกลางสงขลา หรือชื่อเต็มๆ เรียกว่า มัสยิดกลางดิยฺนูลอิสลาม ซึ่งเป็นศาสนสถานของอิสลามที่เป็นที่รู้จักกันอย่างดี ทั้งชาวสงขลาและสายถ่ายภาพทั้งหลาย เพราะมีลักษณะสถาปัตยกรรมที่สวยงาม
15.00 น.	<ul style="list-style-type: none"> ส่งสมาชิกภาคใต้ตอนบนเดินทางโดยรถบัสดับ จ.ภูเก็ต โดยสวัสดิภาพ และนำส่งสมาชิกส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคภาคเหนือ ส่วนภูมิภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ เดินทางสู่ สนามบินหาดใหญ่ เพื่อเดินทางกลับโดยสวัสดิภาพ
<p>***หมายเหตุ</p> <p>- กำหนดการสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพการจราจรและสภาพภูมิอากาศ</p>	

4.3 สรุปค่าใช้จ่าย 18 – 22 เมษายน พ.ศ. 2565

การจัดโปรแกรมท่องเที่ยวสู่ระยองเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

สรุปรายรับ			
รายการ	จำนวน	ราคา	รวมทั้งกรุป
เก็บค่าทัวร์สมาชิก(รวมตัว)	7	3,900	27,300
เก็บค่าทัวร์สมาชิก(ไม่เอาตัว)	2	1,900	3,800
เก็บค่าทัวร์กรรมการลด20%	5	1,520	7,600
เก็บค่าทัวร์ผู้ติดตาม(ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ)	1	1,520	1,520
ค่าห้องพักเดี่ยว	5	2,000	10,000
รวม		10,840	50,220

สรุปรายจ่าย				
รายการ	จำนวน	ราคา	รวมทั้งกรุป	
รถบัสรับที่สนามบิน(2รอบ) วันที่ 18 เม.ย. พ.ศ. 2565	2	2,500	5,000	*โอน หัก1%
รถบัสนำเที่ยววันที่ 19 เม.ย. พ.ศ. 2565 1คัน	1	5,500	5,500	*โอน หัก1%
รถตู้นำเที่ยววันที่ 19 เม.ย. พ.ศ. 2565 1 คัน	1	2,500	2,500	*โอน หัก1%
รถบัสส่งที่มอisanกลับสนามบินวันที่ 21 เม.ย. พ.ศ. 2565	1	2,500	2,500	*โอน หัก1%
รถบัสส่งสมาชิกภาคใต้ตอนกลับ วันที่ 21 เม.ย. พ.ศ. 2565	1	600	600	
รถตู้กรรมการล่วงหน้า วันที่ 19 เม.ย. พ.ศ. 2565 1 คัน	1	2,500	2,500	*โอน หัก1%
ห้อง SGL* 6 ห้อง (ร.ให้ฟรี1ห้อง)	5	3,000	15,000	

สรุปรายจ่าย				
รายการ	จำนวน	ราคา	รวมทั้งกรุป	
ห้อง TWN** 34 ห้อง (เสริมเตียง 1 ห้อง รร.ให้เตียงเสริมฟรี)	33	3,000	99,000	ภาคใต้ตอนบน ยกเลิก 1ห้อง
ห้องคืนที่ 17 (1คืน) ทีมล่วงหน้า TWN 4 ห้อง(รร.ให้ฟรี2ห้อง)	2	1,000	2,000	
Tax.FD Voucher*** 8คน	1	4,676	4,676	
น้ำหนักกระเป๋า FD	1	7,140	7,140	
Tax.WE Voucher 6คน	1	1,200	1,200	
ตั๋วWEสมาชิก 7 ใบ	7	3,040	21,280	
ประกัน(ส่วนกลาง24+อีสาน16+ใต้บน 4) รวมVat	46	31	1,426	
เบ็ดเตล็ด	0	0	0	
รวม		39,187	170,322	
<p>* โอนหัก 1 % คือ ภาษีหัก ณ ที่จ่าย คือเงินภาษีที่ผู้จ่ายเงินจะหักออกจากเงินที่จะจ่ายให้กับผู้รับ โดยผู้จ่ายเงินมีหน้าที่นำเงินภาษีหัก ณ ที่จ่าย นำส่งให้กับสรรพากร ส่วนผู้รับเงินก็จะได้รับหนังสือรับรองการหัก ณ ที่จ่ายจากผู้จ่าย เพื่อเป็นหลักฐานในการยื่นแบบภาษีกับสรรพากรว่าได้ชำระภาษี ในรูปแบบของภาษีหัก ณ ที่จ่าย</p>				
<p>* ห้อง SGL ห้องเดี่ยว หรือ พักคนเดียวในห้องที่ออกแบบมาสำหรับแขกสองคน</p>				
<p>** ห้อง TWN ห้องพัก 2 คน มี 2 เตียง เตียงแยกกัน</p>				
<p>*** Tax.FD Voucher และ Tax.WE Voucher เป็น Voucher ไทยแอร์แอร์เชียร์ และไทยสมายล์ มอบให้แก่สมาคม ทำให้นักเดินทางไม่เสียค่าใช้จ่าย แต่ชำระแค่ค่าภาษีสนามบิน</p>				
<p>* รายจ่ายทั้งหมดเป็นเงินในส่วนกลาง(เงินส่วนกลางของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว)</p>				

4.4 สรุปการประเมินความพึงพอใจการท่องเที่ยวสู่ระเบียบงเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

ผู้จัดทำ ได้มีการทำแบบประเมินโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ที่สร้างขึ้น ให้แก่สมาชิกสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว ที่ได้เข้าร่วม โปรแกรมท่องเที่ยว จำนวน 80 คน จากการ

ทบทวนวรรณกรรม บทความ ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลมีต่อโปรแกรมท่องเที่ยวสู่ระเบียบเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว โดยได้แบ่งส่วนรายละเอียดในแบบสอบถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นคำถามคัดกรองผู้ตอบแบบสอบถาม และข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นการตอบแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพชุมชน ซึ่งมีรูปแบบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมิน 5 ระดับ ตามวิธีลิเคิร์ต (Five-Point Likert Scales)

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการมีส่วนร่วมระหว่างชุมชน องค์กรท้องถิ่นของภาครัฐ และภาคเอกชนต่อการพัฒนาสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งมีรูปแบบเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์ในการกำหนดค่าน้ำหนักของการประเมิน 5 ระดับ ตามวิธีลิเคิร์ต (Five-Point Likert Scales) ดังนี้

ระดับคะแนน	ระดับความคิดเห็น
5	เห็นด้วยมากที่สุด
4	เห็นด้วยมาก
3	เห็นด้วยปานกลาง
2	เห็นด้วยน้อย
1	เห็นด้วยน้อยที่สุด

โดยใช้หลักการแบ่งช่วงการแปรผลตามหลักของการแบ่งอันตรภาคชั้น (Class Interval) เป็นเกณฑ์ในการประเมินจากการแบ่งคะแนนสูงสุดที่เป็น 5 ระดับ ซึ่งคะแนนที่สูงที่สุดคือ 5 คะแนน และคะแนนที่ต่ำที่สุดคือ 1 คะแนน และนำมาหาจุดกึ่งกลางพิสัยโดยใช้สูตรคำนวณช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น (ชนินาถ สงวนวงศ์จิตร, 2552 อ้างถึงในปรัชญา เอี่ยมวงค์นที, 2557) ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= (\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}) / \text{จำนวนชั้น} \\ &= (5 - 1) / 5 \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ช่วงระยะความกว้างของอันตรภาคชั้นจะเท่ากับ 0.8 ดังนั้น จึงสามารถกำหนดช่วงความกว้างของความคิดเห็นระดับต่างๆ ได้ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง ผู้ใช้บริการเห็นด้วยในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง ผู้ใช้บริการเห็นด้วยในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง ผู้ใช้บริการเห็นด้วยในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง ผู้ใช้บริการเห็นด้วยในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง ผู้ใช้บริการเห็นด้วยในระดับน้อยที่สุด

4.4.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาโครงการในครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาแหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ด้วยวิธีการแจกแบบสอบถามออนไลน์ผ่านการส่ง Link Google Forms เพื่อเก็บข้อมูลจากแหล่ง ตัวอย่าง เนื่องจากเป็นวิธีที่ประหยัดเวลา และค่าใช้จ่ายในการแจกแบบสอบถามจำนวน หลายฉบับและสามารถเข้าถึงกลุ่มตัวอย่างได้ง่ายสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลได้ใน ระยะเวลาที่จำกัด คือช่วงเดือน มกราคม - พฤษภาคม พ.ศ.2565

4.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้ ได้ใช้การวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลจากการศึกษาพึงพอใจการท่องเที่ยวสู่ระเบียบเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว คือ

4.4.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

4.4.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรศาสตร์ของกลุ่ม ตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และอาชีพ โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ในการวิเคราะห์

4.4.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสัถยภาพชุมชน โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) ในการวิเคราะห์

4.4.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการมีส่วนร่วมระหว่างชุมชน องค์กรท้องถิ่น ของภาครัฐและภาคเอกชนต่อการพัฒนาสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยใช้ สถิติค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Vision)

4.4.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

ตารางที่ 4.1 แสดงลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ลักษณะทางประชากรศาสตร์	จำนวน(คน)	ร้อยละ
1.เพศ		
ชาย	28	35.9
หญิง	50	64.1
รวม	78	100
2.อายุ		
25 - 30 ปี	16	12.8
31 - 35 ปี	10	20.5
36 - 40 ปี	44	56.4
41 - 45 ปี	8	10.3
46 ปีขึ้นไป	-	-
รวม	78	100
3. สถานภาพ		
โสด	33	42.3
สมรส	43	55.1
หย่าร้าง	2	2.6
รวม	78	100
4.ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	33	42.3
ปริญญาโท	35	44.9
ปริญญาเอก	10	12.8
รวม	78	100
5. รายได้ต่อเดือน		
10,000 - 15,000 บาท	1	1.3
15,001 - 20,000 บาท	8	10.3

ลักษณะประชากรศาสตร์	จำนวน(คน)	ร้อยละ
5. รายได้ต่อเดือน		
20,001 - 25,000 บาท	20	25.6
25,001 - 30,000 บาท	33	42.3
มากกว่า 30,000 บาท	16	20.5
รวม	78	100

จากข้อมูลในตารางที่ 1 พบว่า ด้าน เพศ มีผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็น เพศหญิง มากที่สุด 50 คน คิดเป็นร้อยละ 64.1% รองลงมาเป็น เพศชาย 28 คน คิดเป็นร้อยละ 35.9%

ด้านอายุ ของผู้ตอบแบบสอบถาม มากที่สุดอยู่ในช่วง 36 – 40 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 56.4% รองลงมาอยู่ในช่วงอายุ 31-35ปี จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5% ช่วงอายุ 25-30 ปี จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8% และอันดับสุดท้าย ช่วงอายุ 40-45 ปี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3%

ด้านสถานภาพ ของผู้ตอบแบบสอบถาม มีสถานะ สมรส มากที่สุด จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 55.1% รองลงมาเป็น สถานะ โสด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3% และอันดับสุดท้าย สถานะ หย่าร้าง จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6%

ด้านระดับการศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท มากที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 44.9% รองลงมาเป็นการศึกษาอยู่ในระดับ ปริญญาตรี จำนวน 33 คิดเป็นร้อยละ 42.3% และอันดับสุดท้ายมีการศึกษาอยู่ในระดับ ปริญญาเอก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8%

ด้านรายได้ พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนมากมีระดับรายได้อยู่ที่ 25,001 - 30,000 บาท จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3% รองลงมาได้รายได้ที่ 20,001 - 25,000 บาท จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 25.6% รายได้ มากกว่า 30,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5% รายได้ มากกว่า 30,000 บาท จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5% รายได้ 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3% และอันดับสุดท้าย มีรายได้ 10,000 - 15,000 บาท จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.3%

4.4.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพชุมชน

ตารางที่ 4. 2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพชุมชน

ปัจจัยด้านต่างๆ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลค่า
1.ปัจจัยด้านความปลอดภัย			
ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	4.92	0.31	มากที่สุด
ความปลอดภัยในการเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยว	4.92	0.27	มากที่สุด
ความปลอดภัยในการเดินทาง	4.95	0.22	มากที่สุด
รวม	4.93	0.27	มากที่สุด
2.ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก			
ระบบไฟฟ้าเพียงพอในการใช้งาน	4.86	0.35	มากที่สุด
น้ำประปา เช่น น้ำประปาไหลได้ดีไม่สกปรก	4.76	0.43	มากที่สุด
การสื่อสารโทรคมนาคม เช่น สัญญาณโทรศัพท์	4.46	0.57	มากที่สุด
ร้านค้า ร้านอาหาร มีเพียงพอที่จะรองรับนักท่องเที่ยว	4.54	0.50	มากที่สุด
ห้องสุขา เพียงพอที่จะรองรับนักท่องเที่ยว	4.05	0.58	มาก
ที่จอดรถ มีที่จอดเพียงพอที่จะรองรับนักท่องเที่ยว	4.83	0.38	มากที่สุด
ศูนย์บริการข้อมูลทางด้านการท่องเที่ยว	4.72	0.48	มากที่สุด
รวม	4.60	0.47	มากที่สุด
3.ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว			
ความสะดวกในการเดินทาง เช่น สถานที่ท่องเที่ยวไม่ไกลจากตัวเมือง	4.64	0.53	มากที่สุด
ป้ายบอกทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว มีการระบุชัดเจน	4.68	0.50	มากที่สุด
สภาพเส้นทาง เช่น สภาพของถนน ไม่ขรุขระ เป็นหลุมเป็นบ่อ	4.72	0.45	มากที่สุด
รวม	4.68	0.49	มากที่สุด

ปัจจัยด้านต่างๆ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	การแปลค่า
4.ด้านความพร้อมของชุมชนที่มีต่อการท่องเที่ยว			
ความต้องการที่จะนำเสนอวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ความเชื่อ งานหัตถกรรม ต่างๆ	4.94	0.25	มากที่สุด
ความเข้าใจเกี่ยวกับการเป็นชุมชนท่องเที่ยว	4.64	0.48	มากที่สุด
ความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว ชุมชน และ ห้องน้ำ	4.13	0.73	มาก
รวม	4.57	0.49	มากที่สุด
5.ด้านคุณค่าของการเป็นแหล่งท่องเที่ยว			
ศิลปวัฒนธรรม	4.82	0.39	มากที่สุด
ประเพณีต่างๆ	4.78	0.42	มากที่สุด
อาหารพื้นบ้าน	4.63	0.54	มากที่สุด
รวม	4.74	0.45	มากที่สุด
6.ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว			
กิจกรรมที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว	4.29	0.51	มากที่สุด
จำนวนพื้นที่ในการทำกิจกรรมเพียงพอต่อการ รองรับนักท่องเที่ยว	4.49	0.55	มากที่สุด
มีไกด์ และผู้นำทางเพียงพอที่จะรับนักท่องเที่ยว	4.04	0.50	มาก
รวม	4.27	0.52	มากที่สุด

ปัจจัยด้านความปลอดภัย พบว่า ตัวแปลด้านความปลอดภัยในการเดินทาง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.95 และรองลงมาอยู่ใน ระดับที่เท่ากัน คือ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความปลอดภัยในการเยี่ยมชมสถานที่ท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.92

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก พบว่า ตัวแปรด้าน ระบบไฟฟ้าเพียงพอการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.86 รองลงมาเป็นตัวแปรด้านที่จอดรถ มีที่จอดเพียงพอที่จะรองรับนักท่องเที่ยว เท่ากับ 4.83 ลำดับต่อมา เป็นตัวแปรด้าน น้ำประปา เช่น น้ำประปาไหลได้ดีไม่

สกปรก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.76 ตัวแปรด้าน ศูนย์บริการข้อมูลทางการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 ตัวแปรด้านร้านค้า ร้านอาหาร มีเพียงพอที่จะรองรับนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ด้านการสื่อสาร โทรคมนาคม เช่น สัญญาณ โทรศัพท์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และอันดับสุดท้ายเป็นตัวแปรด้าน ห้องสุขา เพียงพอที่จะรองรับนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05

ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ตัวแปรด้านสภาพเส้นทาง เช่น สภาพของถนน ไม่ขรุขระ เป็นหลุมเป็นบ่อ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.72 รองลงมาเป็นตัวแปรด้าน ป้ายบอกทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว มีการระบุชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 อันดับสุดท้ายเป็นตัวแปรด้าน ความสะดวกในการเดินทาง เช่น สถานที่ท่องเที่ยวไม่ไกลจากตัวเมือง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64

ด้านความพร้อมของชุมชนที่มีต่อการท่องเที่ยว พบว่า ตัวแปรด้านความต้องการที่จะนำเสนอวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ความเชื่อ งานหัตถกรรมต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.94 รองลงมาเป็น ความเข้าใจเกี่ยวกับการเป็นชุมชนท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ย 4.64 และอันดับสุดท้าย ตัวแปรด้านความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว ชุมชน และห้องน้ำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13

ด้านคุณค่าของการเป็นแหล่งท่องเที่ยว พบว่า ตัวแปรด้านศิลปวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.82 รองลงมาเป็นตัวแปรด้าน ประเพณีต่างๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 และอันดับสุดท้าย อาหารพื้นบ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.63

ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว พบว่า ตัวแปรด้านจำนวนพื้นที่ในการทำกิจกรรมเพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.49 รองลงมาเป็นตัวแปรด้านกิจกรรมที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และอันดับสุดท้าย ตัวแปรด้าน มีไกด์ และผู้นำทางเพียงพอที่จะรับนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.04

ตารางที่ 4.3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการมีส่วนร่วมระหว่างชุมชน องค์กรท้องถิ่นของภาครัฐและภาคเอกชนต่อการพัฒนาสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยว

ปัจจัยด้านต่างๆ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	การแปลค่า
1.ทัศนคติต่อการท่องเที่ยว			
ความตระหนักถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว การมีขยะเพิ่มขึ้นจำนวนมาก	4.67	0.50	มากที่สุด
ความต้องการเกียรติยศ การได้รับการยกย่องความภาคภูมิใจในชุมชน	4.72	0.45	มากที่สุด
รวม	4.69	0.48	มากที่สุด
2.การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว			
กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	4.53	0.50	มากที่สุด
คณะกรรมการของหมู่บ้าน	4.41	0.52	มากที่สุด
การฝึกอบรม/การดูงาน	4.68	0.47	มากที่สุด
การใช้การสื่อสารต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ป้ายโฆษณา คู่มือเกี่ยวกับการท่องเที่ยว สื่ออินเทอร์เน็ต	4.72	0.48	มากที่สุด
รวม	4.58	0.49	มากที่สุด
3.การได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ และภาคเอกชน			
การพัฒนาสาธารณูปโภค	4.88	0.32	มากที่สุด
การสนับสนุนด้านการตลาด / การประชาสัมพันธ์	4.81	0.40	มากที่สุด
การให้ความรู้กับชุมชน	4.76	0.46	มากที่สุด
การร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว และสภาพแวดล้อมต่างๆ	4.94	0.25	มากที่สุด
รวม	4.85	0.36	มากที่สุด

ทัศนคติต่อการท่องเที่ยว พบว่าตัวแปรด้าน ความต้องการเกียรติยศ การได้รับการยกย่อง ความภาคภูมิใจในชุมชน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากับ 4.67 รองลงมาเป็นตัวแปรด้านความตระหนักถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว การมีขยะเพิ่มขึ้นจำนวนมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.67

การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว พบว่า ตัวแปรด้าน การใช้การสื่อสารต่างๆ เช่น วิทยุ โทรศัพท์ ป้ายโฆษณา คู่มือเกี่ยวกับการท่องเที่ยว สื่ออินเทอร์เน็ต มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.72 รองลงมาเป็นตัวแปรด้าน การฝึกอบรม/การดูงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 ตัวแปรด้านก้านัน/ผู้ใหญ่บ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 และอันดับสุดท้ายตัวแปรด้านคณะกรรมการของหมู่บ้าน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41

การได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ พบว่า ตัวแปรด้าน การร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว และสภาพแวดล้อมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด เท่ากับ 4.94 รองลงมาเป็นตัวแปรด้าน การพัฒนาสาธารณูปโภค มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.88 ตัวแปรด้านการสนับสนุนด้านการตลาด / การประชาสัมพันธ์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.81 อันดับสุดท้าย ตัวแปรด้าน การให้ความรู้กับชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.7

บทที่ 5

สรุปผลและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลโครงการ

จากการปฏิบัติสหกิจศึกษาตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม พ.ศ.2565 – 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2565 รวมระยะเวลาทั้งหมด 16 สัปดาห์ ในด้านการท่องเที่ยวและการประสานงาน ณ สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว(Thai Travel Agents Association) จึงทำให้ทราบรายละเอียดขั้นตอนต่างๆในการทำงานของสมาคม ในการทำงานของสมาคมจะเป็นการประสานงานและงานเอกสาร มีการประชุมภายนอกสมาคมบ้างเป็นบางครั้ง มีการออกทริปการท่องเที่ยวนอกสถานที่เป็นการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของชุมชน ทางสมาคมได้จัดทำโครงการและนำเสนอไป และได้รับความร่วมมือการสนับสนุนจากหลายหน่วยงานภาครัฐ อาทิ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ททท.) และ TCEB ผู้จัดทำจึงได้เลือกจัดทำโครงการเรื่อง “โครงการเปิดเส้นทางท่องเที่ยวฟื้นฟูและพัฒนาสู่ระเบียบเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่าง” เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนในภาคใต้ตอนล่าง เป็นตัวอย่างของชุมชนต้นแบบ เพื่อที่จังหวัดอื่นๆในภาคใต้จะสามารถนำข้อมูลและรูปแบบที่ทางภาครัฐได้ร่วมมือกับชุมชน นำไปใช้พัฒนาจังหวัดและชุมชนตนเอง และทางสมาชิกบริษัทจัดทำเที่ยวที่ลงนามภายใต้ สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว ทั่วประเทศไทยได้นำโปรแกรมการท่องเที่ยวไปปรับใช้เพื่อนำไปเป็นโปรแกรมในการจัดการเดินทางท่องเที่ยวภาคใต้ตอนล่าง ผู้จัดทำได้มีการจัดทำแบบสอบถาม ในรูปแบบออนไลน์ทั้งหมดจำนวน 80 ชุด โดยผู้ให้ข้อมูลคือ พนักงานสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว และสมาชิกที่ลงนามภายใต้ชื่อสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

5.2 สรุปผลการปฏิบัติงานสหกิจ

5.2.1 ข้อดีของการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา

1. ได้เรียนรู้การปฏิบัติงานจริง ได้มีการเข้าร่วมการประชุมของสมาคม และรู้จักการจัดงานเบื้องหลัง และการจัดการเบื้องหน้าคือการลงทะเบียน
2. สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีมากขึ้น มีความมั่นใจในการตัดสินใจในมากขึ้น
3. ในระยะเวลา 4 เดือน ที่ได้ปฏิบัติงานสหกิจ มีความเปลี่ยนแปลงในทางที่ดี ในการทำงานมากขึ้น

4. ได้เรียนรู้งานนอกเหนือจากการทำโปรแกรมท่องเที่ยว เรียนรู้ความเป็นระเบียบ และการทำงานให้เรียบร้อยมากขึ้น
5. ได้เรียนรู้เพิ่มเติมในการใช้เครื่องมือในการจัดประชุม เช่น การจัดเครื่องเสียง การตั้งกล้องการเชื่อมต่อกล้อง การเชื่อมต่ออุปกรณ์ต่างๆ
6. มีการปฏิบัติงานในหลากหลายหน้าที่ ทำให้ได้รู้งานที่หลากหลาย เช่น การจัดทำบัญชี
7. ได้ฝึกฝนความมีระเบียบ และการทำงานให้เรียบร้อยก่อนส่งงาน
8. ได้ฝึกความขยัน ความอดทน และความรับผิดชอบในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
9. มีทักษะในการสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้น สื่อสารให้ครบถ้วนและถูกต้อง
10. มีประสบการณ์ก่อนการไปปฏิบัติงานจริงในอนาคตได้อย่างมีคุณภาพ

5.2.2 ปัญหาที่พบของการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา

1. การสื่อสารในการปฏิบัติงานไม่ละเอียด หรือตัวผู้ปฏิบัติงานปฏิบัติไม่ตรงตามคำสั่งได้ครบถ้วน และอาจจะพลาดในการทำงานไม่เรียบร้อยบ้างในบางครั้ง
2. เอกสารหาย การจัดเก็บเอกสารมีความวุ่นวายมากเกินไป แต่ไม่สามารถจัดเก็บเอกสารเป็นเอกสารออนไลน์หรือไฟล์ในคอมพิวเตอร์ได้ทั้งหมด

5.3 ข้อเสนอแนะการปฏิบัติงานสหกิจศึกษา

การสื่อสารระหว่างนักศึกษาสหกิจศึกษา ควรมีการพูดคุยให้ละเอียดและชัดเจนมากยิ่งขึ้น เพื่อลดการเกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน รวมถึงการใช้ภาษาควรใช้ให้ถูกต้องเวลาเขียนงาน หรือการพิมพ์งาน และไม่ควรตกลงคำไหนไปเนื่องจากอาจจะทำให้ข้อความมีการไม่สมบูรณ์ทำให้การสื่อสารในงานเกิดการผิดพลาดได้

5.4 ข้อเสนอแนะในการจัดทำโครงการสหกิจศึกษา

5.4.1 ข้อเสนอแนะในการจัดทำโครงการครั้งต่อไป

โครงการสหกิจศึกษาในครั้งนี้ เป็นการจัดโปรแกรมเฉพาะกลุ่มสมาชิกสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว และเป็นโปรแกรมท่องเที่ยวชุมชน เพื่อส่งเสริมชุมชน และได้รับความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อพัฒนาชุมชน ถ้าหากมีความสนใจโดยตรงในทางด้านการท่องเที่ยวชุมชนนี้ ควรหาข้อมูลเพิ่มเติมให้มากขึ้น เนื่องจากบางสถานที่ บางชุมชนไม่มีอินเทอร์เน็ต ต้องลงพื้นที่จริงเพื่อหาข้อมูลเท่านั้น

บรรณานุกรม

- กฤษ เตชะประเสริฐ. (2556). *แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว*. เข้าถึงได้จาก http://mslib.kku.ac.th/elib/multim/books/Tourism2556/KRIT%20TECHAPRASERT/05_ch2.pdf
- กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์. (2564). *กลุ่มอนุรักษ์ชายฝั่งและฟาร์มทะเล(บ้านปลาหมายเลข 9)*. เข้าถึงได้จาก https://www4.fisheries.go.th/local/index.php/main/view_activities/1419/125852
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2564). *ชุมชนท่องเที่ยวบ้านบ่อเจ็ดลูก*. เข้าถึงได้จาก <https://thailandtourismdirectory.go.th/th/attraction/21604>
- กรมการปกครอง. (2541). *เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง. แนวคิดและยุทธศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)
- กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา. (2549). *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.
- กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน. (ม.ป.ป.). *หลวงพ่อบุญยืนน้ำทะเลเจ็ด ฌ วัดช้างไห้*. เข้าถึงได้จาก <https://www.osmsouth-border.go.th/travel/detail/18>
- กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา. (2564). *สถานการณ์การท่องเที่ยว*. เข้าถึงได้จาก https://www.mots.go.th/download/article/article_20211228211425.pdf
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.). (ม.ป.ป.). *ข้อมูลเกี่ยวกับภาคใต้ตอนล่าง แต่ละจังหวัด*. เข้าถึงได้จาก <https://bit.ly/3c7HN2b>
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.). (ม.ป.ป.). *วัดพระโคะ จังหวัดสงขลา*. เข้าถึงได้จาก <https://thai.tourismthailand.org/Attraction/%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%94%E0%B8%9E%E0%B8%B0%E0%B9%82%E0%B8%84%E0%B8%B0>
- งานบริการข่าวสาร การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สำนักงานใหญ่). (2563). *ผาใช้หนี หรือ หน้าผา หลุดหนี สันหลังมังกร. ปราสาทหินพันยอด หรือ เกาะเขาใหญ่*. เข้าถึงได้จาก <https://bit.ly/3uVoqjv>
- ฉัตรชัย ดั่งจาต. (2545). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษา ความคิดเห็นชุมชนคลองบางกอกน้อย จังหวัดนนทบุรี*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ฉลองศรี พิมพ์สมพงษ์. (2542). *การวางแผนและการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว*. กรุงเทพมหานคร :

คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ฐานเศรษฐกิจ มัลติมีเดีย. (2564). *เกาะหมาก อ.ปากพะยูน จ.พัทลุง*. เข้าถึงได้จาก

<https://www.thansettakij.com/lifestyle/504049>

ทรูID. (2564). *ประวัติเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว*. เข้าถึงได้จาก <https://travel.trueid.net/detail/v0NGa49L50dB>

นิคม จารุมณี. (2544). *การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*. กรุงเทพมหานคร: โอ.

เอส.พรีนติ้งเฮาส์.

นวพร อากาศวิภาต. (2559). *ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยว*. เข้าถึงได้จาก

[https://www.research-system.siam.edu/images/coop_HT/GUIDELINES_FOR_PROGRAM_T-](https://www.research-system.siam.edu/images/coop_HT/GUIDELINES_FOR_PROGRAM_T-FLEX/07_ch2.pdf)

[FLEX/07_ch2.pdf](https://www.research-system.siam.edu/images/coop_HT/GUIDELINES_FOR_PROGRAM_T-FLEX/07_ch2.pdf)

ปรีชา แดงโรจน์. (2544). *อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่ศตวรรษที่21*. กรุงเทพมหานคร : บริษัทไฟว์

แอนด์โฟร์พรีนติ้งจำกัด.

พยอม ธรรมบุตร.(2549).*เอกสารประกอบการเรียนการสอนเรื่องหลักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์*.

กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์และสิ่งแวดล้อม. มหาวิทยาลัย

ศรีนครินทรวิโรฒ.

ไพฑูรย์ พงสะบุตร และวิลาสวงค์ พงสะบุตร. (2536). *คู่มือการอบรมมัคคุเทศก์*. (พิมพ์ครั้งที่3).

กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มงคล ด้านธานินทร์. (2541). *แนวคิดในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน*. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดดูเคชั่น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2548). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*

หน่วยที่ 1-7. (พิมพ์ครั้งที่ 5). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

มิวเซียมไทยแลนด์. (2562). *ศูนย์เรียนรู้วิถีชาวกบ โทนครนาล BCG MODEL*. เข้าถึงได้จาก

<https://www.museumthailand.com/th/museum/nodenale>

วรรณวณิชวานิช. (2546). *ภูมิศาสตร์การท่องเที่ยว*. (พิมพ์ครั้งที่2).กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย

ธรรมศาสตร์.

ศาลากลางจังหวัดปัตตานี. (2560). *เขารังเกียบ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.pattani.go.th/travel/detail/5>

สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย. (2543). *การศึกษาเพื่อกำหนดแนวทางการ*

พัฒนาจัดการการท่องเที่ยวเชิงเกษตร(Agrotourism). กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่ง

ประเทศไทย

สมชาติ อุ๋อัน.(2552). *การท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการวางแผน*. นครปฐม : ภาควิชาภูมิศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุรเชษฐ์ เชษฐมาศ. (2541). *วิสัยทัศน์การจัดการการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ*. รายงาน การฝึกอบรมหลักสูตรการให้บริการด้านการท่องเที่ยวสำหรับเจ้าหน้าที่อุทยาน แห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร: ส่วนอุทยานแห่งชาติทางทะเล สำนักอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ กรมป่าไม้.

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.). (ม.ป.ป.). *โมเดลเศรษฐกิจ BCG*. เข้าถึงได้จาก <https://www.bcg.in.th/background/>

สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดปัตตานี. (2561). *ชุมชนท่องเที่ยวบาราโหม*. เข้าถึงได้จาก https://pattani.mots.go.th/news_view.php?nid=337

สุพร นภาโชติศิริ. (2541). *แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน*. เข้าถึงได้จาก http://www.dsdw2016.dsdw.go.th/doc_pr/ndc_2560-2561/PDF/8572e/%E0%B8%A3%E0%B8%A7%E0%B8%A1.pdf

สุพร นภาโชติศิริ. (2542). *แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว*. เข้าถึงได้จาก http://www.dsdw2016.dsdw.go.th/doc_pr/ndc_2560-2561/PDF/8572e/%E0%B8%A3%E0%B8%A7%E0%B8%A1.pdf

องค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง. (2560). *พระนอน วัชรตนารม*. เข้าถึงได้จาก https://www.govesite.com/uploads/20171128111647THUhr3D/20210720094511_1_ykP XjMN.pdf

องค์การการท่องเที่ยวโลก (WTO). (ม.ป.ป.). *ความหมายของการท่องเที่ยว*. เข้าถึงได้จาก. <https://bit.ly/3aIIAX3>

อนุชา ฉนำกลาง. (2561). *Street Art ย่านเมืองเก่าสงขลา*. เข้าถึงได้จาก <https://www.nairoburo.com/travel/street-art-%E0%B8%AA%E0%B8%87%E0%B8%82%E0%B8%A5%E0%B8%B2/>

อภิชาติ อินทร์พงษ์พันธ์. (2540). *อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. กรุงเทพมหานคร: ออบลกิจ ออฟเซ็ท.

อุษณีย์ ศรีภูมิ. (2544). *ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวทัศนศึกษาในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยขาแข้ง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการตลาด บัณฑิตวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อรอนงค์ เนียบแหลม และจันทิรา รัตนรัตน์. (2562). *พฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาเยือนชุมชนท่องเที่ยวบ้านถ้ำเสืออำเภออ่าวลึก จังหวัดกระบี่*.

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.

Best, J. W. (1977). *Research in Education. 3rd ed. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall, Inc.*

Douglas Foster (1985). *Travel and Tourism Management Hardcover*. London: Palgrave Macmillan

Dowling, Ross K. (1995). *Regional Planning and Strategies. In International Conference Eco-tourism: Concept, Design and Strategy*.

McIntosh R.W. & Goeldner C.R. (1986). *Tourism Principles, Practices, Philosophies*. New York: John Wiley & Son.

Natchapon Petchlaun. (2020). *กาแฟแลหน้าผา ณ เกาะใหญ่แกรนด์แคนยอน*. เข้าถึงได้จาก

<https://food.trueid.net/detail/90kBb4vbyyaJ>

Pharasakul, L. (2017). *Tourist Behavior*. Bangkok, Thailand.

Pitipat, S., & Na Nong Khai, K. (2013). *Thai Tourist Behavior toward Visiting the Red Water*

Lily Lake Tourism Destination, Kampawadee District, UdonThani: Humanities and Social Sciences Research Journal.

Soponsiri, S. (2011). *Tourist behavior analysis*. Bangkok: Thailand.

Takemetour. (2020). *ชุมชนบ้านทรายขาว*. เข้าถึงได้จาก <https://bit.ly/3obgPtr>

Tapachai, N. (2005). *Tourist behavior. strategies in the tourism industry*. Nonthaburi:

Thammathirat University.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รูปภาพผู้จัดทำขณะปฏิบัติงานสหกิจศึกษา

ภาพการทำงานภายในสมาคม

ภาพการเข้าร่วมการประชุมในสมาคม

ภาพการจัดเตรียม ATK เพื่อนำไปแจกแก่สมาชิก
ในการประชุมสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว ครั้งที่ 1/2565

ภาพการเข้าร่วมสัมมนา

Charm of Jiangsu Virtual Tourism & Hybrid Seminar มนต์เสน่ห์แห่งน้ำเจียงซู

ภาพการเข้าร่วมการประชุม การเตรียมงานการประชุมใหญ่สามัญ ประจำปี 2564
และเลือกตั้งคณะกรรมการ ประจำปี 2565-2567

เข้าร่วมการประชุมสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว ครั้งที่ 1/2565

ภาพการเข้าร่วมโปรแกรม ฟันฟุทองเที่ยวภาคกลางด้วยวิถีแนวคิด BCG อุษยา-สระบุรี

ภาพการเข้าร่วมในการทำกิจกรรม ของทริปการฟันฟุทองเที่ยวภาคกลางด้วยวิถีแนวคิด BCG
อุษยา-สระบุรี

ภาพการเข้าร่วม ประชุมใหญ่สามัญ ประจำปี 2564 และเลือกตั้งคณะกรรมการ ประจำปี 2565-2567

ภาพถ่ายกับพี่เลี้ยง

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างแบบสอบถาม

แบบสอบถาม

เรื่อง โปรแกรมท่องเที่ยวสู่ระเบียบเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่าง ของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

คำชี้แจง:

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา โครงการสหกิจศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยสยามมีวัตถุประสงค์ เพื่อเปิดเส้นทางท่องเที่ยวสู่ระเบียบเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของ สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว 4 จังหวัด ได้แก่ สงขลา สตูล พัทลุง และ ปัตตานี

ข้อมูลต่างๆในแบบสอบถามฉบับนี้จะไม่มีการเก็บข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในการตอบแบบสอบถามตามข้อเท็จจริง แบบสอบถามฉบับนี้ใช้เพื่อ ข้อมูลมาจัดทำโครงการ ของคณะศิลปศาสตร์ ภาควิชา อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการ บริการ มหาวิทยาลัยสยาม เท่านั้น

แบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพชุมชน

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการมีส่วนร่วมระหว่างชุมชน องค์กรท้องถิ่นของ ภาครัฐและภาคเอกชนต่อการพัฒนาสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยว

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ลงในช่องว่าง

1. เพศ

หญิง

ชาย

2. อายุ

25-30 ปี

31-35 ปี

36-40 ปี

41-45 ปี

46 ปีขึ้นไป

3. สถานภาพ

โสด สมรส

หย่าร้าง

4. ระดับการศึกษา

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก อื่น (โปรดระบุ).....

5. รายได้/เดือน

10,000-15,000 บาท

15,001-20,000 บาท

20,001-25,000 บาท

25,001-30,000 บาท

มากกว่า 30,000 บาท

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพชุมชน

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ท่านคิดว่าเหมาะสมที่สุด

มากที่สุด = 5 มาก = 4 ปานกลาง = 3 น้อย = 2 น้อยที่สุด = 1

ปัจจัยด้านต่างๆ	ระดับความเห็น				
	5	4	3	2	1
1.ด้านความปลอดภัย					
1) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน					
2) ความปลอดภัยในการเยี่ยมชม สถานที่ ท่องเที่ยว					
3) ความปลอดภัยในการเดินทาง					
2. ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก					
1) ระบบไฟฟ้าเพียงพอในการใช้งาน					

2) น้ำประปา เช่น น้ำประปาไหลได้ดีไม่สกปรก					
ปัจจัยด้านต่างๆ	ระดับความเห็น				
	5	4	3	2	1
3) การสื่อสารโทรคมนาคม เช่น สัญญาณโทรศัพท์					
4) ร้านค้า ร้านอาหาร มีเพียงพอที่จะรองรับนักท่องเที่ยว					
5) ห้องสุขา เพียงพอที่จะรองรับนักท่องเที่ยว					
6) ที่จอดรถ มีที่จอดเพียงพอที่จะรองรับนักท่องเที่ยว					
7) ศูนย์บริการข้อมูลทางการท่องเที่ยว					
3. ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว					
1) ความสะดวกในการเดินทาง เช่น สถานที่ท่องเที่ยวไม่ไกลจากตัวเมือง					
2) ป้ายบอกทางเข้าแหล่งท่องเที่ยว มีการระบุชัดเจน					
3) สภาพเส้นทาง เช่น สภาพของถนน ไม่ขรุขระ เป็นหลุมเป็นบ่อ					
4. ด้านความพร้อมของชุมชนที่มีต่อการท่องเที่ยว					
1) ความต้องการที่จะนำเสนอวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ความเชื่อ งานหัตถกรรมต่าง ๆ					
2) ความเข้าใจเกี่ยวกับการเป็นชุมชนท่องเที่ยว					
3) ความสะอาดของสถานที่ท่องเที่ยว ชุมชน และห้องน้ำ					
5. ด้านคุณค่าของการเป็นแหล่งท่องเที่ยว					
1) ศิลปวัฒนธรรม					
2) ประเพณีต่างๆ					

3) วิถีชีวิตความเป็นอยู่ในชุมชน					
4) อาหารพื้นบ้าน					
6. ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว					
1) กิจกรรมที่สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว					
2) จำนวนพื้นที่ในการทำกิจกรรมเพียงพอต่อการรองรับนักท่องเที่ยว					
3) มีไกด์ และผู้นำทางเพียงพอที่จะรับนักท่องเที่ยว					

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยในการมีส่วนร่วมระหว่างชุมชน องค์กรท้องถิ่นของภาครัฐและภาคเอกชนต่อการพัฒนาสู่การเป็นแหล่งท่องเที่ยว

ปัจจัยด้านต่างๆ	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1.ทัศนคติต่อการท่องเที่ยว					
1) ความตระหนักถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้นในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ปัญหาความเสื่อมโทรมของแหล่งท่องเที่ยว การมีขยะเพิ่มขึ้นจำนวนมาก					
2)ความต้องการเกียรติยศ การได้รับการยกย่องความภาคภูมิใจในชุมชน					
2. การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว					
1) กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน					
2) คณะกรรมการของหมู่บ้าน					
3)การฝึกอบรม/การดูงาน					
4) การใช้การสื่อสารต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ป้ายโฆษณา คู่มือเกี่ยวกับการท่องเที่ยว สื่ออินเทอร์เน็ต					

3.การได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ					
1) การพัฒนาสาธารณูปโภค					
2) การสนับสนุนด้านการตลาด / การประชาสัมพันธ์					
3) การให้ความรู้กับชุมชน					
4) การร่วมมือกับชุมชนในการพัฒนาและอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว และสภาพแวดล้อมต่างๆ					

ภาคผนวก ค

บทสัมภาษณ์พนักงานที่ปรึกษา

รูปพนักงานที่ปรึกษา
(คุณชุติญา นภธารณาดล)

ข้อดีของนักศึกษา

1. มีมนุษยสัมพันธ์ดี เข้ากับเพื่อนร่วมงาน และพนักงานภายในสมาคมได้ง่าย
2. มีความรับผิดชอบ ตรงต่อเวลา
3. มีความขยันในการทำงาน ตั้งใจทำงาน และทำงานเสร็จได้รวดเร็ว

สิ่งที่ต้องพัฒนา

1. ในการทำงานในบางครั้งควรมีความอดทนให้มากขึ้น
2. ควรมีความละเอียดรอบคอบให้มากขึ้น

กล่าวถึงประโยชน์ของโครงการ

เนื่องจากในช่วงนี้ทางสมาคมส่วนใหญ่เป็นงานเอกสาร และได้มีการออกทริปไปยังชุมชนในจังหวัดต่างๆบ้าง การนำเสนอในการท่องเที่ยวชุมชนภาคใต้ตอนล่างของนักศึกษาต่อหน้าจึงมีความเป็นประโยชน์ในการพัฒนาต่อยอดในการลงพื้นที่เพื่อพัฒนาชุมชนภาคใต้ตอนล่าง ทั้ง 4 จังหวัดเป็นชุมชนต้นแบบ

..... พนักงานที่ปรึกษา

(คุณชุติญา นภธารณาดล)

ภาคผนวก ง
บทความวิชาการ

โปรแกรมท่องเที่ยวสู่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

Organizing a tourism program to the Southern Economic corridor for TTAA

นางสาว สโรชา กล้าณรงค์

ภาควิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

38 ถนนเพชรเกษม เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร 10160

E-mail: Sarocha.kla@siam.edu , Sarochaklanarong@gmail.com

บทคัดย่อ

สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว เป็นตัวแทนของสมาชิกในการติดต่อ เจรจา ต่อรอง แสดงความคิดเห็นกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ แต่ในช่วงปลายปี พ.ศ. 2562 มีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทำให้การท่องเที่ยวต่างประเทศถูกระงับ มีการท่องเที่ยวภายในประเทศลดลง ทางสมาคมจึงได้เข้ามามีบทบาทในการส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศและให้ความสำคัญของการท่องเที่ยวชุมชน

ผู้จัดทำจึงได้ทำโครงการ “โปรแกรมท่องเที่ยวสู่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดเส้นทางท่องเที่ยวชุมชนภาคใต้ตอนล่าง 4 จังหวัด ได้แก่ สงขลา ตรัง พัทลุง ปัตตานี มีการวัดผลโดยการเก็บข้อมูลจำนวน 80 ชุด ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพชุมชนพบว่า ปัจจัยด้านความปลอดภัย มีค่าเฉลี่ยรวม 4.93 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก มีค่าเฉลี่ยรวม 4.60 ด้านการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยรวม 4.68 ด้านความพร้อมของชุมชนที่มีต่อการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยรวม 4.57 ด้านคุณค่าของการเป็นแหล่ง

ท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยรวม 4.74 ด้านขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยรวม 4.27 ปัจจัยในการมีส่วนร่วมระหว่างชุมชนองค์กรท้องถิ่นทัศนคติต่อการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยรวม 4.69 การได้รับข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว มีค่าเฉลี่ยรวม 4.58 และการได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและภาคเอกชน มีค่าเฉลี่ยรวม 4.85 จากโครงการนี้สมาคมไทยบริการท่องเที่ยวและบริษัทนำเที่ยวสามารถนำเส้นทางท่องเที่ยวไปปรับใช้เพื่อเปิดเส้นทางท่องเที่ยวชุมชนเพิ่มเติมและกระจายรายได้สู่ชุมชนต่อไป

คำสำคัญ : โปรแกรมท่องเที่ยว, สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

Abstract

Thai Travel Agents Association (TTAA) is the representative of members for contacting, negotiating, proposing, and exchanging opinions with various agencies, both domestic and international. At the end 2019, there was Covid-19, which caused foreign tourism to be suspended and a decrease in domestic tourism. The association had a role in promoting

mestic tourism and giving importance to community tourism.

The project, “Organizing Tourism Program to the Southern Economic Corridor for TTAA”, had the objective to open tourism routes for communities in the lower southern region of 4 provinces, namely Songkhla, Trang, Phatthalung, and Pattani, and data was collected from 80 samples. The results found that factors of safety had a total average of 4.93, factors of facilities had a total average of 4.60, factors of accessibility to tourist attractions had a total average 4.68, factors of readiness of the community towards tourism had a total average of 4.57, factor of the value of being a tourist attraction had a total average 4.74, factors of the capacity to accommodate tourists had a total average 4.27, factors in participation between local communities and organizations attitude towards tourism had a total 4.69, factors in receiving tourism information had a total average 4.58, and the support from the public and private sectors had a total averaged 4.85. From this project, Thai Travel Agents Association and tour companies can use the tourism route to open more community tourism routes and further distribute income to the community.

Keywords: travel program, Thai Travel Agents Association

วัตถุประสงค์ของโครงการ

เพื่อเปิดเส้นทางท่องเที่ยวสู่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว 4 จังหวัด ได้แก่ สงขลา สตูล พัทลุง ปัตตานี

ขอบเขตของโครงการ

1. ขอบเขตด้านสถานที่ สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว
2. ขอบเขตด้านข้อมูล สอบถามข้อมูลต่างๆ จากอาจารย์ที่ปรึกษาและพนักงานที่ปรึกษา ได้รับข้อมูลจากเว็บไซต์ของสำนักงาน <http://ttaa.or.th/th/> และได้รับข้อมูลอื่นๆจากเว็บไซต์ต่างๆ
3. ขอบเขตด้านเวลา เริ่มปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2565 – วันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2565 โดยมีการลงพื้นที่สำรวจเส้นทางภาคใต้ตอนล่าง 4 จังหวัด ในวันที่ 18 เมษายน พ.ศ. 2565 – 22 เมษายน พ.ศ. 2565
4. ขอบเขตด้านประชากร สมาชิกที่ลงนามภายใต้ชื่อสมาคมไทยบริการท่องเที่ยวภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคกลาง และภาคใต้ อายุระหว่าง 25 ปี – 55 ปี

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว จัดโปรแกรมฟื้นฟูการท่องเที่ยวชุมชนภาคใต้ตอนล่าง เพื่อ

ช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้กลับมาหมุนเวียนได้ดีขึ้น และเป็นประโยชน์แก่สมาชิกทุกภูมิภาค

2. บริษัทนำเที่ยวที่ลงนามภายใต้สมาคมสามารถนำไปปรับใช้เป็นเส้นทางท่องเที่ยวชุมชนเส้นทางภาคใต้ตอนล่าง ทำให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ศึกษาข้อมูลและปัญหาของสถานประกอบการ
2. กำหนดหัวข้อโครงการ และเขียนโครงร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษา
3. วิเคราะห์ข้อมูล โดยการนำข้อมูลมาทำโปรแกรม
4. จัดทำแบบสอบถาม
5. นำข้อมูลเรียบเรียงเป็นรูปเล่มโครงการ เพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไข
6. ส่งรูปเล่มและนำเสนอโครงการ

สรุปผลโครงการ

จากการปฏิบัติสหกิจศึกษาตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม พ.ศ.2565 – 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2565 รวมระยะเวลาทั้งหมด 16 สัปดาห์ ในด้านการท่องเที่ยวและการประสานงาน ณ สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว(Thai Travel Agents Association)จึงทำให้ทราบรายละเอียดขั้นตอนต่างๆในการทำงานของสมาคม ในการ

ทำงานของสมาคมจะเป็นการประสานงานและงานเอกสาร มีการประชุมภายนอกสมาคมบ้างเป็นบางครั้ง มีการออกทริปการท่องเที่ยวออกสถานที่เป็นการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของชุมชน ทางสมาคมได้จัดทำโครงการและนำเสนอไป และได้รับความร่วมมือการสนับสนุนจากหลายหน่วยงานภาครัฐ อาทิ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ททท.) และ TCEB ผู้จัดทำจึงได้เลือกจัดทำโครงการเรื่อง “โครงการเปิดเส้นทางท่องเที่ยวฟื้นฟูและพัฒนาสู่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่าง” เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนในภาคใต้ตอนล่าง เป็นตัวอย่างของชุมชนต้นแบบ เพื่อที่จังหวัดอื่นๆในภาคใต้จะสามารถนำข้อมูลและรูปแบบที่ทางภาครัฐได้ร่วมมือกับชุมชนนำไปใช้พัฒนาจังหวัดและชุมชนตนเอง และทางสมาชิกบริษัทจัดนำเที่ยวที่ลงนามภายใต้สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว ทั่วประเทศไทยได้นำโปรแกรมการท่องเที่ยวไปปรับใช้เพื่อนำไปเป็นโปรแกรมในการจัดการเดินทางท่องเที่ยวภาคใต้ตอนล่าง ผู้จัดทำได้มีการจัดทำแบบสอบถาม ในรูปแบบออนไลน์ทั้งหมดจำนวน 80 ชุด โดยผู้ให้ข้อมูลคือพนักงานสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว และสมาชิกที่ลงนามภายใต้ชื่อสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว

กิตติกรรมประกาศ

การที่ผู้จัดทำได้มาปฏิบัติงานในโครงการสหกิจศึกษา ณ สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว ตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม พ.ศ.2565 ถึงวันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ.2565 ส่งผลให้ผู้จัดทำได้รับความรู้และประสบการณ์ต่างๆที่มีค่ามากมาย สำหรับรายงานสหกิจศึกษานี้สำเร็จลงได้ด้วยดีจากความร่วมมือและสนับสนุนจากหลายฝ่ายที่ได้ให้คำแนะนำช่วยเหลือในการจัดทำโครงการสหกิจศึกษา ผู้จัดทำขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่มีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลและเป็นที่ปรึกษาในการทำโครงการฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์ตลอดจนให้การดูแลและให้ความเข้าใจกับชีวิตของการทำงานจริง ซึ่งผู้จัดทำขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้ด้วย

บรรณานุกรม

กฤษ เตชะประเสริฐ. (2556). *แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว*. เข้าถึงได้จาก http://mslib.kku.ac.th/elib/multim/books/Tourism2556/KRIT%20TECHAPRASERT/05_ch2.pdf

กระทรวงการเกษตรและสหกรณ์. (2564). *กลุ่มอนุรักษ์ชายฝั่งและฟาร์มทะเล (บ้านปลาหมายเลข 9)*. เข้าถึงได้จาก https://www4.fisheries.go.th/local/index.php/main/view_activities/1419/125852

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

(2564). *ชุมชนท่องเที่ยวบ้านบ่อเจ็ดลูก*. เข้าถึงได้จาก

<https://thailandtourismdirectory.go.th/th/attraction/21604>

กรมการปกครอง. (2541). *เศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง. แนวคิดและยุทธศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.)

กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

(2549). *แผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2555-2559*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

กลุ่มงานบริหารยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน. (ม.ป.ป.). *หลวงพ่อบุ้ยเหียบน้ำทะเลจืด ณ วัดช้างไห้*. เข้าถึงได้จาก [https://www.osmsouth-](https://www.osmsouth-border.go.th/travel/detail/18)

[border.go.th/travel/detail/18](https://www.osmsouth-border.go.th/travel/detail/18)

กองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬา.

(2564). *สถานการณ์การท่องเที่ยว*. เข้าถึงได้จาก

https://www.mots.go.th/download/article/article_20211228211425.pdf

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.). (ม.ป.ป.). *ข้อมูลเกี่ยวกับภาคใต้ตอนล่าง แต่ละจังหวัด*. เข้าถึงได้จาก <https://bit.ly/3c7HN2b>

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
(ททท.). (ม.ป.ป.). *วัดพระโคะ จังหวัดสงขลา*.
เข้าถึงได้จาก

<https://thai.tourismthailand.org/Attraction/%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%94%E0%B8%9E%E0%B8%B0%E0%B9%82%E0%B8%84%E0%B8%B0>

งานบริการข่าวสาร การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (สำนักงานใหญ่). (2563). *ผาใช้หิน หรือ หน้าผาหูดหิน สันหลังมังกร. ปราสาทหินพันยอด หรือ เกาะเขาใหญ่*. เข้าถึงได้จาก <https://bit.ly/3uVojiv>

ฉัตรชัย ดั่งจาด. (2545). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ : กรณีศึกษา ความคิดเห็นชุมชนคลองบางกอกน้อย จังหวัดนนทบุรี*. กรุงเทพมหานคร:มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ฉลองศรี พิมลสมพงษ์. (2542). *การวางแผนและการพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว*. กรุงเทพมหานคร : คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ฐานเศรษฐกิจ มัตติมีเดีย. (2564). *เกาะหมาก อ.ปากพะยูน จ.พัทลุง*. เข้าถึงได้จาก <https://www.thansettakij.com/lifestyle/504049>

ทรูID. (2564). *ประวัติเจ้าแม่ลิ้มกอเหนี่ยว*. เข้าถึงได้จาก <https://travel.trueid.net/detail/v0NGa49L5OdB>

นิคม จารุมณี. (2544). *การท่องเที่ยวและการจัดการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว*. กรุงเทพมหานคร: โอ.เอส.พรีนติ้งเฮาส์.

นวพร อากาศวิภาต. (2559). *ข้อมูลเกี่ยวกับธุรกิจนำเที่ยว*. เข้าถึงได้จาก https://www.research-system.siam.edu/images/coop_HT/GUIDELINES_FOR_PROGRAM_T-FLEX/07_ch2.pdf

ปรีชา แดงโรจน์. (2544). *อุตสาหกรรมท่องเที่ยวสู่ศตวรรษที่21*. กรุงเทพมหานคร : บริษัทไฟว์เอนด์ไฟว์พรีนติ้งจำกัด.

พยอม ธรรมบุตร.(2549).*เอกสารประกอบการเรียนการสอนเรื่องหลักการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์*. กรุงเทพมหานคร: สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์และสิ่งแวดล้อม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ไพฑูรย์ พงสะบุตร และวิลาสวงค์ พงสะบุตร. (2536). *คู่มือการอบรมมัคคุเทศก์*. (พิมพ์ครั้งที่3). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มงคล ดำนธานินทร์. (2541). *แนวคิดในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน*. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดดูเคชั่น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2548). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว หน่วยที่ 1-7*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

มิวเซียมไทยแลนด์. (2562). ศูนย์
เรียนรู้วิถีชาวนา โหนดนาเล BCG MODEL.
เข้าถึงได้จาก

<https://www.museumthailand.com/th/museum/nodenale>

วรรณภา วงษ์วานิช. (2546). ภูมิศาสตร์
การท่องเที่ยว. (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศาลากลางจังหวัดปัตตานี. (2560). เขา
รังเกียบ. เข้าถึงได้จาก

<http://www.pattani.go.th/travel/detail/5>

สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
แห่งประเทศไทย. (2543). การศึกษาเพื่อ
กำหนดแนวทางการพัฒนาจัดการ
ท่องเที่ยวเชิงเกษตร (Agrotourism).
กรุงเทพมหานคร: การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

สมชาติ อุ๋อัน. (2552). การท่องเที่ยว
เชิงนิเวศและการวางแผน. นครปฐม : ภาควิชา
ภูมิศาสตร์ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.

สุรเชษฐ์ เชนฐูมาส. (2541). วิสัยทัศน์
การจัดการการท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติ.
รายงาน การฝึกอบรมหลักสูตรการให้บริการ
ด้านการท่องเที่ยวสำหรับเจ้าหน้าที่อุทยาน
แห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร: ส่วนอุทยาน
แห่งชาติทางทะเล สำนักอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติ กรมป่าไม้.

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์ และ
เทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช.). (ม.ป.ป.). โหมด
เศรษฐกิจ BCG. เข้าถึงได้จาก

<https://www.bcg.in.th/background/>

สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬา
จังหวัดปัตตานี. (2561). ชุมชนท่องเที่ยวบารา
โหม. เข้าถึงได้จาก

https://pattani.mots.go.th/news_view.php?nid=337

สุพร นภาโชติศิริ. (2541). แนวคิด
และทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน.
เข้าถึงได้จาก

http://www.dsdw2016.dsdw.go.th/doc_pr/ndc_2560-2561/PDF/8572e/%E0%B8%A3%E0%B8%A7%E0%B8%A1.pdf

สุพร นภาโชติศิริ. (2542). แนวคิด
ทฤษฎีเกี่ยวกับการท่องเที่ยว. เข้าถึงได้จาก

http://www.dsdw2016.dsdw.go.th/doc_pr/ndc_2560-2561/PDF/8572e/%E0%B8%A3%E0%B8%A7%E0%B8%A1.pdf

องค์การบริหารส่วนจังหวัดพัทลุง.
(2560). พระนอน วัดรัตนาราม. เข้าถึงได้จาก
https://www.govesite.com/uploads/20171128111647THUhr3D/20210720094511_1_ykPXjMN.pdf

องค์การการค้าโลก (WTO).
(ม.ป.ป.). ความหมายของการท่องเที่ยว. เข้าถึง
ได้จาก <https://bit.ly/3aIIAX3>

อนุชา ฉนำกลาง. (2561). *Street Art*
ย่านเมืองเก่าสงขลา. เข้าถึงได้จาก
[https://www.nairoburo.com/travel/street-art-
%E0%B8%AA%E0%B8%87%E0%B8%82
%E0%B8%A5%E0%B8%B2/](https://www.nairoburo.com/travel/street-art-%E0%B8%AA%E0%B8%87%E0%B8%82%E0%B8%A5%E0%B8%B2/)

อภิชาติ อินทร์พงษ์พันธ์. (2540).
อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพมหานคร:
อบลกิจ ออฟเซ็ท.

อุษณีย์ ศรีภูมิ. (2544). *ความคิดเห็น*
ของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวที่ศึกษา
ในเขตฐานทัพเรือ สัตหีบ. วิทยานิพนธ์
ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขา
การตลาด บัณฑิตวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร:
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อรอนงค์ เนียบแหลม และจันทิรา
รัตนรัตน์. (2562). *พฤติกรรมและความพึง*
พอใจของนักท่องเที่ยวในการเดินทางมาเยือน
ชุมชนท่องเที่ยวบ้านอ่าวเสี้ยวอำเภออ่าวลึก
จังหวัดกระบี่. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัย
วลัยลักษณ์.

Best, J. W. (1977). *Research in*
Education. 3rd ed. Englewood Cliffs, New
Jersey: Prentice Hall, Inc.

Douglas Foster (1985) .*Travel and*
Tourism Management Hardcover. London:
Palgrave Macmillan

Dowling, Ross K. (1995). *Regional*
Planning and Strategies. In *International*
Conference Eco-tourism: Concept, Design and
Strategy.

McIntosh R.W. & Goeldner C.R.
(1986). *Tourism Principles, Practices,*
Philosophies. New York: John Wiley & Son.

Natchapon Petchlaun. (2020). *กาแฟ*
แลหน้าฟ้า ณ เกาะใหญ่แกรนด์แคนยอน.

เข้าถึงได้จาก
<https://food.trueid.net/detail/90kBb4vbyyaJ>

Pharasakul, L. (2017). *Tourist*
Behavior. Bangkok, Thailand.

Pitipat, S., & Na Nong Khai, K.
(2013). *Thai Tourist Behavior toward Visiting*
the Red Water Lily Lake Tourism Destination,
Kampawadee District, UdonThani: Humanities
and Social Sciences Research Journal.

Soponsiri, S. (2011). *Tourist behavior*
analysis. Bangkok: Thailand.

Takemetour. (2020). *ชุมชนบ้าน*
ทรายขาว. เข้าถึงได้จาก <https://bit.ly/3obgPtr>

Tapachai, N. (2005). *Tourist behavior.*
strategies in the tourism industry. Nonthaburi:
Thammathirat University.

ภาคผนวก จ

โปสเตอร์

**โปรแกรมท่องเที่ยวสู่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่าง
ของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว
ORGANIZING A TOURISM PROGRAM TO THE SOUTHERN
ECONOMIC CORRIDOR FOR TTA**

นางสาว สโรชา กล้าณรงค์ 6104400016
ภาควิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ
คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม
อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.กฤต จุระกะนิติย์
พนักงานที่ปรึกษา นางสาวชุตินญา นภธรณาดล
สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว(TTAA)

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยวภายในประเทศมีรายได้หมุนเวียนน้อยลง เนื่องจากยังไม่มี การเปิดประเทศรับนักท่องเที่ยวต่างชาติมากนัก และนักท่องเที่ยวชาวไทยมีการเดินทางไปยังภาคอื่นๆมากกว่าภาคใต้ตอนล่าง สมาคมไทยบริการท่องเที่ยวจึงเห็นแนวทางการกระตุ้นเศรษฐกิจการท่องเที่ยวชุมชน เส้นทางท่องเที่ยวภายในประเทศ ในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง ที่เป็นส่วนล่างสุดของประเทศไทย และได้เล็งเห็นว่าผู้ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดคือ ชุมชน จึงได้มีการร่วมมือกับ TCEB และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย(ททท.) จัดโปรแกรมท่องเที่ยวสู่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่าง เพื่อสำรวจเส้นทางภาคใต้ ตอนล่าง 4 จังหวัด ได้แก่ สงขลา สตูล พัทลุง ปัตตานี เป็นการท่องเที่ยวต้นแบบของการท่องเที่ยวแบบ BCG Model ของภาคใต้ตอนล่าง เพื่อให้ชุมชน ภาคใต้ ให้กลับมาฟื้นตัวได้เร็วขึ้น เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวและกระตุ้นให้เกิดอุปสงค์ เพื่อให้ นักท่องเที่ยวชาวไทย และชาวต่างชาติได้เดินทางมาท่องเที่ยวในจังหวัดภาคใต้ตอนล่าง

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ศึกษาข้อมูลและปัญหาของสถานประกอบการ
2. กำหนดหัวข้อโครงการ และเขียนโครงร่างเสนออาจารย์ที่ปรึกษา
3. วิเคราะห์ข้อมูล โดยการ นำข้อมูลมาทำโปรแกรม
4. จัดทำแบบสอบถาม
5. นำข้อมูลเรียบเรียงเป็นรูปเล่มโครงการเพื่อให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องและแก้ไข
6. ส่งรูปเล่มและนำเสนอโครงการ

สรุปผลโครงการ

จากการปฏิบัติสหกิจศึกษาตั้งแต่วันที่ 17 มกราคม พ.ศ.2565 – 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2565 ณ สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว[THAI TRAVEL AGENTS ASSOCIATION] ผู้จัดทำจึงได้เลือกจัดทำโครงการเรื่อง “โครงการเปิดเส้นทางท่องเที่ยวฟื้นฟูและพัฒนาสู่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่าง” เป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวของชุมชนในภาคใต้ตอนล่าง ผู้จัดทำได้มีการจัดทำแบบสอบถาม ในรูปแบบออนไลน์ทั้งหมดจำนวน 80 ชุด โดยผู้ให้ข้อมูลคือ พนักงานสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว และสมาชิกที่ลงนามภายใต้ชื่อสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว การจัดทำโปรแกรมนี้นับเป็นประโยชน์แก่สมาชิกบริษัททัวร์ ในการนำโปรแกรมไปปรับแก้ไข ในการลงพื้นที่ชุมชน เพื่อนำไปต่อยอดได้

วัตถุประสงค์

เพื่อเปิดเส้นทางท่องเที่ยวสู่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ตอนล่างของสมาคมไทยบริการท่องเที่ยว 4 จังหวัด ได้แก่ สงขลา สตูล พัทลุง ปัตตานี

ประโยชน์ที่ได้รับ

- สมาคมไทยบริการท่องเที่ยว จัดโปรแกรมฟื้นฟูการท่องเที่ยวชุมชนภาคใต้ตอนล่าง เพื่อช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจให้กลับมาหมุนเวียนได้ดีขึ้น และเป็นประโยชน์แก่สมาชิกทุกภูมิภาค
- บริษัทนำเที่ยวที่ลงนามภายใต้สมาคมสามารถนำไปปรับใช้เป็นเส้นทางท่องเที่ยวชุมชนเส้นทางภาคใต้ตอนล่าง ทำให้เกิดการกระจายรายได้สู่ชุมชน

โปรแกรมท่องเที่ยว

ภาคผนวก จ

ประวัติผู้จัดทำ

ประวัติผู้จัดทำ

ชื่อ – นามสกุล : นางสาว สโรชา กล้าณรงค์
รหัสนักศึกษา : 6104400016
คณะ : ศิลปศาสตร์
ภาควิชา : อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ
ที่อยู่ปัจจุบัน : 213/25 ก. หมู่บ้านนรมิตร ซอย 2 ถ.เดิบบาง ต.มหาชัย อ.เมือง
จ.สมุทรสาคร 74000